

"זֶבֶן פְּרִיצֵי עַמָּה יִשְׂאוּ לְתַעֲמִיד וּזֹן וְגַכְשָׁלָה"

(דניאל יא, יד)

הזיווף הגדול

כל האמת על הזיווף הנוצרי

*

נספח: **דת החיקוי -**

דיונים תיאולוגיים בנושא דת האסלאים

מאת

מ. ח. כץ שור

מכון O.V.

תוכן

נקודות למחשבה	4
מבוא	6
פרק א: "תעשה" היסטורית ושמה: מashihi Shkar	14
פרק ב: מי אתה, יש"ו הנוצרי?	20
פרק ג: מודגם מן האבסורדים של ה"ברית" החדשה	32
פרק ד: אמונה הנוצרות בתנ"ך מפריכה את... הנוצרות	44
פרק ה: האכזריות שמתהה מעיטה דת ה"חסד" וה"רחמים"	50
פרק ו: נבאות וرمזים בתנ"ך על הזיווף הנוצרי	60
פרק ז: אותו-האיש בראש הסייע	68
פרק ח: ציטוטים מתוך ויכוחים היסטוריים, ועוד	74
פרק ט: ההטעה המכונת הגדולה של מסיון הכנסייה הנוצרית בזמןנו	94
נספח:	
דת החיקוי - דיוונים תיאולוגיים בנושא דת האסלאם	117

"**היהודים הם אוור לגויים. כל אימת
שהיהודים רצוי להיות כמו גויים
אחרים, לדעתם הם איבדו את היכיון
ולא היו נאמנים לייעודם.**"
הbiased האנגליקני דסמנונד טוטו
חתן פרס נובל לשולם
(*"ידיעות אחרונות"* ה' בכסלו תשמ"ה)

"ישוע הנוצרי דימה שהיא משיח, ונ נהרג בבית דין. והוא גורם לאבד ישראל בחרב ולפזר שרירותם ולהשפיקם".

"...וכבר נתנה בו דניאל: *"ובני פריעץ עפק גישאו להעמיד זוזן ונכשלו"* (דניאל יא) וכי יש מכשול גדול מזה? שכל הנביאים דברו שהמשיח יגאל את ישראל, ויושיעו, ויקבע נדחיםם, ויחזק המצוות, זהה גורם לאבד ישראל בחרב, ולפזר שרירותם, ולהשפיקם, ולהטעות רוב העולם לעבוד מלעדי ה'".

(רמב"ם בהלכות מלכים).

קטע שהושמט ע"י הצנזורה הנוצרית)

"הזיוף הגדול"

כל האמת על הזיווף הנוצרי

שנת תש"ס - 1999

יצא לאור לקרأت שנת 2000 למניינים

מהדורה שנייה מורחבת: תשע"א - 2011

מהדורה חדשה: תשע"ה - 2015

©

כל הזכויות שמורות

נקודות למחשבה...

• דת אמת, די לה להוכיח את אמיתיותה בהוכחות חותכות. הנצרות אשר נהגה לאורך כל ההיסטוריה לא הצליחו להתנצר באמצעות עינויים אכזריים, פוגרומים, שחיתות, ושריפת בני-אדם חיים בשליחות המוקד, הוכחה בכך את חוסר יכולתה להוכיח את אמיתיותה.¹

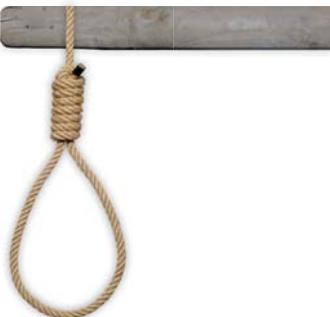
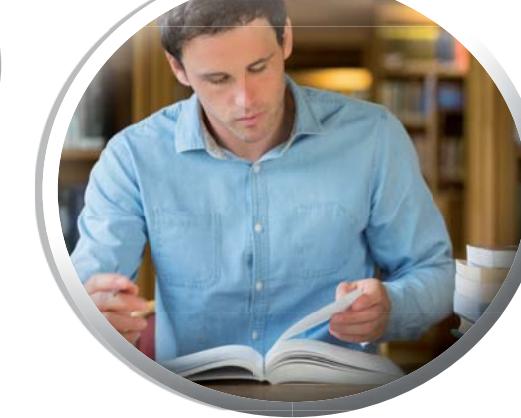
• היתכן שכל אדם יכול לחטא בחטאים הכבדים ביותר, לגונב לחםום ולרצוח וכו', וברגע שיתודה בפניו כל כומר בשר-ודם מזדמן, ייסלח ויתכפר לו וכפי שטוענת הנצרות???

• לדברי תלמידיו, הבטיח להם יש"ו: "אומר אני לכם, יש מן העומדים פה שלא יטעמו מוות עד כי יראו את המלכות של בן-האדם".² וכן מעידים גם מרקוס³ ולוקס⁴, כאשר הוא כMOVן מדבר על התגלותו כמלך המשיח אשר יגאל את ישראל וימלוך עליהם. כידוע לכולנו, כל תלמידיו מתו, וחלומו להיות מלך, נגוז...

1. ואכן, ככל ויכולו מנצחים היהודים. ניתן לצפות בראש בויכוחו של הרב יוסי מזרחי מניו יורק עם מומחה לנצרות. וראה את נצחונות חכמי ישראל לאורך ההיסטוריה, בספר "ילקוט ויכוחים". חלק מוויוכחים אלה הובאו באחד הפרקים הבאים.

2. מתייא טז.
3. מרקוס ט.
4. לוקוס ט.

יהודים בירושלים ליד הכותל המערבי

• סגידת הנוצרים לצלב - הקרש שעליו הועלה יש"ו ביום הריגתו, כמוهو בסגידת משפחה לכסא השמאלי או לעמוד תליה עליו מת בן משפחתם... הלא כן?

• בנגד לאין ספור נבואות התנ"ך אשר התגשמו כאן בעולם זהה, אין ב"ברית" החדשה שום נבואה היסטורית מחייבת. רק נבואה אחת העז קריסטומוס (אחד מאבות הכנסייה) "להתנבא". והיא: **העם היהודי לעולם לא יחוור לירושלים...** וזאת בתקופה קשה לעמינו, כאשר לא קשה היה "לנבא" זאת. אגב, גם "نبואה" יחידה זו הופרכה בזמןינו עם חזרתנו לירושלים. (నבין מעתה מדוע הותיקן התנגד בחריפות להקמת המדינה, ומתחעקש עד היום שירושלים תהיה שייכת לכל הדתות...).

"תעשייה" היסטורית ושמה: מessianisch-Seker

כל תקופת של פל בגלות הפלכה
מיד למרבץ נח ולקרקע פוריה
לצמיחת אנשים בעלי אופי
криזמטי וSHAIPOT גדולות
עצמית ודעות לאומניות חזקות,
כשכל אחד מהם הכריז על
עצמו בזמן כי הוא הוא אותו
שליט עתידי מורם מעם אשר
עליו התנבאו נבייאי התנ"ר.

C

ידוע לכל היסטוריון וחוקר תולדות עם-ישראל, כל תקופה קשה במרוצת אלפיים שנוגת גלותינו, עורה - באופן טبعי - בקרב העם את הכמיהה והכיסופין להתגשות נבואות ההוד והזהר שבתנ"ר על אותה תקופה נפלאה של תחיה לאומית בארץינו, כאשר אנו משוחרים מעול ומשעבד זרים, וכל העולם עוזב את דתו השקר ומכיר במלכות ה'. וכפי שה坦בא ישעה הנביא:

"וְהִיא בָּאוֹרִית הַבְּיִם נָכוֹן יְהִיא כָּר בֵּית ה' בֶּרֶאשׁ הַהֲרִים וְנָשָׂא מִגְּבֻשׁוֹת, וְנָהָרָו אַלְיוֹ כָּל הָגָים. וְהַלְּכוּ עַמִּים רְבִים וְאִמְרוּ לְכוּ וְגַעֲלָה אֶל הָר ה' אֶל בֵּית אֱלֹהִי יְעָקֹב וְיַרְנוּ מִדְרָכָיו וְגַלְכָה בָּאֲרוֹזָתִי. כִּי מִצְוָן תְּצָא תּוֹרָה וְדָבָר ה' בְּמִירָשָׁלָם. וְשָׁפֵט בֵּין הָגָים וְהַזְּכִינָו כְּלָעֵמִים רְבִים וְסִתְתָּהוּ זְרָבּוֹתָם לְאֶתְיָם וְזִיגְתָּתִיָּם לְמַזְמָרוֹת. לֹא יִשְׂא גַּ�י אֶל גַּ�י זָרָב וְלֹא יַלְמָדו עוֹד בְּמַלְזָמָה".

וועוד נאמר:

"הָגָגִי מִבְּיא אֹתָם מִאָרֵץ צָפֹן וְקַבְּצָתִים מִירְכָּתִי אָרֵץ בְּם עֹיר וְפִסְזָן, הָרָה וְיַלְדָת יְזָהָר, קָהָל נְדָול יְשִׁיבוּ דָנָה. בְּבָכִי יְבָאֹו וּבְתַגְזָנוֹנִים אֲוֹבִים. אֲוֹלִיכָם אֶל נְזֹלִי מִים בְּדָרָךְ יְשָׁרָה כָּא יַכְשִׁלוּ בָּה. כִּי תִּיְהִי לִישְׁרָאֵל לְאָב וְאָפָרִים בְּכָרֵי הָוָא".

ומכיוון שנבואות התנ"ר מדברות בפירוש על אדם מורם מעם אשר

ישמש למלך והוא אשר יגאל את השkar, כדי ידוע בהיסטוריה. [ויצא מן הכללanza היה משיח השkar שבתאי צבי, אשר על ידי היקף הרבה של ידיעותיו הטורניות הצליח בתחלת דרכו לזרע בגלגול ומוכחה גם בקרב רבים מהכמי ישראל]. אך גם פשוטי ושאייפות אנשים בעלי אופי כריזמטי ושאייפות גדולות עצימות (ובמלחמים אחרים: שנענו כאשר די היה בנסיבות הפשטה של הננות הארכואה, הנמשכת לאחר מות אחד מהם הכריז על עצמו מורה עם

אותו משיח-שער.

הנה רשיימה החליקת של משיח-השkar אשר התימרו לנואל את ישראל, מאז התערער השלטון היהודי העצמאי בארץ-ישראל בתקופת הכיבוש הרומי בסוף ימי הבית-השני, ועד הדורות האחרונים.

1. יש"ע מנצרת. 2. שבתאי צבי מאיזמיר. 3. יעקב פרנקל מפולין. 4. יצחק עובדיה [המכונה אבו-עיסא] מפרס. 5. צבי הירש מדומבוואר. 6. יוסף בן צור ממירוקו. 7. מרדכי מוכחה מפארג. 8. צדוק מליטה. 9. ליבלה פרוסטיק מכוראבה. 10. שוכרי כוחיאל מתימן.³

■
חלק זה שבספר, עוסקימי שהזיק לעמו, יותר מכל משיח-השkar ייחדיו. אדם אשר דמה לשאר משיחי-השkar מדבר בנוכל המנסה להוליך שולל את העם. שהרי משיח האמת עבד נאמן לה, יתרהך הוא, ובודאי שהוא זהיר ומדקדק אפילו במצבה הפשטה ביותר. ואכן, בדרך כלל רק המכון הרודוד נסהף אחר הברך החיצוני של משיחי-

דבר הבא לידי ביטוי בربבי הפסוקים המשובשים המופיעים בדבריו לתלמידיו. היהודי זה, יהיה עבור עצמו על חלק מהמצוות, ויחד עם זאת מכיר כי לא בא לגרוע ולשנות מהתורת משה. אדם שגורם בהכרזתו על עצמו כמשיח לייסוד דת חדשה על ידי ירושיו אשר ביקשו להגדיל את מספר המctrפים לכתחנה מבני עובדי האלילים בזמנם, באמצעות "ויתור" על המצוות המקשות על החרטפות כגון מילה, שבת, ועוד, עד אשר הפקה לדת אחרת לגמרי שדיינה עבודת-ゾה ממש, לאחר שהחלו לעבוד אדם בש-ודם.

אנב, ברור מעל כל ספק שזו הנסיבות היחידה אשר גרמה למשיח-שער זה להתפרנס יותר מן האחרים, עד אשר רוב העולם סוגד לו כiom. שכן בניגוד למור לאותה היהדות אשר בתוקף הייתה כמעט מושפעת בית מלוכה אינה דורשת מכל אזרחי כמי שמשפחתיו מושפעת אליה]. אף על פי שתמיד המדינה ליהדות חומר משכנע ביותר אשר יכולה היה לנגייר בקהלות הרבה שלמים עובדי אלילים [יעידו על כך הגרים הרבים אשר הצטרפו מיוזמתם לעם היהודי בזמןיו הקשים ביותר כגן אונקלוס בן אחותו של אדריאנוס קיסר רומי, רבי מאיר בעל הנס, שמעיה ואבטlion, והרי

1. ישעה ב, ב-ד.
2. רימה לא, ו-ח.
3. על אלה ועוד ניתן לקרוא בהרחבה בספר "משיחי השkar ומתרגdem" מאת ב. ש. המבורגר.
4. ראה דברים ו, ז.

שבתאי צבי

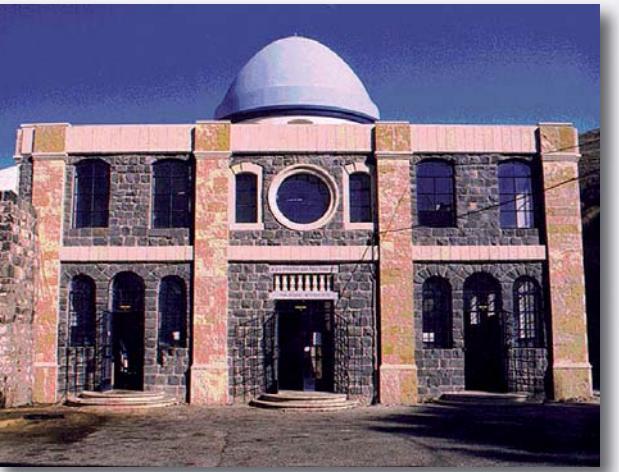
יעקב פרנקל

רבי עקיבא, ועוד רבים אחרים], הרי הדת הנוצרית אשר הייתה הדת הראשונה שזיהפה והעתיקה מן היהדות יסודות והש侃ות [דבר הנבע מעצם היוסדה על בסיס האמונה במשיח-שקר יהודי], היא דוקא הסתערה על עובדי האלילים השוניים ובאמצעי הסברה והפחה שונים פעלה בכל כוחה המיסיונרי להעיברים אליה.

ומכיוון שכolumbia הדת החדשה התבessa על זופים וחיקויים ממסורת האמת היהודית, הרי כלפי עובדי האלילים היא נראית ביחס לאמוןתם בפסיל-אבן, כעדיפה. אולם עם-ישראל המכיר את תורת האמת העל-אנושית אשר קיבל לעיני כל העם באותו מעמד אדריך ורב הود - מעמד הר סיני, בז תמיד לחיקוי זול זה, ובעת ויכוחים שנכפו עליהם במרוצת ההיסטוריה על ידי מלכים ואפיקוראים, הכו חכמי ישראל שוק על ירך את "חכמי" הנוצרים בהוכחים להם את הבליהם עד כדי כך שבמספר מקרים ביקשו יוזמי הוויכוח להפסיקו באמצעותו.⁵

וכמוובן, אי-אפשר להתעלם מאין-ספר בני עמיינו אשר עונו ונטבחו ונשרפו חיים בשם הדת אשר נוצרה בעקבות שאיפות הגדלות העצמית של אותו - האיש אשר התימר להיות מלך ומשיח היהודים, כדי לגאלם (...).

על כל זאת, בפרקם הבאים.

קבר רבי מאיר בעל הנז
יה משפחת גרים

קבר שמעיה וابتליון
היי משפחת גרים

5. ראה בהרחבה ויכוחים היסטוריים רבים בספר הידעו "ליקוט ויכוחים".

מי אתה, ישו הנוצרי?

ג' הקבר, אתר בצלפון מזרח ירושלים המזוהה על ידי הפרוטסטנטים כמקום קבורתו של ישו

"ישוע הנוצרי דימה שהיה משיח, וננהרג בבית דין.
והוא גרם לאבד ישראל בחרב ולפזר שאריתם
ולהשפילים... וכבר נתנבא בו דניאל: **"ובני פריעי
עַמְךָ יִנְשָׁאוּ לְהָעֵמִיד וְזֹן, וְגַכְשָׁלֹו"**
"וכי יש מכשול גדול מזה? שכל הנביאים דיברו
שהמשיח יגאל את ישראל, וIOSיעו, ויקבץ נדחיםם,
ויחזק המצוות, זהה גרם לאבד ישראל בחרב, ולפזר
שאריתם, ולהשפילים, ולהטעות רוב העולם לעבד
מב죽די ה".

(רמב"ם בהלכות מלכים.

קטע שהושמט בצלזורה הנוצרית)

1. דניאל יא, יד.

אשר אנו נגשים לברר את האמת על אודות סיפור חיו של אותו יהודי שהתנהג כמו שвидו להושיע ולגואל את היהודים מידי הרומים, ולבסוף הוא עצמו הומר על ידי הרומים והיהודים ייחידי, מן הראו שנאצין לדיווח המקורי של העם אשר אליו השתייך ואותו התקימר להושיע. אותו העם אשר על אף ציפיתנו הגדולה לבא המשיח שעלי התנbao כל הנביאים, הוקיע והקיא מתחזה זה מתוכו. והרי הסיפור המלא של חייו ומותו, וכפי שעולה מעודיעות כתובות אשר נותרו בידינו על אף ועל חמתה של הצנזרה הנוצרית שדנה אותם לשריפה:

רקע:

הימיםימי בית המקדש השני, בתקופת השלטון הרומי בארץ ישראל. העם חש מושפל ופגוע עקב הגזירות הקשות והמתמשכות והזלול החמור של הרומים בעם היהודי. עיקר העם מזדהה עם הפרושים [חכמי התורה, המאמינים בתורה שבכתב ושבבעל]. בנוסף היו כתות קטנות שנקראו איסיים, צדוקים, וביתוסים.

סיפור חייו:

באotta תקופה היו נוצרים גבר ואשה יהודים אשר באו ברית האירוסין,

יהושע בן פרחיה עם תלמידיו ובתוכם יש"ז]
לאלכסנדריה של מצרים. כי הוה
שלמא [כאשר היה שלום, ככלומר כשחלפה
הסכמה] **שלח ליה שמعون בן שטח: "מנִי**
[מןני] **ירושלים עיר הקודש, ליכי [אלין]**
אלכסנדריה של מצרים. אחותי, בעלי
שרוי בתוכך [הכוונה לר' יהושע בן פרחיה]
ואני יושבת שוממה!" קם אתה [בא חזזה
ליישולם] **וටרמי ליה והוא אושפזיא**
[וזדמן בדרךו לאכסניה מסויימת]. **עבדו**
ליה קרא טובא [עשו לו כבוד הרבה],
כrai לאחד מגודלי הדור] **אמר [ר' יהושע]:**
כמה יפה אכסניה זו! אמר ליה [יש"ו]:
רבי, עיניה טרוטות! [ר' יהושע התכוון
לאכסניה, יש"ו שהיה רגיל לפגום את עינו
ולא היה שומר בריתו היה סבור שרבו דבר
על בעל האכסניה]. **אמר ליה, רשות! בכר**
אתה עוסק?! אפיק ארבע מה שיפוריו
ושמתיה [הוציא ארבע מאות תוקעים
בשופר ונידחו בנדיוי חמור זה]. **אתא לך מיה**
כמה זמנן אמר ליה קבלן [בא לפניו יש"ו]
כמה פעמים ובקש ממנו שיקבלו ויבטל את
הנדיוי **לא הוה קא משגח ביה** [לא היה
מתיחס אליו]. לפי שהרגיש שעדיין מרדן הוא.
יום חד הוה קא קרי קריית שמע [יום
אחד היה ר' יהושע קורא קריית שמע]. **אתא**
לקמיה [בא לפניו יש"ו], **סבר לקובולי.** [היה
סביר ר' יהושע קיבל מושום שידע שען
היה צריך לדחותו, ולא טוב להמשיך יותר].
אחו ליה בידיה [רמז לו בידיו. וכוונתו הייתה
שכאשר יסים לקרוא קריית שמע יבטל את
הנדיוי **הוא סבר מידחא דחי ליה** [זהו
היה סביר שכונתו להמשיך לדחותו] **אזל**

פוגם טרם נישואין].
כאשר גדל, למד תקופת מה בישיבתו
של רבי יהושע בן פרחיה² אשר נידה
אותו עקב התנהגות פסולה ודיבורים
בלתי צנועים, וכמסופר בתלמוד³
(MOVABA בספר השמות הש"ס, בו
הובאו כל השמות הצנזרה הנוצרית
מן התלמוד):
"לא כאליישע שדחפו לגיחזיב שתי
ידים, ולא כר' יהושע בן פרחיה שדחפו
לייש"ו בשתי ידים".

רבי יהושע בן פרחיה Mai הוא?
קדטילינהו ינא מלכא לרבן [כאשר
הרג ינאי המלך את חכמי ישראל], **אזל**
רבי יהושע בן פרחיה יש"ו [הלו ר'

נוף בגליל העליון

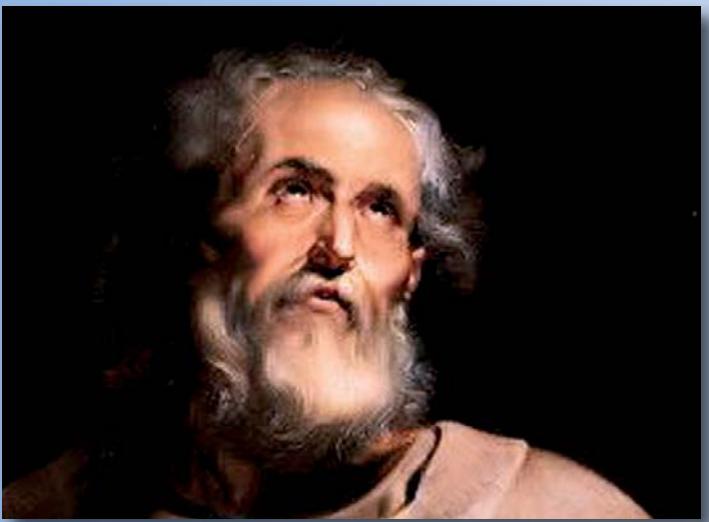
"הגולגולתא" ע"פ זיהוי של גורדון

2. עובדה זו נאמרה על ידי חכמי טרוטושא בזיכוחם המפורטים עם הכהן המומר גירינויו די שנטו בפני האפיפיור בבדיקה של השלישי עשר ושביעים קרדינלים ובישופים בשנת 1413, וכן ציין האברבנאל בספרו מעיני היישועה (מעיין, תמרח). ועיין בדברי הרמב"ן בזיכוחו עם הכהן המומר פול בمعنى מלך ספרד יעקב הראשון בשנת 1263, ובדברי רבי יצחק דוויין בספרו "כלימת הגויים" פרק ב'.

3. מסכת סנהדרין קז, ב.

בזיליקת פטרוס בקריית הוותיקן

פטרוס (שמעון הדיג מהכנרת)
בציר של פטר פול רובנס

4. מתייא כג.
5. בספריו מגן וחרב (עמ' 46-43).
6. מסכת סוטה ד, ב.
7. מתייא ט ועוד.
8. מתייא פרק ט.

ברור שככל משיחי השקר בהיסטוריה היהודית, וככל עמי הארץ המתחזים לרבעים ומקובליהם לשם ממון ופירסום, אשר מכיוון שאין מי שיאמין בהם מבין אנשי החכמה והמעלה, נאחזים הם בשכבות הרזרזות של ציבור הבורים ועמי הארץ ואפיו בפושעים וחוטאים משפל המדרגה - משום הקלות היחסית לצודם ולשכנעם באמציאות רושם חיזוני, כך נהג גם יש"ו לפנות אל המוכסים [ברינויים שהיו מושתלטים על עורקי תחבורת החובבים ודורשים תשולם מהעוביים בהם] והחוטאים קבלת קדמוניים אלא המצאה מאיתם, התחליל להתגרותם ולתפוס עליהם. ושאר טיפוסי הרובד הרזרז של העם [ביניהם שמעון הדיג מהכנרת המכונה על ידם כיפה או פטרוס...] וכפי שהם עצם כתבו בספר דתם⁷, ולסוחفهم אחריו. (דבר המהוה סיבה נוספת לשטיחות ספר דתם אשר נכתב על ידי תלמידיו הבורים, ביניהם המוכס מתיא[השודד למשה. ואומרו שהמוכסים היו שודדי דרכים וגובי מס ללא מינוי מטעם השלטונות) וכפי שנכתב בפירוש באונגליון.⁸

וראה בהרחה בפרק: "מדגם מן האבוסרדים של הברית החדשה" על אודות השיבוש הרב עד כדי גיחור של פסוקי התנ"ך המובאים בספרם.

■
ומה הוא בקש שיאמינו בו? רבי אריה מקודינא (שם) מדגיש כי לא מצינו אחראי ולגדף דבריו ומעשינו. ואז הוא שהזכיר על עצמו שלא נולד מאבبشر ודם. **דבר מוזר לנוכח העובדה שכיוום**

לכם עשו". נמצא מודה לא רק בתורה שבכתב אלא גם שבע"פ, במה שהיא מקובל לדעתו... והוא שענמדה לו זמן מה. כי אילו היה כן שהיה דורש לשנות דבר כל מן התורה, לא היה אדם שומע לו, וכולם היו רודפיו וצריו. לכן אמר תמיד בקיומו: "אני לא באתי לשנות התורה". ועוד אמר: "שמים וארץ ימושו ודבר אחד מן התורה לא ימוש..."

"אכן במקצת דברים מעתים, שהוא היה אומר שלא היו הלכה למשה מסיני ולא קיבלת קדמוניים אלא המצאה מאיתם, נתילת ידים. כי כן תמצא בספר דתם שהיו הפרושים מוכחים אותו: "למה תלמידיך מבזים קבלת קדמוניים וזכנים ואוכלים בלי נתילת ידים?" ובבדרי חז"ל מצאו שאמרו: "כל המזלזל בנטילת ידים נערק מן העולם".⁶ וכוננתם שלא מות מיתת עצמו טبيعית, אלא נערק מן העולם.

ויהי כשמו הפרושים שאיש זה, שפל המדרגה והיותו המשפחתי, ולא מלאו שנתוינו, היה מתנגד למצאות באיזה דברים, חששו ודאגו פן תהיה זאת כת אחראית נוספת מן המהפקים,צדוקים וביתוסים ודומיהם, והתחילה לחזור אחראי ולגדף דבריו ומעשינו. ואז הוא התחזק והשיג כמה מההמון הפשט שנעשו לתלמידיו ונמשכים לו..."

זקף לבניתה והשתחווה לה [עבד עבודה זהה]. אמר ליה הדר בר [אמר לו רבו חזור בר] אמר ליה לך מקובלני מפרק החוטא ומחייב את הרבים אין מספיקין בידיו לעשות תשובה. ואמר מר [ואמר אחד מהכמי ישראל]. עד כאן מהتلמוד.

מענין, שעל אף המלחמה שחכמי ישראל ניהלו נגד עמי הארץ שהלכו אחריו, הכיר יש"ו בעובדה שהמייצגים האמיתיים של היהדות הם חכמי ישראל המתאמנים בתורה שבכתב ושבעל-פה [הפרושים], וכי אמר בפירוש לתלמידיו: "הסופרים והפרושים יושבים על כסא משה. لكن כל אשר יאמרו לכם עשו ושמרו".⁴

הנה דברי רבינו יהודה ממודינה על קר:⁵ דע, כי היו בין היהודים בזמן ההוא, קרוב לסוף בית שני, כמו כתות, כולם מודות בתורת משה, אבל חלקם בפירושה ומצוותיה.

היו הפרושים וסופרים, הם חכמיינו, אשר מהם יצא המשנה, ומלבדים היו צדוקים, בייתוסים, איסיים, וכמה זולתם. ומוכלים בחר הנוצרי בזו האמיתית ונמשך אחר כת הפרושים, חכמיינו, בכל דבריהם. הן באמונות, והן במצוות המעשית. לפי שהאמין שהיו מקובלות דור אחר דור, בכל מכל כל. וכן נראה ברור בספר דתם שאמר לתלמידיו: "על כסא משה ישבו הסופרים והפרושים, כל אשר יאמרו

נצרת ב-1842
במרכז נראה כנסיית
הברורה הקדומה

9. רשב"ץ, סתרת אמונה הנוצרים, אוצר ויכוחים, עמ' 122.
10. על היהת ישו תקופת מה במצרים מודים גם כתבי ה"ברית" החדשה. וראה את דברי התלמוד המובאים לעיל אודוט יודיעו למצרים עם רבו ר' יהושע בן פרחה.
11. סנהדרין מג. ב.

זובוב (עי' מלכים ב' א, ב. כMRI אליל זה היו משתמשים בכוחות מאגיים פסולים [כישוף!] בפולחניהם האליליים כדי למשוך את לב הממון לעובדו. בהיותו במצרים¹⁰ למד ישו לבצע פעולות אחדות כאלה כגון ריפוי חולמים באמצעות כח מגני שחור זה, דבר המסביר את העובדה שהליך נכבذ ביותר מ"מופתיו" דומים מאד זה לזה וחזרים על עצם במקומות ובהקשרים שונים. אגב, גם כתבי ה"ברית" החדשה מודים בפירוש שחכמי ישראל באותה תקופה האשימו אותו כי פעל בכך בעל זובוב). והם אומרים שהוא בכוח אלוקי. ודנווהו למיתה, ובזה יתררו ויצרפו דבריו אם כןים הם. ונמסר בידם על כרחו, וכשראה שכלה אליו הרעה התפלל ללא שלא ימות בידם, ולא גענה. וצעק בעת מיתתו: "א-לי-א-לי למה עזבתני". ויפה ענו לו העומדים שם: "אם צדקך דבריך, הצל את עצמך". וכיון שלא יכול היה להציל את نفسه, נתברר שלא היה אלוקים, ולא משיח שדיברו בו הנביאים". ■

אותו איש שהיה מסוכן לעם ישראל, נידון ונורה על פי דיני התורה. על סקלתו ותלייתו של ישו מסופר בתלמוד:¹¹ "בערב הפסח תלאהו לישו הנוצרי והכרז יווצה לפני מ' יום: ישו הנוצרי יווצה להיסקל על שכישף והסית והדיח את ישראל, כל מי שיודיע לו זכות יבא אמרים שעווה אותם בכך בעל

נושא זה מהו עיקר ובסיס אמונותם. האמת היא שהוא עצמו רק ביקש שיאמינו בו כדי הרומאים, בקשה אשר נבעה מתוך אמונהו הדמיונית בעצמו כי הוא יהיה מלך ישראל ומשיחו אשר עליו דיברוنبيי התנ"ך... ורק לאחר מותו המציאו תלמידיו המצחאה תמורה זו מסיבות מובנות. למסקנה זו, כי גם לפि ספר דתם לא הציג אותו האיש את עצמו כאלוקים, והוא רק התימר להיות המשיח הגואל ומולך על ישראל, הגיע גם הרשב"ץ, מניתוח דברי האוונגליון. הנה דבריו⁹: "ישו בעצמו לא אמר כלום בשום מקום שלא היה לו אב גשמי, כי בכל מקום היה קורא עצמו "בן אדם", כמו יצחק ודןיאל, אלא שמאמיניו שיבשו אותו בשם אלהות. וכשהיה ישו קורא עצמו: "בן אלוקים" ורצו לסקולו, אמר כי גם ישראל קראו: "בני אלוקים". ובזה גילתה דעתו שאינו עושה עצמו אלה. ובאמת נקראו ישראל בני מקום, שנאמר: "בני אתם לה' אלקיכם". ומעולם לא עלה בדעתו של ישו שיהיה ללא אב גשמי... ולא חשב שנתהו מروح הקודש. אמנם חשב שהוא מושך ששולח מהאל להוציא את ישראל, כמו שהבטיחו הנביאים. וככתב אחד מכותבי ספר דתם כי ישו שאל את תלמידיו מה האנשים אומרים עליו, והשיבו כי אמרם שהוא נביא וקצתם

דגם בית המקדש השני

דחיתם של הנוצרים הראשונים מתחילה מהחומר הירושלמי אשר דחו בעקבותיהם את כל מה שנגד למסורת אבותיהם, גרמה להם להפנות את הפט הפט ריעוניותו של ישו אל עבר העמים האליליים. בהדרגה נטשו הנוצרים הראשונים את שמירת ההלכה ואמצו פולחני פסלים, שקיבלו אצלם עיצוב חדש. הם ראו בתקשות בישו והאמונה בו את המשימה המרכזית והעיקרית. את תמנתו ואת פסלו, הציבו הנוצרים בכל מקום. ולא עוד, אלא שהם גם **שייתפוחו בפולחןם**. כנסיות הנוצרים קושטו ביצירות אמנות אליליות המתארות אותו ואת אמו. מתוך צביעות רבה אסרו אבות הכנסייה הנוצרית עבודות פסלים בלתי נוצרית, בהסתמך על איסור התורה "כֹּא תַּעֲשֵׂה כִּי פֶּسֶל וְכָל תְּמִזְבֵּחַ",¹⁴ אך כדי שייא דיווקנו של מורה ורבם לנגד עיניהם תמיד, התירו את פולחן דמות ישו ואמו. ויש שהנהיגו גם עבודות פסלים אחרים. בפלפולים רבים השתדלו הנוצרים להסביר את הפולחנים האלה, ולטהר את העבודה הזורה שלהם בק"נ טעמים. המגוונות השונות שהתרוצזו בנצרות בימיה הראשוניים, והדעות המתנגדות שבין נוצרים חובי הלהקה ונוצרים עוקרי

על כן הוציאו את גוינותו המתה מקברו שבירושלים, והוליכוה לעין כל לאורכה ולרוחבה של ארץ ישראל, כדי להראות בצורה חד-משמעית שגופו של ישו מרכיב על פני הארץ, ולא משוטט בשמי מרומיים. לבסוף הושלכה גוינותו אל אחד הבורות בגליל העליון, שאת מקומו המדוייק מצין רבי חיים ויטאל. כמובן שאין מקום זה זהה עם אותו מקום בירושלים, אליו נהרים אלף רבבות נוצרים באמונות פתאים, אם כי אין לשול את העובדה שבתחילתה נקר בسمיכות מקום לירושלים. כיון ששיספורי הנוצרים הראשונים אודות אופן מותו של מישיחם הכווץ היו חסרי בסיס עובדתי, נפוצו ביניהם סיפורים ותיאורים שונים הסותרים זה את זה. מסתירות אלו התפתחו מאוחר יותר כנסיות נוצריות רבות, כשכל אחת מהן מקדשת גירסה אחרת על אותו האיש. הסתירות היו כה בותות, עד שהונעלה על קורה.

על כפירתה בעמדת המקובלת עלייה. מותו של ישו היה מכח קשה לנוהים היהודי. כדי שלא יוחזקו כפתאים שהאמינו בדמותו פשוט שסימן את חייו בצורה מבישה, החלו תלמידיו להפריח עליו שמוות דמיוניות, כאלו נפתח קברו ביום השליishi לקבורתו, והוא עליה עם גופו השמיימה. רבי חיים ויטאל מסר פרט בלתי מפורסם ממאורעות הימים ההם: היהודים רצו להזים את השקרים שהפיצו תלמידי הנוצרי, כאלו עליה בגופו השמיימה, וילמד עליו. ולא מצאו לו זכות. ותלאוהו בערב פסח. אמר עלאל: ותסbara ישו הנוצרי בר הפו כי ליה זכות הוה? מסית הוה! ורוחמן אמר: "לא תחמול ולא תכסה עליו". אלא שאני ישו הנוצרי דקרווב למלכות הוה".

מסית הוא אחד מאربעה חיבבי מיתת בית דין [מסית, בן סורר ומורה, זקן ממרא, עדים זוממים] שצרכיר להזכיר על פסק דין, שנאמר: "יְכַל־הָעָם יִשְׁמַעַן וַיַּרְאֵי וְכֹל יִזְדֹּן עֹזֶב"¹² לדעת רבי עקיבא ממתינים עליהם עד הרgel [החג] הקרוב מימותיהם אותם ברgel לעיני כל ישראל. כך נהגו עם ישו הנוצרי, וסקלווה לפি כלל ההלכה. תליתנו, שתופסת בדת הנוצרית מקום מרכזי, הייתה עלובה בהרבה מכפי תיאורה. הוא לא נתלה בחיוו, אלא לאחר שהופל מבית הסקילה בדחיפה ומת, אם לא מות מחמת הנפילה או נרגם למוות באבניים. בכל מקרה גוינותו המתה היא שהונעלה על קורה.

מוותו של ישו היה מכח קשה לנוהים היהודי. כדי שלא יוחזקו כפתאים שהאמינו בדמותו פשוט שסימן את חייו בצורה מבישה, החלו תלמידיו להפריח עליו שמוות דמיוניות, כאלו נפתח קברו ביום השליishi לקבורתו, והוא עליה עם גופו השמיימה. רבי חיים ויטאל מסר פרט בלתי מפורסם ממאורעות הימים ההם: היהודים רצו להזים את השקרים שהפיצו תלמידי הנוצרי, כאלו עליה בגופו השמיימה,

12. דברים יז, יג.

13. לשון הרמב"ם באיגרת תימן.

14. שמות כ, ג.

הלכה, מצאו את דרכם אל תוך כתבי
היסוד של הנצרות, ה"ברית" החדשה
המוכונה אצל אוננגליון, באופן שיוחסו
בה ליש"ו התבטאות סותרות בענין
שמירת התורה. חז"ל שהיו מודעים
לפרדוקסים של כתבי הנוצרים, בזו
לנוצרים חסרי האופי והעקבות,
והיו מהתלים בהם. בתלמוד מסווג
המעשה הבא:

אימא שלום אשת רבי אליעזר, הייתה
אחותו של רבן גמליאל. בשכנותה גר
אותו חכם נוצרי שיצא עליו שם שהוא
דין שאיןנו נוטל שוחד [למרות שהוא
מקובל בסתר]. באו לשימושו לצחוק. אימא
שלום נתנה לו מנורה של זהב, ולאחר כך
באה לפניו דין עם אחיה בענין ירושת
אביהם. פסק השופט הנוצרי ליטובתה.
טען רבן גמליאל: "הרי לפי תורתינו
הצדק עימי!" אמר לו הנוצרי: "מיום
שגליתם מעל אדמתכם ניטלה תורה
משה וניתן אוננגליון במקומו, וככתוב בו
אחרת". למחשה שב רבן גמליאל והביא
לו חמור לובי גזעי [שוחץ]. כאשר
נפתח הדיון מחדש אמר החכם הנוצרי:
"עינתי בסוף האוננגליון, ומצאתי כתוב
בו: אני [יש"ן] לא לפחות מתורתו של
משה באתי ולא להוסיף באתי. והנה
הרי כתוב בה [בתורת משה] שהצדק
עם האח". אמרה לו אימא שלום [ברמזו
ש��ף]: "יair אורך, אדוני, כמו נרות
המנורה". הגיב רבן גמליאל ואמר: "בא
החמור ובעת במנורה..."

מבחן מן האבסורדים

של "הברית" החדשה

הכרה השכלה החזקה
באמתות הדת היהודית לעומת
השקר הזעיר שבזיווף הנוצרי.

סתירות פנימיות חזות / ציטוטים פסוקים מן
התנ"ך בשיבוש גמור / פרשנות מסולפת
וחיזוף מגמתי של פסוקים מההתנ"ך /
דרישות הגובלות בצלבויות / מרכיבי
הברית החדשה

רואה את האבסורדים
הצורמים המופיעים באורח
בולט באונגליון [הנקרא על ידם
גמ "ברית" החדש] עצמו, מתחילה הבין
את העובדה ההיסטורית הקבועה
והמתמשחה, שנוצרים רבים אשר
לכורה לא היה חסר להם מאומה,
נטשו מיזומתם את דתם, התגיירו
והצטרפו אל העם היהודי הגולת
והסובל. וזאת אף-על-פי שבדור היה
לهم כי אם יתפסו, יחרץ דינם להישרף
חפים על המוקד. בעוד שלעומת זאת,
היהודים דокаו אולצו להתנצר על
כرحم במציאות גזירות גירוש עינוי
תופת והוצאות להורג, ובכל זאת, רובם
ככלם העדיף להעתנות ולמות בלבד
שלא לעזוב את דת ישראל ומצוותיה.

אליה גם אלה טענו בעוז, כי הסיבה
למעשייהם היא ההכרה השכללית החזקה
באמונות הדת היהודית לעומת השקר
הזועק שbez'וף הנוצרי.

לפנינו מדגם מייצג של האבסורדים
שבאונגליון, מוחלקיים לחמשה
נושאים:

- א. סתיירות פנימיות חדות
- ב. ציטוט פסוקים מן התנ"ך בשיבוש
גמר. [עובדת המצביעה על הבורות ורדידות
ההשכלה של כתבי האונגליון].
- ג. פרשנות מסולפת וזיוף מגמתי של
פסוקים מהתנ"ך.
- ד. דרישות הגובלות (ויתר) בצדיעות.
- ה. מרכבי האונגליון.

אמוץ, בן נחום, בן חסל, בן נגי, בן מחת,
בן מתתיה, בן שמעי, בן יוסף, בן יהודה,
בן יוחנן, בן רישא וכו'.

והבדלים ממשיכים. כאשר בסך הכל
קיימים (25!) הבדלים.

ואם בנתונים האמורים להיות פשוטים
ועובדיתיים, כתבי האונגליונים אינם
אמינים, איך אפשר להאמין לסתוריהם
הניסיים כביכול??

2. סב סבו מצד אביו היה דוד, אבל... הוא לא נולד מאב...

עוד על יჩוסו של יש"ו.
 כאמור, האונגליון של מתיא מתחיל
בחכזה כי יש"ו היה מזרעו של דוד
המלך [שהרי ברור שלא טיעון זה, מי
יקבל את השקר כי הוא "משיח" בן דוד??].
 בהמשך מפורטת השושלת מיווסף בעל
 מרום ועד דוד. לפי זה יש"ו מתיחס
 לדוד מצד אביו. ובמילים אחרות:
 לדברי מתיא לא מרוחה הקודש הרתה
 מרומים אלו של יש"ו, אלא מיווסף. [זהו
 כותב בפירושו: יש"ו בן יוסף בן עלי וכו'].

לעומת זאת, בפרק ב', כאשר אותו
 מתיא נבור בשאלת הרינווה של מרומים
 לפני שהיתה נשואה - דבר המצביע
 כМОבן על פגם ופסול ביחסו של יש"ו,
 הוא מתרץ זאת בתשובה המוזרה
 לכשעצמה כי היא כביכול הרתה מרוחה
 הקודש...

נמצא שתלמידי יש"ו ניסו להרוויח
 כמה שיותר, והפסידו את הכל.

הם ניסו ליחס אותו מצד אביו לדוד המלך
 - כדי להוכיח את טענת משיחותו, וניסו
 ליחס לו אלהות כדי לתרץ את שאלת
 ייחסו המפוקפק ואגב כך גם להאדירו.
 ולא שמו לב שהדברים סותרים זה את
 זה החלוטין, ורק מחזקים את הטענה
 ומצטרפים להוכחות הרבות (ראה על
 כך בהמשך) כי תלמידי יש"ו היו רודוי
 מחשבה ובורויים.

3. האليل המזר

הנצרות עברה לידי עתיקה של האלהת
 אדםبشر-ודם. [דבר אשר כאמור גורם לנצרות
 להיחשב על פי ההלכה כעבודה זרה גמורה].
 שהרי אין שום הבדל בין החשבת פסל לאלה,
 לבין החשבת אדם לאלה. בשני המקרים מדויב
 בעבודה זרה אשר דינה, לידי, "הרוג ואל יעבור".
 והנה, מרקוס מספר באונגליון³ שלמחורת
 כניסה לירושלים, אחרי צאתו מבית עניה,
 היה יש"ו רעב. והוא ראה מרוחק עץ תאנה
 שיש בו עליים, והתקרב אליו - אולי, נמצא
 בו משהו. הוא ניגש אל העץ ולא מצא בו
 מאומה מלבד עליים, כי עדין לא הגיע
 עונת צמיחה התאנים. ואז הוא קילל
 את העץ: מעתה איש לא יוכל מפרק
 לעולם!

והאבסורד מעורר גיחוך. האם אלה צריך
 להתקrab לעץ כדי לראות "אולי" ניתן בו
 משהו??? אם אין הוא יכול לדעת זאת

1. מתיא פרק א.
2. לוקוס פרק ג.
3. לוקוס פרק ג.
4. פרק יא.

מעצמו,izia אלה הוא זה? מעניין שג את אשר יודעים אנשים רבים - מתי היא עונת צמיחת התאנים, אפילו זאת איננו יודע... וכל זה לפחות עצם!!

ובכלל, האם פשע או חטא העז שאין עליו פירות לפני עונתו עד שרואו לקללו קלה נמרצת?! האם זה הינה הרואה אפילו לבן תרבות מן השורה?? נראה שמדובר בהיותו הכותב בספר סיורי מופתים, שכח שלטעת הנצרות מדובר ב"אלוהים"...

■ 4. אני עניין. אבל... אני חשוב ואני ואני...

בדביו אומר יש'ו על עצמו: עניין אני....⁵ הינו מצפים ממנו אם-כן, להתנהג ולדבר בעונה. אך כאשר הוא כועס על שלא שומעים לדבריו, הוא זעק ומכווץ ביהירות על עצמו: אני גדול משלמה המלך...⁶ אני אור העולם...⁷ ואני ואני... ■

■ 5. לא באתי לשנות דבר מתורת משה! – האמנם?...

אך כאשר חשב שם לא יצדיק את התנהגות תלמידיו החוטאים, הם יפנו אליו עורף ויעזבו בוודד, התיר להם אכילת דברים האסורים.⁸ וכאשר חטא בקטיפת שיבולים בשבת כדי לאוכלם, והפרושים העירו על קר, פטר את הבעיה בתגובה כי הוא אדון השבת...¹⁰ וכשהיה הוא עצמו רעב, הרשה לעצמו לאכול בלי נטילת ידיים... והمعنى הוא שכאשר העירו לו בסעודה על קר, החל מחרף ומגדף את חכמי התורה...¹¹

ניגוד צורם כל-כך בין דבריהם והתחייבות בשעת נאום מתنسא לבין התנהגות בפועל בשעת ניסיון, מתאים אולי לתיכון פוליטי מסווג שפל. בשום אופן לא למי שמתינו ליחס משיח השם מורם מעם.

■ 6. אותות ומופתים אינם ראייה / האמינו לי משום אותן אותות ומופתים...

יש'ו מכיר כי אם יבוא מישחו ייתן "אותות גדולים ומופתים" ויאמר שהוא המשיח, אל תאמינו לו. כי משיחי שקר ונבי אי שקר יכולם לתת אותן אותות ומופתים גדולים כדי להטעות.¹² ואילו במקום אחר הוא עצמו מבקש שאמינו בו רק משום שהוא... עשו מופתים!¹³

נאמר בתורה:
**"אהבת את יהוה אלקיך בכל לבך
ובכל נפשך ובכל מאדרך".¹⁶**

ב. ציטוט פסוקים מן התנ"ך בשיבוש גמור

הцитוט המשובש באונגליון:¹⁷ "ואהבת את ה' אלקיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מהשברך ובכל מאדרך".

"וזאת בית לוזם אפרתיה, צעריך לךות באכלפי יהודה".¹⁸

הцитוט המשובש באונגליון:¹⁹ "כי כן נכתב ע"י הנביא: אתה בית לחם ארץ יהודה איןך צעריך באלאפי יהודה".

ועוד דוגמאות²⁰ רבות, אשר יכלה הזמן והם לא יכולו.

למרבה הginghor, אfillו בנתונים פשוטים המפורשים בתורה בסיפור האבות וידועים לכל ילד הלומד בתלמוד-תורה, גם בהם

5. מתניה יא.
6. לוקוס יא.
7. יהנן ט.
8. מתניה כב.
9. מתניה טו.
10. מתניה יב, מרקוס ב.
11. לוקוס יא.
12. מתניה כד.
13. לוקס ז, יהנן ד.
14. מתניה ט.

15. לנבי כותב האונגליון ע"ש מתניה, למשל, נכתב בפירוש (מתניה פרק ט) שהוא מוכס.

16. דברים ו.ה.
17. מרקוס יב.
18. מיכה ה, א.
19. מתניה ב.
20. ניתן לראות הרבה מהם בספר "ילקוט ויכוחים".

העיר שכם

נכתב בתרגום האנגלית המאוחר: "UPON THE YOUNG WOMEN" ללא אזכור עניין הابتולה.

זאת ועוד. וכי בעובדה שאשה שאינה נשואה הרה יש איזה אות או מופת למשהו? והרי אפשר שהוא פשוט נבעל למשהו בסתר! היתכן אם כן שהנביא יתן אות מכך??

2. סילוף מובן המונח: ברית חדשה

אליו יבוא אדם ויאמר לנו כי הוא אליה הנביא וכי הוא בא לבשר על הגואלה. ולשאלתו כיצד יוכל להוכיח זאת, הוא ישיב: הרי בתנ"ך נאמר בפירוש "הָנֶה אֱنֹكְ שַׁלְּוֹן לְכֶם אֵת אֲלֵיהֶ תְּגִבְיאָ לְפָנֵי בּוֹא יוֹם הַגָּדוֹל וְהַגָּדוֹר!"²⁵

האם נקבל את דבריו?? ברור מאי שדבריו יתקבלו אצלנו בבדיקה כדברי כל תמהוני אחר. שהרי איזה הוכחה היא זו כאשר בוחרים מילים

המצור מעירו. אך נתון פשוט וברור זה הוסתר - בידוען או מתוך בורות מובקה - על ידי ראש הנצרות, והם רק נופפו לעיני הממון השטхи בפסוק אשר הוציא מהקשרו "הנה העלמה הרה", כאילו הוא עוסק באוטו-האיש. אך כל מבקש האמת אשר בדק את הפסוק במקורו, בטע מיד בנצרות ובהוכחה הכווצבת שהבאה. ■

.21. ישעה ז, ב.
.22. ישעה ז, ד.
.23. ישעה ז, יד-טו.
.24. אגב, התgesמות הנבואה התרחשה כאשר האויב נסוג עקב ההתקנות בח' פכח מלך ישראל, ועקב המצור אשר מלך אשור שם על ארם - דבר אשר גרם לרצין מלך ארם לשוב במחירות לארצו כדי להגן עליה, וכמסופר בספר מלכים א' פרקים ט-טו. ועיין בפירושי²¹ כאן פסוק טז, ובדברי הארבנאל פסוק יד.
.25. מלאכי ג, כג.

זגבות האלים הצעירים האלה".²² וכי להוכחת כי הנצחון מובטח מודיע הנביא למלך כי כל אות שיבקש על קר, יתגשם. המלך מסרב לבקש אותן, והנביא משיב בהכרזה: "לְכֹן יִתְּן אָדָנִי הוּא לְכֶם אֵת. הָנֶה הַעֲלֵמָה הָרָה, וְלִכְתָּה בָּן, וְקִרְאָת [זהיא תקרה] שְׁמָעוּ עָפְנָיו אָל. זְמָנָה וְלִכְשָׁי אֲכָל לְדָעַתְךָ, מְאוֹס בָּרָע וּבָזָר בָּרָע. בְּתִירָם יְדֻעַ הַגָּעָר מִאָס בָּרָע וּבָזָר בָּרָע בְּטוּבָה תְּעַזֵּב הַעֲלֵמָה וּכְוּ".²³

כלומר, הנביא נותן למלך אחזאות לנסיגת האויב, ובו הוא מבשר לו כי א. רعيיתו הצערה [עלמה] של אחז הרה. דבר אשר עדין לא נודע לאיש יעקב היהתה בתחילת ההרין.

ב. היא תלד בן.
ג. מבלי שתדע מאומה על נבואה זו היא תקרה לו מעצמה בשם עמנואל. ומאותה ה' יהיה זאת לאות כי עמהם האל ואין להם לירא מהאויב].

ד. לצד זה יכול מעדנים כגון חמאה ודבש, על אף שעכשו יעקב המצור חסרים אפילו מצרכים בסיסיים. משום שעוד בהיותו יונק, בטרם ידע להבחן בין מאכל טוב לרע ולבחרו בטוב, תיעזב הארץ מהאויב והמצור יוסר.²⁴

כידוע, שלשת המלכים אחז פכח ורצין, וכן הנביא ישעה חי בזמן בית ראשון, המשם שנותנה בתולה). הנה במקורה זה כתוב "עלמה" כאשר הכוונה דוקא לבעה!
רק לאחר שחכמי ישראל הטיחו עובדה זו בפני אפיקיורים ומלכים נוצריים בעת ויכוחים שנכפו עליהם - ראה על-

כך בהרחבה בספר "ילקוט ויכוחים" -

השתבשו כתבי האונגלוון הבורים, וכתבו אותם מתוך עיונות דוחה. כך למשל המכותבים שיקבנבר במערת המכפלה שבעיר שכם... במקום בחברון. כתוב בפירוש בתורה, וכיודע לכולנו. עוד הם כתבים שייעקב ירד למצרים עם 75 איש, במקום 70 כתוב בפירוש בתורה.

וכן כתבו שאברהם קנה מבני "האמורי" את אחות הקבר, בעוד שבתורה כתוב בפירוש שאברהם קנה את אחות הקבר מבני "חת".
עוד ועוד שיבושים ועיונות המוכחים את רדיות רמת השכלת הכותבים ובורותם. ■ ■ ■

ג. פרשנות מסולפת וזיוף מגמתי של פסוקים מהtan"ך

1. דוגמא לזיוף באמצעות תרגום לא נכון + פרשנות מסולפת

בתנ"ך מסופר שכاصر רצין מלך ארם ופקח מלך ישראל עליו למלחמה על אחז מלך יהודה, נפל פחד גדול על המלך אחז וכלאו הפסוק: "וַיַּעֲשֵׂה וְלֹבֶב עָפָן בְּנֹעַ עַזִּי יְעַר בְּפָנֵי רֹוֹן".²¹ אולם ישעה הנביא בא בשליחות ה' והוא מבשר לאחז: "אֶל תִּרְאָה, וְלֹבֶב אֶל יְרֵךְ מִשְׁנֵי

מתוך פסוק בתנ"ר, מבדקים אותו לאדם מסוים או למקורה מסוים, וחוזרים וمبיאים את הפסוק כהוכחה לאוטו אדם??

בדיחה גורעה הרבה יותר, היא העיות והסילוף הנוצרי של הפסוק המתוייחס להסכם התחיהיות [ברית] חדש בו יתחייב עם ישראל לאחר קיבוץ כל הגוליות בתקופת בית המקדש השלישי, לשמר את תרי"ג מצות השלישי אשר קיבלנו בסיני. הפסוק מדגיש כי הסכם התחיהיות זה אכן יושם ויתבצע, ולא כהסכם התחיהיות הקודם בעת יציאת מצרים כאשר העם אמרם התחייב לשמר את מצות תורה ה', אך לא עמד בהתחיהות. זאת ועוד שבסוגם של פסוקים הבאים שבאותה תקופה כל האנושות תכיר במלכות ה' למקטון ועד גדול. דבר שכידוע עדין לא התגשם נאם ה', נתקי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבה, והייתי לך לא לעם. ולא ילבדו והמה יהיה לך לעם. וזה אמר רעהו ואיש את אוזיו לאבור דעו את ה', כי כולם יידעו אותה למקטום ועד גדולם נאם ה'.

הנה לשון הפסוקים בספר ירמיה:²⁶
הנני מביא אותך מארץ צפון,
וקבצתיים מירקתי ארץ. בם עיר
ופסן הרה וילדה יוזדי, קהיל גדור
ישבו דזה. בבכי יבא ובחונזים
אובלים. אוליכם אל נזלי מים
בדרכו ישר לא יכשלו בה, כי
היה ליישראל לאב ואפרים בכר
הוא וכו'. הבן יקיר לי אפרים אם
ילך שעשיהם כי מידי דברי בו זכר
אוכרנו עוד, על כן הם משי לו ריזם

ובכלל, לדבריהם שמדובר בספר דתם מודיע זה הם משקיעים סכומי עתק ושוחחים מיסיונרים ציידי נפשות כדי "ללמודנו" את דתם?? ומודיע זה שלו רabbות מהחינו אל מוקדי האש בשם דת "החסד והרחמים"?? הרי " כתוב" שכולם כבר נוצרים!!

זאת ועוד. בנבואה האחורה בהיסטוריה, של הנביא האחרון - מלאכי, הצטווינו בפירוש להיצמד לתורת משה, ולא להחליפה בשום תורה אחרת. כתוב:

"זָכוּ תֹּרְתַּת מֹשֶׁה עֲבָדִי אֲשֶׁר צִוֵּיתִי אֹתוֹ בָּזָרְבִּי"²⁷

נמצאו למדים כי ראש הנטרות לא בחלו בזיפפים ובהוצאת פסוקים מהקשרים כדי לזרות חול בעני ההמון ולונף ב"הוכחות" שקריות. ואלה אין אלא דוגמאות²⁸ מעטות.

אכן, לא לחינם אמר חוקר הדתוות הידו פרופ' דוד פלוסר כי: "שם נוצרי המכבד את עצמו אינו מחשיב במאהמה הוכחות מן המקרא, לאמיתות הנטרות. לאחר שהגיגנו חלש ביותר(!)".²⁹

26. ירמיה פרק לא, ז-לג.

27. מלאכי ג, כב.

28. דוגמאות רבות נוספות ראה בחוברת "הנטרות" - תאולוגיה וההיסטוריה בנטרות, הוצאה "מנוף"-המרכז למדיע יהוד: טל: 02-5000220.

29. "הדות ומקורות בנטרות" עמ' 19 פרופ' ד. פלוסר.

ראשי הכנסייה אשר קראו לאוונגליון ברית חדשה לאחר שראו בתנ"ר את צמד המילים הללו, התעלמו מדים מלילם אלה, הוציאו אותם מהקשרם, והשתמשו בהם כדי לזרות חול בעני ההמון. שהרי הפסוקים הראשונים מוכחים בבירור גמור כי התקופה המדוברת בפסוק [תקופת קיבוץ כל הגוליות בדרך מיוחדת בה יבואו הרה וילדת עיר ופישח ייחדי בדרך שרה שלא יצליחו בה!] (מטוסים?) איננה תקופה יש"ו שחיה בשלהי בית שני, ולא תקופה כתיבת האוונגליונים שלהם, ואף אינה תקופה אלף שנים שלפני מאז. (רק בזמןינו, עם תחילת תופעת קיבוץ הגוליות והתקרובות תקופה בית המקדש השלישי כמובא בתנ"ר, מתחילה נבאות אלה להתגשם) ובודאי שלא בספר הדת הנוצרית ספק נאמר בምפורש כי הברית תיכרת לאחר הימים האלה. ובפסוקים האחוריים נאמר שלאחר כריתת ברית ההתחיהיות החדשה של ישראל לא יctrכו ללמד עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לדעת את ה'. כי כולם ידעו אותה למקטון ועד גדול.

לדבריהם שכונות הפסוקים במלואם, לא צריך להיות חכם גדול כדי להבין מה כתוב איננו מדובר על נתינת תורה אחרת מחדש, אלא על כריתת ברית מחדש. דבר שמשמעותו הסכם התחיהיות חדש על שמיירת אותה התורה אשר קיבלנו בסיני. אולם

ד. דרישות הגובלות בצביעות

לומד המצוות הנוגעות ל"בין אדם לחבריו" אשר קיבלנו בתורת משה בהר סיני, מוגלה מערכת מושלמת של חוקים נפלאים והגינויים, המשלבים בהצלחה מירבית את כבוד וצרכיו האדם הפרטី וצרכיו, יחד עם תרומתו לסייעו, וכיודע לכל המכיר אותו. משום כך לא פלא שפרטី מערכת מצוות זו הפכו לאבני היסוד של כל הערכים האוניברסליים של התרבות האנושית כיום.

כך למשל מהchnerת התורה את האדם לאחוב את זולתו וככבודו ככתב בתורה:

"זֹאת בְּתַת לְרֵעַ כִּמְעָד"³¹, "יְהִי כָּבֹד חֶבֶךְ עַל יְרֵיךְ כִּשְׁלָר"³², "מָה שָׁנָוא עַל אֶל תַּעֲשֶׂה לְחֶבֶךְ"³³, עם זאת, היא מלמדת אותו לשמר על ידי אחרים ועל זכויותיו לביל ירים על ידי אחרים³⁴. "הבא להורגך, השכם להורגנו!"³⁵

לעומת זאת, לדברי כתבי האוניביגליון דרש מייסד הנצרות ממאמיניו להתריחס לחביריהם בהתחסדות מופרצת, כאשר דרישותיו המעוררות תמייה מדיפות ניחות של צביעות מסוימות, ויצירות תהcosaה שככל מטרתן להציג את הדורש אותן כאילו היה אדם מושלם כביכול. בעודו של מעשה הנ המשיגות, את ההיפך הגמור... הנה דוגמאות אחדות:

"הסתור לך על הלחי הימנית, הגש לו גם את הלחי השניה"³⁶ ...

"התובע אותך לדין כדי לחתת את כתנתך, תן לו גם את מעילך"³⁷ ...

"מי שמאליך אותך לכת איתה מרחק של מיל אחד, לך איתיו היו על-אנושיים?"³⁸ ...

וכן הלאה, דרישות מוזרות ומזיקות אשר גם אם יקויימו, יגרמו רק לריבוי השוד האלים והגזל, וקלוקול החברה האנושית. ואגב, האם המכרים והבישופים והאפיקיור עצמו אכן מקיימים כל זאת???

ינסה נא מישחו לתבע מהאפיקיור את אחד מבגדיו...
■ ■ ■

ויבקש נא מישחו מכומר שפוי מעט, שיצעד אליו קילומטר רגלי...
■ ■ ■

ה. מרכיבי הברית החדשה

בו שום شيئاً ממשמעות אלא רק הקלת הקוריאה כמו כתיב מלא במקום כתיב חסר וכך. שהרי מי הוא זה ואי זה הוא אשר ימלאו לבו לשנות מן הנוסח והכיתוב המדוייק אשר נקבע על ידי בורא היקום, ואשר רבדים שונים על-

פי פרד"ס [פשט, רמז, דרש, סוד] התורה טמוניים בו ומקופלים בין דקדוקי מילוטיו.

עייר ספר הדת הנוצרית.

המושר מכל [ליתר דיוק: המבודה מכל]. הוא, שבשנת 160 לספירת הנוצרים ניסה אחד מראשי הכנסייה, טאטינוס, להתמודד עם בעיה חריפה זו באמצעות חיבור נוסח של "פשרה" בין אربעת הנוסחות בмагמה לטשטש את הסתריות שבינם לבין עצם, ובפרט שבין השלשה יחד לרבייעי...³⁹ זה מתיימר להיות יצירה על-אנושית כאילו הוא המשך לתנן"ך ...

עוד יש לציין את העבודה התמונה שאף על פי שהם קוראים לכתביהם "כתב הקודש" אינם מהססים לשנות ולשפץ לשונות תמורה המופיעים בכתביהם במגמה להוריד את העוקץ הצורם לקורא האובייקטיבי. (צווין כי חלק מן ה"SHIPOTIM" באונגליון הוכנסו על ידי ראש הכנסייה הנוצרית בעקבות ניצחון חכמי ישראל בויכוחם ההיסטוריים מופת שמיימות, ואיך אפשר להעניק לנוסף הסיפורים המלא סתירות פנימיות וציטוטים משובשים מן התנן", ולגישה היהודית כלפי כתבי הקודש האמיטיים, קרי התנן, שלא לשולח יד ולא לשנות מאומה אפילו בדבר שאין

.31. ויקרא יט, יח.

.32. אבות ב, י.

.33. שבת לא, א.

.34. בבא מציעא סב, א.

.35. סנהדרין עב, א.

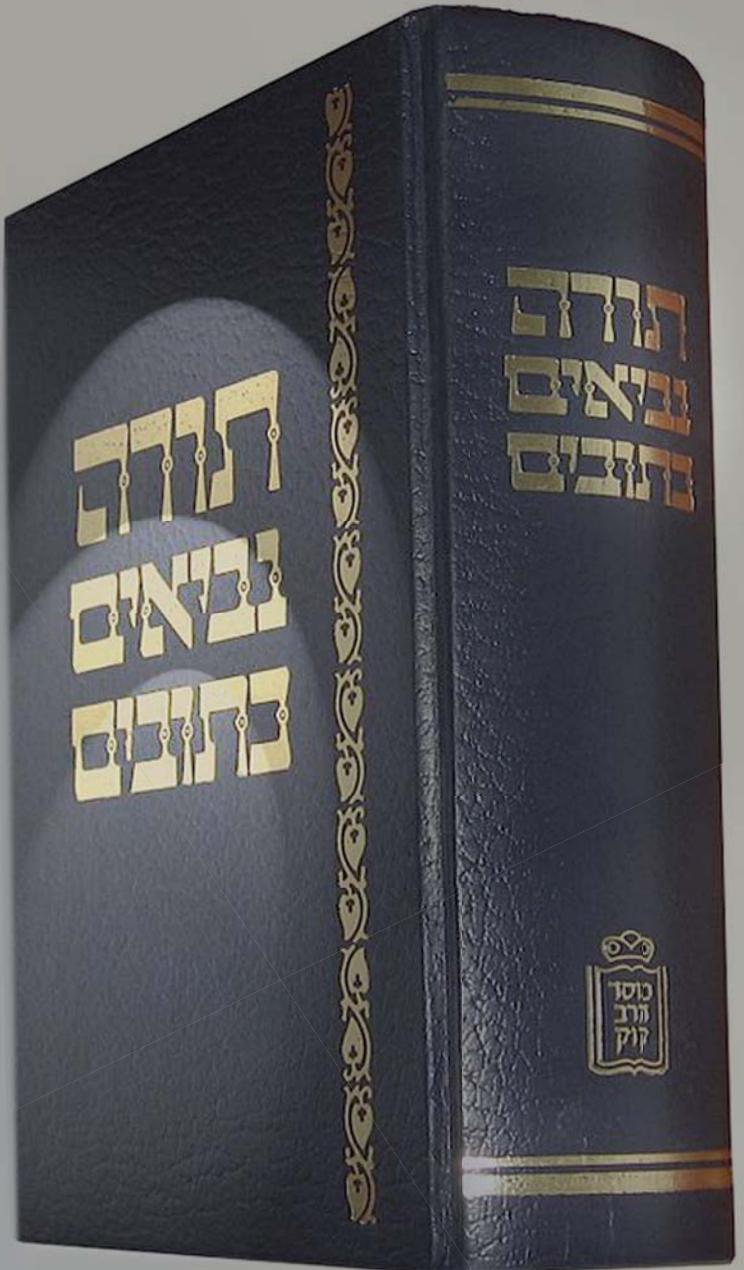
.36. מתיא ה.

.37. מתיא ה.

.38. מתיא ה.

.39. ראה על כך באנציקלופדיה העברית כרך ט עמ' 747.

אמונת הנצרות בתנ"ר מפריכה את... הנצרות!

מי שמעוניין להיחשב כאדם אשר עליו
דיברו נבאיי התנ"ר, איןנו יכול להרשות
לעצמם להתחחש לדברי התנ"ר.

ובמצות השבת נאמר:

"וַיִּשְׁמֹרוּ בָּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת הַשְׁבָּת, לְעֵשֹׂות אֶת הַשְׁבָּת קָדְרָתֶם, בְּרִית עָלָם בֵּין, וּבֵין בָּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַוָּא לְעָלָם".¹⁰

אנב, גם מפרטים ונתונים רבים המופיעים בתורה, ניתנים להיווכח כבדך-אנב, בשקר שבנצרות. למשל: התורה מבטיחה לפנהס כסchar עבור קנאתו לאלקיו כי הוא וזרעו אחורי היו כהנים לעולם במשrk כל הדורות. וכך שנאמר: **"וְהִיאָתָה כֹּו וְלֹרְעֹו אָזְרִי בְּרִית בְּהָזֶת עָלָם".¹¹**

והרי בנצרות - המעוונייניתCIDOU למחוק את העם היהודי ולרשת את מקומו - אין כהנים, לוויים,ישראלים...

וראה בكونקורדנציה לתנ"ר (ערך "עולם") עוד عشرות דוגמאות.

ועתה נעבור לבדיקה עיקרי אמונהם כי יש"ו היה אותו משיח אשר עליו התנבאו

1. מתיא ה, ועוד.
2. ויקרא יא.
3. ויקרא יב, ב.
4. בראשית א, כח.
5. דברים ה, יב.
6. אל הגלמים ג, 25.
7. ישעיה נטו, כ-כא.
8. מלacci ג, כב-כב.
9. בראשית יז-יג.
10. שמות לא-טז.
11. במדבר כה, יג.

"ברית" חדשה כפי姓名 אשר נטלו לעצםם. ראה על כך בפרק הקודם).

הנה למשל שתי דוגמאות על-כך:

"וַיֹּדְבֵּר יְהוָה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיה, כִּאֵין יְמוֹשֵׁו מִפְהִרְחָה, וּמִפְיִזְרָעָךְ וּמִפְיִזְרָעָךְ וּרְעָךְ, אָמַר הָאֵל, מִיעָתָה, וְעַד עָלָם".¹²

[עד עולם]: "משך זמן אין סוף, נצחיות".

ובעל תקופת הגואלה נאמר:

"זֶכְרִי, תּוֹرַת מִשְׁהָ עֲבָדִי, אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתוֹ בְּזָרְבָּעֵל כָּל יִשְׂרָאֵל, זָקִים וּמִשְׁפְּטִים. הִזְהָא אָנֹכִי שָׁלֹוחַ לְכֶם, אֲתָא אֶלְيָה תְּגַבֵּא לִפְנֵי, בְּזַאת יוֹם הַ' וּכוֹ".¹³

מסכת יבמות סג, א. אגב, לכחן הגודל אסור לעבוד בבית-המקדש אם לא נשא אשה או אם התאלמן עד אשר ישא אשה.

ואילו הדת הנוצרית רואה את האשה כאובייקט פסול שישודו בשטן, עד כדי-כך שהאפיקו והכמרים הקתולים אסורים לשאת אשה!

בתורה נאמר: **"שְׁמֹר אֶת-יּוֹם הַשְׁבָּת, לְקָדְשָׁו, כַּאֲשֶׁר צִוָּה, יְהוָה אֱלֹהֵיךְ".¹⁴**

ואילו ראשי הנצרות "החליטו" בשנת 823 כי יום א' בשבוע יהיה יום המנוחה במקום يوم השבת.

ואלה רק דוגמאות מעטות.

הנה, בתורה² נאמר כי אסור לאכול חזיר ושרצים וכדו' ואילו הדת הנוצרית כידוע, מתירה לאכול חזיר ועכבר וכל שקו'. התורה מצווה: **"וְבַיּוֹם, תְּשִׁמְפִּינִי יְמֻול בְּשַׂר עַרְכָּתָז"**³ ואילו הדת הנוצרית החליטה כידוע, "לוותר" על ברית המילה. התורה מצווה על מצות פריה ורבייה **באמצעות נישואי גבר ואשה**⁴.

על חשיבות הקשר הבין-זוגי על-פי התורה, ניתן לעמוד מעט מן העבודה שזויה המצווה הראשונה בתורה, ומຕוך העיקרונו התורני כי "אדם" מרכיב מגבר ואשה יחד. שהרי נאמר **"זֶכְרִ וְנִקְבָּה בְּרָאֵם וּכְיָ וְיִקְרָא אֲתָ שְׁמָךְ".** ואילו הרוק והרווקה אינם אלא שני חצאי גוף. ראה על כך בתלמוד,

■
זהירות ושרצים וכדו' ואילו הדת הנוצרית כידוע, מתירה לאכול חזיר ועכבר וכל שקו'.

התורה מצווה: **"וְבַיּוֹם, תְּשִׁמְפִּינִי יְמֻול בְּשַׂר עַרְכָּתָז"**³ ואילו הדת הנוצרית החליטה כידוע, "לוותר" על ברית המילה.

באמצעות נישואי גבר ואשה⁴.

על חשיבות הקשר הבין-זוגי על-פי התורה, ניתן לעמוד מעט מן העבודה שזויה המצווה הראשונה בתורה, ומຕוך העיקרונו התורני כי "אדם" מרכיב מגבר ואשה יחד. שהרי נאמר **"זֶכְרִ וְנִקְבָּה בְּרָאֵם וּכְיָ וְיִקְרָא אֲתָ שְׁמָךְ".** ואילו הרוק והרווקה אינם אלא שני חצאי גוף. ראה על כך בתלמוד,

ועוד פסוק המפרק לחלוtin את אמונתם:
"הָאָמֵר תֹּאמֶר אֲלֹהִים אֱנוֹ, כַּפְנֵי הָרָגָר? וְאַתָּה אָדָם וְלֹא-אָל!"²³
 הרי לנו עדות מפורשת בפסוקשמי שנהרג בודאי אינו אל.
 אכן, כאמור בכותרת פרק זה:
אמונת הנצרות בתנ"ך מפריכה את... הנצרות!

הר הזיתים ייבקע.¹⁸
בֵּית-המִקְדֵּשׁ יִבָּנֶה.¹⁹
 הרוחניות והזור של העולם הזה אז, ישפיו גם על בעלי-החיים הטורפים והם יהיו צמחוניים.²⁰
תִּינְוק יִשְׁתַּעַשְׂעַע עַם פְּתַח וְשָׁאר נָחָשִׁים אֲרָסִים לֹא חַשֵּׁש נַזְק.²¹
 ועוד ועוד.

ג. בתנ"ך נאמר כי המשיח ימושל על כל העמים. וכך שנאמר:
"גָּלְלֵי מַאֲדָד בַּת-צִיּוֹן, הַרְיֵעַ בַּת יְרוּשָׁלָם, הַזָּהָה מַלְכָּר יְבוֹא לְהָ, צָהִיק וְנוֹשֵׁעַ הַזָּהָן; עַנְיֵי וּרְכָב עַל זְבוּר, וְעַל עִיר בְּן אַתְּנוֹת. וְהַכְּרָתִי רְכָב מַאֲפָרִים, וְסָס בְּיְרוּשָׁלָם, וְגַבְرָתָה קְשַׁת מַלְכוּבָה, וְדָבָר שְׁלָלָם לְגֹזִים וּמִשְׁלָל בַּיִם עַד יִם, וּבְנַדְרָה עַד אֲפֵסִי אַרְץ."¹⁴
 ועוד נאמר:

"כִּי הָגֹוי וְהַמֶּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹדוּ, יַאֲבְדוּ וְכֹוֹ וְהַלְכָה אֲלֵיהֶם שְׁזֹוּזָה בְּנֵי בְּעֵינֵיכֶם."¹⁵

ואילו יש'ו לא רק שלא שלט על כל הגויים, גם על עצמו הוא לא שלט. ושרצטו להורגו, הרגוו...
 ■

ד. בתנ"ך נאמר כי בזמן המשיח יאמינו כולם בה' לבודו ויעבדוהו. וכך שנאמר:

"כִּי אֹזֶן אַהֲפָרֶת אֶל עַמִּים, שְׁפָה בְּרוֹרֶת, כְּקָרָא בְּלָם בְּשִׁים הַ, לְעַבְדָו שְׁכָם אָזֹד."¹⁶

ולא בזמן יש'ו המצב היה (ועדיין הוא ביום), כי דעת, הרי האלקים הכריז בפירוש בתנ"ך כי הוא ראשון והוא אחרון כלומר אין אב שקדם לו וילד אותו, ולא בן אחורי אשר הוא ילד משומש שאין הוא כבני-אדם אשר יש להם דור המשך, אלא:

"אֲנִי רָאשׁוֹן, וְאֲנִי אַזְרוֹן, וּמִבְּלָעֵדִי אַיִן אֲלֹהִים."²²

ובאי התנ"ך, וכי אמו שנמצאה הרה לפני חתונתה התעבירה מ-לא פחות ולא יותר - מהאלקים...
 ■
 הבה נבחן את הדברים לאור האמור בתנ"ך עצמו.

א. בתנ"ך נאמר כי לאחר ביאת המשיח לא תהינה מלוחמות בכל רחבי העולם, לא יהיה צורך באימונים צבאים, וכל כלי התחמושת ישמשו לצרכי שלום. וכך שנאמר:

"וְכַתְּתוּ זָרְבּוֹתָם לְאַתְּהִים, וּזְנִזְחֹתִיָּהָם לְפָעוֹמָרוֹת לֹא יִשְׁאָ גֹי אָל גֹי זָרָב, וְלֹא יַלְמֹדוּ עוֹד מַלְזָמָה."¹²

האמנים זהו המצב באלפיים השניים שהלפפו מАЗ הוצאה יש'ו עצמו להורג??
 ■

ב. בתנ"ך נאמר כי בזמן המשיח יאספו נדחי ישראל מכל רחבי העולם לארץ ישראל. וכך שנאמר:

"וַיֵּצֵא זֹתֶר, מִגְּנֹעַ עַלְיוֹ רְוּזָה מִשְׁרְשֵ׀יו יִפְרָה. וְגַזְעָה עַלְיוֹ רְוּזָה הַ, וְכֹוֹ וְאַסְפָּף גְּדוּלָה יִשְׂרָאֵל וְגַפְצָה יְהֻדָּה יַקְבִּין, מִאַרְבָּעָ כְּנָפָות הָאָרֶץ."¹³

והרי יש'ו לא קיבץ מאייתנו איש. ובפרט שעדיין לא יczano איז גלות כדי שנctrerk לגואלה.

האזריות שתחת מעטה דת ה"חסד והرحמים"

גישתה האזרית של הכנסייה
הנוצרית לעם היהודי

הכנסייה הנוצרית בזמן השואה /
האיןקווייזיה - בית הדין הزوועתי של
הכנסייה הנוצרית / עלילות דם על
ידי נזירים, כמרים ובישופים נוצרים /
מסע הצלב

ב

עוסקינו בדת היזוף הנקרתא "נצרות", חובה עליינו להתייחס לעובדה ההיסטורית מעוררת חללה: גישתה האזרית של הכנסתה הנוצרית עם היהודי.

א. הכנסתה הנוצרית בזמן השואה.

וכאשר פנו ארגונים יהודים לותיקן בתחילת שנת 1944 וביקשו מהאפיפיור שיורה לנשיא צ'כוסלובקיה, הוכומר ד"ר יוזף טיסו, שלא יגרש את היהודי ארצו לפולין משום שימושו המשמעותי הגירוש הוא השמדה במשטרות פולין, השיב להם נציג

האפיפיור פיאס 12

האפיקור במכתבו כי: "נשיא הרפובליקה הוכומר ד"ר טיסו הבטיח שלא תהיינה רדייפות. התושבים היהודים רק יוכלו ויישלו לארץ אחרת"... ובמילים שונות: הוותיקן אישר את משלוח היהודי צ'כוסלובקיה לבבשני אושוויץ.

הרבי מיכאל דב וייסננדל פנה במר לבו אל הארכיבישוף של צ'כוסלובקיה וביקשו שיחוס לפחות על הילדים וירוה שלא לשולח ילדים לאושוויץ. לתקה מתו, השיב לו הארכיבישוף בציינות מבלי לנשות אפילו להסתיר את דעתו: "אין ילד יהודי שנקי מעון הריגת יש"ו. על כולם לлечת להשמדה".

והוא בסך הכל רק הביע בקול רם את אשר הכנסתה הנוצרית על כל פגיעה ומנגינה החשובים.

ב. האינקווייזיציה - בית הדין הزوועתי של הכנסתה הנוצרית.

אינקווייזיציה. המילה אשר די היה באזכורה בלבד כדי להבהיר צמורות של פחד איימים בקרב מאות אלפי היהודי ספרד, פורטוגל, צרפת, איטליה, מקסיקו, ברזיל,

הוכומר ד"ר יוזף טיסו

נשיא צ'כוסלובקיה שהפר את מדינותו לגוראה של גרמניה הנאצית ושלח את היהודי ארצו אל מותם במשטרות אושוויץ מיידנק. בנאום שנשא בא-15 באוגוסט 1942 הכריז טיסו כי "זהו מעשה נוצרי - לגרש את היהודים".

1. ראה על כך בספרות השואה, ובהרחבה בספר "הצלחה בימי שואה" מאת חיים ברלס (עמ' 164 והלאה).

כידוע, מאז היוסדה שאפה הנצרות להיות הדת השלטת בעולם. לשם כך היו מוכנים ראשי לשלם כל מהיר, החל משינוי מצוות הדת כדי שיתאימו לכמה שיותר אנשים ויקלו עליהם להתנצר (דבר שדי בו לכשעצמם כדי להוכיח שהדת הנוצרית רוחקה מלהיות דת שמיימת אשר מצוותיה נחקקו על ידי בורא העולם). ועד שימוש בכל דרך אנטיאנושית, אכזרית וזוועתית ככל שתיהיה, ובלבך שכל העולם יעבור אל הדת הנוצרית.

במקומם תשובה שלח האפיפיור מברך ברכה להיטלר.

לא יוכל כמובן מסגרת זו לעמוד על כל השחיתות, הפוגרומים, עינויי הזועמה והרדיפות אשר נעשו לעמינו על ידי הנוצרים בעידוד וביזמת ראשי הכנסתה ומונחי הנטראות, אך נציגי אחדות מאותן המאפיינות את הגישה האזרית האמיתית של הכנסתה הנוצרית כלפי עם ישראל.

נפתחה במאורעות הקרובים לזמןינו ונצעד עם ההיסטוריה לתקופות קדומות יותר. [תאריך המכתב: 7.3.43].

היטלר לוחץ יד לכמרים נוצרים

יוזף טיסו פוגש את היטלר

נאציז יורה ללא נקיפות מצפון
bihadiah ובנייה האחו בזרועותיה

"אין יהודי נקי מעון..."
(דברי הארכיבישוף של צ'כוסלובקיה)

בית משפט של האינקוויזיציה ציור של פרנסיסקו דה גואה

יהודים נידונים לשရיפה ע"י האינקוויזיציה
העיגולים הצבובים שנאראים על חולצתם
הם אוטו קלון שהיהודים חיוו ללבוש

עינוי הגלגל
אחד העינויים המפלצתיים שהינה נהוג
באינקוויזיציה בעת חקירת יהודים

בשנת 1633], دون לופא די וורה [בספרד בשנת 1644], ודיאגו דה אסומפסאנו [בספרד בשנת 1603]. ישי האינקוויזיציה טקס הזוועה אותו-ידי האינקוויזיציה נערך וואלנסיה שבספרד, בו הציתו הכהנים הנוצרים ושרפו חיים אדם ש"נאשם" בכפירה בנצרות.

ג. עלילות דם על ידי נזירים, כמרים ובישופים נוצריים.

על זהירות הרבה שכל יהודי נזהר מאכילת דם, אין צורך להרחיב את הדיבור. הכל מכירם את החיוב ההלכתי אשר אינו קיים בשום Dat אחרת, מלוח אתבשר העוף או הבקר והצאן לפני אכלתם, כדי להבטיח שלא יכשל היהודי חלילה באכילת דם. ובודאי שאין להעלות על הדעת אכילת דם אדם על ידי עם ישראל. אך כל זאת לא מנע מאנשי הכנסייה הנוצרית להעליל בזדון על היהודים כי הם נוהגים לשחוט לפני חג הפסח ילד נוצרי כדי להשתמש בدمו להכנת המצות לחג, כאשר לא פעם התברר כי הכהן המעליל עצמו הוא הוא

נשפטו וועונו על ידי האינקוויזיציה כארבעים אלף איש כאשר מתוכם נשרפו חיים אלפינים איש ואשה, בשבע מאות וחמשים אלף אש.

לעומת זאת בספרד, ארץ לידתה ומרכזה של האינקוויזיציה, הועלו על המוקד ונשרפו חיים במשך שנים רבות האינקוויזיציה **כשלשים אלף(!) איש ואשה** שנאשמו בכפירה בנצרות (בתוכם גם לא יהודים).

בין היהודים המפורטים שנשרפו חיים על ידי האינקוויזיציה יש למןota את: **יוסף סאלאבו** [ברומי בשנת 1583], **ר' שלמה מולכו** [במאנטובה בשנת 1532], **מנואל וילאראל** [בספרד בשנת 1652], **חוסה דא סילואה** [בספרד בשנת 1739], **אנטוניו הוומס** [בספרד בשנת 1624], **פראנציסקו דא סילואה** [בלימה

חלק ממכשורי העינויים

2. כל זאת ועוד, ראה באנציקלופדיה העברית כרך ב' (עמ' 926).

ד. אסור למנות יהודים לכל תפקיד. והרי משפט קצר מתוך דבריו של האפיפיור אינוצנטוס השלישי, על היהודים:

"**חייבים הם להיות מפוזרים,** נעים ונדים על פני כל הארץ, עד שחדרפה ובושה תכסה את פניהם". על הניסיכים הנוצרים הتلונן האפיפיור שהם מתנהגים שלא ראויים להם מניחים ליהודים לגור בעריהם ובכפריהם. ובמכתבו למלך צרפת פיליפ-אוגוסט הוא קובל על יחסו הטוב ליהודים בכך שהוא מחייב אחזות ליהודים, ועל שהוא מונע מהם להחזיק משרתים נוצרים. אינוצנטוס השלישי התייחס לדיברות ועלילות שונות ונתן להן פרסום באיגרתו מותך כוונה להסית את המונחים ביוהדים.²

בשנת 1252 הורה האפיפיור אינוצנטוס הרביעי (התמנה לאפיפיור בעינויים בשנת 1243) להשתמש בעינויים כלפי הנאשמים בכפירה בנצרות. והודאת הנאשם מותך עינויים נוראים נחשבה כהודה מרוצה. כל הבא למד סגנoria על הנאשם היה מיד נאשם בעצמו בכפירה ומוכנס לעינויים. מי שהיה מודה כי כופר הוא בנצרות, ועדין לא היה מוכן לקבל עליו את האמונה הנוצרית על אף העינויים, היה נשרפチ בתגניות הרבה בטקס המוני שהיה נקרא בספרדית THE AUTO FE [אוטו דה פה].

א. היהודים חייבים ללבוש בגדים מיוחדים לאות קולן.

ב. היהודים חייבים לשלם לכנסיה מס על בתיהם ושאר נכסיהם.

ג. אסור ליהודים לצאת מביתם ביום חמיגם נוצרים מסוימים.

סיציליה, סרדיניה, ועוד. במשך מאות שנים.

האינקוויזיציה הקמה בשנת 1184, פשטה בכל המדינות הנ"ל במאות השנים הבאות, ובוטלה סופית רק בשנת 1834(!). כלומר, מוסד אימים זה אשר עינה ושרף חיים בשם Dat ה"חסד והرحמים" עשרות אלפי מהחינו, התקיים במשך שיש מאות וחמשים שנה, על דעת וביעוד ראש הכנסייה הנוצרית, והתבטל בסך הכל לפני **כמה וחמשים שנה בלבד!!**

ו. הרי ציוני דרך ההיסטוריים אחדים בתולדות האינקוויזיציה הנוצרית.

בשנת 1215 כינס האפיפיור אינוצנטוס השלישי את הוועידה הלטרנית לריקי הנצרות, מינויים חדשים, והסדר האינקוויזיציה.

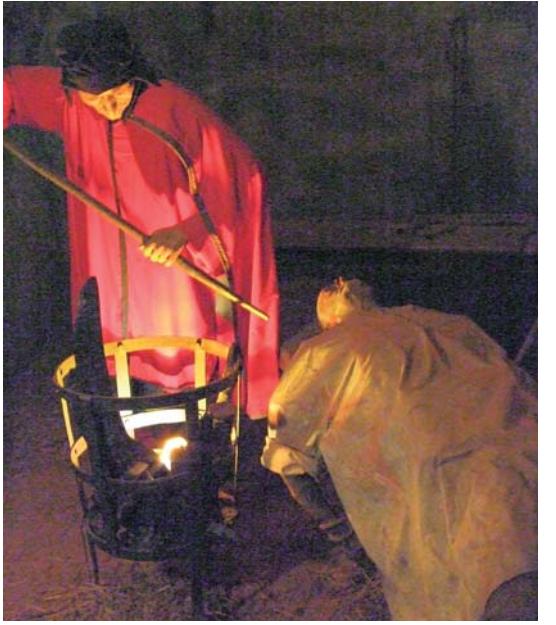
בנוגע ליהודים, התקבלו באותה החלטות מפלות והמשפילות הבאות, על דעת אלף וחמש מאות נחשבה כהודה מרוצה. כל הבא למד ראשי הכנסיות שתתאספו מכל רחבי העולם, ועל דעת שליחי המלכים הנוצרים:

א. היהודים חייבים ללבוש בגדים מיוחדים לאות קולן.

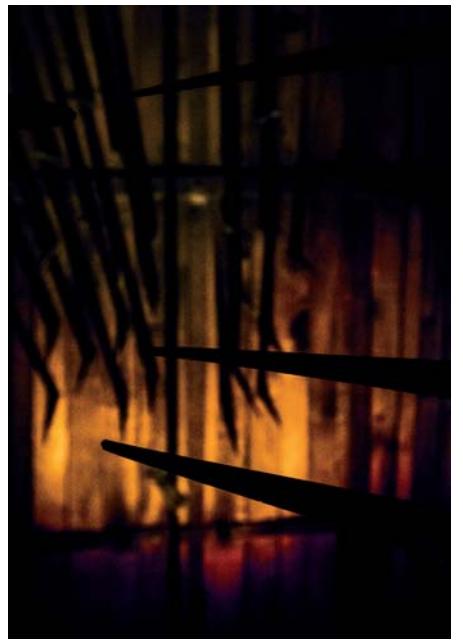
ב. היהודים חייבים לשלם לכנסיה מס על בתיהם ושאר נכסיהם.

ג. אסור ליהודים לצאת מביתם ביום חמיגם נוצרים מסוימים.

CC BY SA Jim Linwood

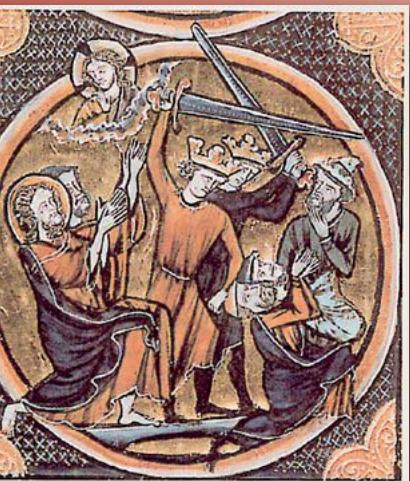
עינויים על ידי האינקוויזיציה הספרדית, בתיאורו של ציר

תאוכו של מכשורי עינויים מברזל במויאן
האיןקוויזיציה ברובע היהודי בקורודבה, ספרד

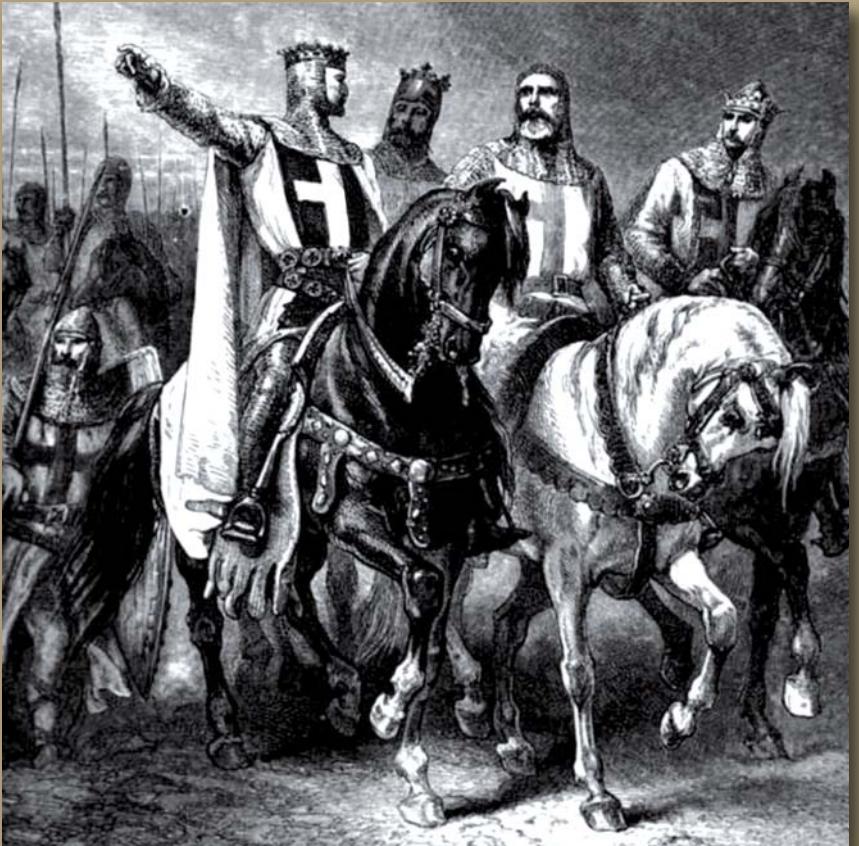
יהודים מהעיר טרנטו באיטליה נשרפים
בשנת 1475 בחשד שהרגו ילדים נוצריים
ציור מאותה תקופה

יהודים נרצחים בעת מסע הצלב הראשון
ציור בטנר נוצרי משנת 1250

מכשורי עינויים של
האיןקוויזיציה הספרדית,
המושיאן העוניים"
בגואלסט, ספרד

ארבעת מנהיגי מסע הצלב הראשון ציר של אפונס מארי אדולף דה נויל

לא יוכל כਮובן במסגרת זו לסק את כל הטבח העינויים האזרחיים וההשמדות האיוומיות אשר ביצעה הדת הנוצרית בעמינו, אך חובה علينا לזכור כי המידע אשר הובא כאן אינו חלקו ומצוצם מאשר התרחש באמת במציאות ההיסטורית.

יהוד' הידוע את כל זאת, הרי בר

שבפעם הבאה כאשר יגינוו אל שליחי המיסיון הנוצרי וחיוור מפה רחוב מרווח על פניהם, בין מיד כי אזה אלא כמסכת החיוור "הידידות שעל פני השועל הערמוני בבויה להסביר לקורבנו מודיע עליו להתלווה אליו, אשר כל מגמתו לטורפו. שהו הוכח כי הדת שבשמה הם באים על כל פיזוליה וכחותיה, דת אכזרית הי שלא בחלה בשום דרך זוועתית כלפי אלא שכעת אימצו לעצם גישתם חדשה מאולצת, לאחר שגישתם המקורית וההיסטוריה - ככלפי היהודים. כבר אינה ברת ביצוע.

או איז גירשם מעל פניו בחרי-אף, וכ' יאהה להבטח בחיקון הצבע שעל פניה ובודאי שלא להאזין לדברי הדמגוגים הוזלה שבפייהם.

משמעותו של הצלב יכולתו הכריתתית האפיפיורית שכל מי שישתחף בה הרי הם מוחלים וסולחים לו על כתטא ופשע שביצעו. כאשר הכל מוחל בין בשםים (מןין הסמכות?...) ובארץ. גם אם עליו לשפט בבית הכלא או להישפט [אפי' על שוד, התעללו רצח, וכדו'] יודיעו שיווצא הוא למסדר הצלב, והרי הוא משוחרר אוטומטיamente גם מלפרוע את חובותיו הכספיים והוא פטור...

לא פלא אם-כן, שרבבים מאי
היווצאים למסע הצלב היו פושעים
ונכבים ושורדים ואפלו רוצחים. דמן
אשר הוביל למעשי פשע שוד וטב
איומים של הצלבנים בדרכם הארוכות
לירושלים. האפיקורים יכלו כמוון
لتאר לעצם מראש שזה מה שיקר
אך עברו מלחמת קודש אין מה שייעמנו
בפני מנהיגי דת "החסד" ו"הרחמים".
אולם בעוד שהעמים שבדרך רק סבלו
מן הצלבנים, הרי עברו קהילות יהודיות
רבות היה זה הקץ. בקהילת וורם
העלו הצלבנים את בתיה היהודים בא
על יושביהם מבלי לחוס על תינוקות
וילדיים, ומכל אנשי קהילה מפוארת
לא נותר אחד בחיים. בשפייר הם ערכו
מרחץ דמים אכזרי ביהودים. במנצץ
העדיפו היהודים לשחוט את עצמות
ואת בני משפחותיהם ובלבבד של
יפלו קרבן להתעללות הצלבנים לפ
שיטבחו אותם. וכן היה הדבר גם בקי
ובקהילות יהודיות רבות אחרות.

נרי
ים
צ'וסר, מסופר תיאור זועעה דומה
יהודים שהרגו לצד נוצרי רק מש
שר.

הגדילו לעשות אנשי המנזר שבקרבת
ביאליסטוק. שם הניחו הנזירים עצם
ילד לראואה, וההמוניים נהגו להתפלל
כדי לחזות בעצמותיו של "הHIGH
הקדוש גברילו" שנרצח כביבול ב-
היהודים ב-1690.

אשר שחת במו ידיו את הילד ה
ובלבד שיצליה להסית את ההכו^ר
רצוח ולטבוח בעם היהודי.

עלילת הדם הראשונה התרחשה בשנת 1144 בנורווגיה, ופשטה במשטרם של מנהיגים בכל אירופה ומשם למקומות רבים נוספים ואףלו למסרים מוסלמיות. (הידועה שביהם עלה دمشق בה המעלילים היו נזקקים בשנת 1840. בעקבותיהם היו עלם בירושלים בשנת 1849 ובבבל בשנת 1870, במצרים בשנת 1892, ובבגדאד בראשית המאה הנווכחית, ב-1901). כאשר במהלך שבע שנים וחמשים השנים הללו, עד לתום המאה הנווכחית, נרצחו נטבחו ונושטו באכזריות אין ספור יהודים, פועלים ומנהיגים גדולים, מלחמת עולם וסקייטות זעירה.

בנוסף לעליות המקומיות ראי וחברי כנסיות נוצריות שהחזק ולהנציח את העלילה באמצעותם של האוירה הציבורית הנוצרית וההמון נגד היהודים. כך למשל הנזיר צירוס מהיסטרברג באגד סיפור שהמציא, על יד נוצרי בשם SELVE REGINA יכול לשאת שיר זה ניסו להפיץ ומשסיב לשתוק כרתו את לוביתרוו לגזרים. מיותר לציין שהנוצרי האמין לסיפור זועעה זה נזרם. גם ב"סיפור קנטרברי" שע

ד. מסע הצלב.

נבואות וرمזים בתנ"ר על הזיוֹף הנוצרי

نبואות המתפרשות על פני 2500 שנה, מאז גלות בית ראשון, דרך עליית ונפילת מעצמות שונות ודתוֹת השקר, ועד ביאת המשיח האמתי.

אבן הכבה שבמסגד אל-חram במכה

נבואות וرمזים בתנ"ך על הזיוֹר הנוצרי |

יאבדו דניאל וחביריו עם שאר חכמי בבל. בחזון לילה נתגלה הדבר לדניאל. הוא ראה את חלום המלך והסביר לו פתרונו. (כאן מובא בפסוקים נוסח ההודאה של דניאל). דניאל התיעצב לפני המלך ולשאלת המלך הוא השיב: "הסוד אשר המלך מבקש, אין החכמים והאשפים והחרטומים יכולם להגיד. אבל יש אלה עליון מגלה סודות,

1. זכריה יג, ז.
2. דניאל יא, יד.
3. רמב"ם בהלכות מלכים, פרק יא, ד.
4. דברים כח, סד.

5. רבי יהונתן אייבשין והבישוף
מספרים שלאותו בישוף חרה מאד שהמלך מקרב אליו את רבי יהונתן מושום פקחותו הרבה ומתיעץ עמו תמיד. משומם כך היה הבישוף מנסה תמיד להסית את המלך כנגד ר' יהונתן, אך לא הצלחה. באחד הפעמים שביקר הבישוף באמון המלך, ונאלץ להמתין בחדר ההמתנה יחד עם ר' יהונתן שהיה יושב סמוך לשולחן רוכן על ספרו. התוישב בקהל: "אני יודע מה מפריד בין יהודי לבין כלב!". הביט ר' יהונתן בבישוף הוזעם והשיב בשלוחה: "השלוח זהה, אדוני הבישוף".

ומעניין לנוין באותו עניין: כמו ר' נטפל לעגלון יהודג, החלה. יהודי פשוט וניסה לפתותו להמיר את דתו. משראה שהעגלון שומו מטור שעומם ואינו מgeb לשידolio, הביטה לו הומר סכום כסף נכבד להירג. פנה דניאל לאירוע השער הממונה על ההוצאות להורג, על מה יצא אם רק י██ים להחליף את דתו בדת הנוצרית. כששמעו זאת העגלון היהודי גיחך ואמר: "גם אני צורנו לברכה היה עגלון, והוא לימדני: אם יציע לך מישחו להחליף את סוסך בסוסו, ואמר שהוא גם יוסיף לך כסף עיל-כך, דעת בביטחה שסוסו חסר ערך לחלוtin!..."

6. דברים יג, ז-י.

חלום נבוכדנאצר חלם אשר הבהיר לו והלחיזו מאד, אך הוא שכחו. המלך ציווה לקרוא לחרטומים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים, ואמר להם: "חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום". השיבו החרטומים: "המלך לעולם תחיה! את החלום אמרו לעבדיך ואנו נגיד פתרונו". ■

עונה המלך: "הדבר ממוני הlk. אם לא תודיעוני החלום ופתרונו, לאברים תחתaco ובתיכם לאשפותות יהיו. ואם את החלום ופתרונו תאמרו, מתנות ודדורנות וכבוד גדול תקבלו מפני. רק

את החלום ופתרונו תודיעוני".
החרטומים השיבו והמלך ענה עד שלבסוף אמרו החרטומים: "אין אדם על היבשה אשר יוכל להגיד בבקשת המלך, ומעולם לא היה מלך שבקש בדבר זהה. הדבר אשר המלך מבקשobar ממלכת המלך, כבד, ואין מי שיגיד מלבד המלאכים אשר אינם דרים עם בני האדם". לפיה תשובה זו היה המלך בעף וקצת גדול והוא פקד לאבד את כל חכמי בבל.

גזרת המלך יצאה, והוצאה החכמים להורג, החלה. דניאל וחביריו היו בין המבוקשים להיהרג. פנה דניאל לאירוע השער האmittel. הנבואה מופיעה בספר דניאל הקצת? והוא השיבו דבר. ביקש דניאל שינתן לו זמן והוא יפתח למלך. הlk דניאל לבתו להתפלל, ושלח להודיע לחביריו את הדבר, לבקש רחמים מ לפני אלהי השם על הסוד הזה כדי שלא

אשר יוכרחו על ידי הנצרות והאיסלם באמצעות עינויים טבח ופוגרומים לעזוב את היהדות. "ע"ז" מرمז על עצו של הצלוב הנוצרי, ומஸמל את הנצרות. "בן" זהי ابن הcubeה שבכמה, ומסמלת את האיסלם. ■

שאל בישוף⁵ אחד את רבי יהונתן אייבשין: "אתם אומרים שהכל רמז בתורה. היכן אם-כן רמזו אותו איש"? חירות ר' יהונתן והשיב: נאמר בתורה⁶

"כִּי יִסְתַּחַר אָוֹרֵךְ אֶפְךְ וּכְאֶלְךְ לֹא תַּשְׁמַע אֲלֹיו וּכְאֶלְךְ תָּאַבֵּה כִּי תַּהְרִגֵּנָא". והרי יש"ו הוא אחינו מן האם אך לא מן האב שהרי אבי היה פנדירא הנוצרי... התורה הזהירה אותנו שלא נאבה ולא נשמע אליו-כפי שאכן אנו עושים, והוא גם ביארה כיצד היה עלינו לנוהג בו: "כִּי תַּהְרִגֵּנָא..." ■

הנה אחת מנבואות התנ"ך, נבואה המתפרסת על פני 2500 שנה, מאז גלות בית ראשון, דרך עליית ונפילת מעצמות שונות וdotot השkar, ועד ביאת המשיח האmittel. הנבואה מופיעה בספר דניאל פרק ב':

לאחר שנבוכדנאצר מלך בבל כבש את כל המדינות והעמים אשר היו ידועים באותה פורענות זו העוסקת בגלות, מדברת על הפיזור היהודי בכל רחבי העולם, ועל סבל הבנים האובדים

נביא זכריה מתנבא בשם ה' המכraz ואומר: "זֶה רַבְּ: עֲוָרֵי עַל רְעֵי, וְעַל גָּבָר עַמִּיתִי!" נבאות זעם זו מתייחסת אל שני מנהיגים עתידיים אשר האחד יתיכר להיות נביא ה' רועי, כמו נביאי. מלשון רועה, והאחר ייחשב כאילו היה אלה רועה-אף היותו בסך הכל בשר-ודם [גבר] המתיכר להיחשב עמיtiny].لالם, כמובן, מוחמד ויש"ו. מנהיגי האיסלם והנצרות. ועל שתי אמונות השkar מכריז ה' יתרבר ביד נביאו, כי יאבדו [חרב, עורי]. ■

בחזון דניאל אומר לו המלך: "וּבְנֵי פְּרִיאֵץ עַמָּךְ יִשְׂאָא לְהַעֲמִיד וּזְוּזָן וּגְכְשָׁלָו".²

"וכי יש מכשול גדול מזה? שכל הנביאים דיברו שהמשיח יגאל את ישראל, וירושעו, ויקבץ נדחיםם, ויחזק המצוות, זהה (יש"ו הנוצרי) גרם לאבד ישראל בחרב, ולפזר שאריהם, ולהשפירם, ולהתעוטות רוב העולם לעבוד מלבדי ה".³ ■

בתורה נאמר: "וְהַפִּיצָר ה' בְּכָל הַעֲבִים בְּקָצָה הָאָרֶץ וְעַד קָצָה הָאָרֶץ וְעַבְדָּת שֵׁם אֱלֹהִים אֲזֹרִים אֲשֶׁר כִּי יִדְעַת אַתָּה וְאַבְתָּיךְ עַז וְאַכְּזָן".⁴ נבאות פורענות זו העוסקת בגלות, מדברת על הפיזור היהודי בכל רחבי העולם, ועל סבל הבנים האובדים

Hanay - Own work. CC A SA

לבנת חרס בבלית מהמאה השישית לפני הספירה נושא כתובות בכתב יתודות: "בבוגדנائزאר מלך בבל משפט מקדש אסגילה ומקדש א-זיהה בנו בכורו של נבופלאסר מלך בבל". מוזיאון הקטן

7. בחזון זה לא נתגלו לדניאל שמות המדיניות אלא רק סדר המלכויות ועוצמותן. אך בחזון האיל וצפיר העיזים ביקש דניאל לעדעת יותר שם פורט לו יותר ע"י המלאך. ראה דניאל פרק ת.

8. ואכן, המדיניות המוסלמיות כמו סעודיה, עיראק, ארין, מצרים וחברותיהם מתחמשות על ידי גורמניה, צרפת, רוסיה, ארצות הברית וכו'.

9. המלביים ידועו כאחד ממפרשי התנ"ך הדקדקניים והבקאים בלשון הקדש, אשר לרוב דקדקו בביואר המילימ מותוך תפיסת ההבדלים הדקים שבין מילה למילה, על אף הדמיון הרב במשמעותם,זכה לפרש נבואות סתום אשר רק לאחר חלוף שנים רבות התברר שצפה את העתיד בדיקן מירבי מותוך הבנה מדוייקת של כוונות מלilot הנבואה. ראה לדוגמא בספר מסע אל האמת" את דבריו על הכתוב בספר ירמיה פרק לא.

דמות נבוגדנائزאר על גבי מטבע

ומי זו המלכות שלulos לא תabbtel? בדניאל פרק ז' מבואר כי זהו עם קדושי עליון, עם ישראל.

במרוצת למעלה מאלפיים וחמש מאות השנים שחלפו מאז חלום נבוגדנائزאר וחוזן דניאל, בכל דור ודור בקש עמו ומצא היכן התנהנה בה הוא ניצב בתפקיד ההיסטורי הצפוי. בתקופה זו, ברור כי אנו נמצאים לאחר עידן מלכות בבל, פרס, יון, ולקראת סוף מלכות רומי, בשלב בו הטרף האיסלאם לשלווטם בעולם. על פי המשמעות הדברים מדהימה. על נבואה אלוקית זו שבספר דניאל,

שנחקרה בין אדום וישמעאל שהם שני הרגלים, לעשר מלכויות גדולות בעולם. ולא יהיה עוד מלכות מושלת בכיפה, רק [אלא] עשרה מלכו בכיפה, מהם מבני אדום ומهم מבני ישמעאל". עד כאן לשונו. [לא קשה לשער מי הן אותן עשרה המדינות הנוצריות והמוסלמיות המובילות בעולם היום].

ואשר ראיית ברzel מעורב בחרס האצבעות העשוiot חרס, הוא מפני שמלוכות החרס ישאו נשים מלוכות הברזל¹⁰ כדי לחזק את כחם, אך הם לא יתדבקו זה בזה. הלא הוא כמו שהברזל אינו מתעורר היטב עם החרס. ובימיהם של [עשרה] מלוכות הללו, יקים אלה השמים מלוכות אשר לעולם לא תabbtel. והוא תעمر ותכלת את המלכויות, ותעמוד לעולם. וזהו שראית את האבן הנגזרת מאליה [כלומר, מהלך זה לא יהיה טبع אלא ניסי] מן ההר ומידקה את הברזל והנחוות, והחרס והכסף והזהב. [היה צריך לומר את הברזל [מלכת הדת האיסלאמית]. וכן החזק של מלוכות הברזל היה לעזרה למלוכות החרס. וזהו שראית שבחרס מעורב מעט ברzel.⁸ ואצבעות הרגלים מהן ברzel ומהן חרס.

ברשותך קורא יקר, נצטט כאן את לשון המלביים⁹ על פסוק זה: "אחר זה השקיף כל דיריו הארץ נתן בידך והשליט על כל כולם. לא יהיה מלך בעתיד אשר ישנות כמוך. אתה הוא ראש הזהב. ואחרי מלכותך, מלכות בבל, תקום מלכות אחרת נחותה מכך, כמו שאחרית הימים תחלק מלוכות רומי הכללית שהכסף נחות מהזהב. זו מלוכות מדי

הוא הודיע למלך נבוגדנائزאר את אשר יהיה באחרית הימים. חלומך כך הוא: אתה המלך, מהשובהתיק על משכבך עלו, והיית מההר מה יהיה בעולם אחריך. ומגלה הרזים הודיעך את אשר יהיה.

אתה המלך, רואה הייתה והנה צלם אחד גדול בדמות אדם עומד לנaddr, זיו רב ותוaro נורא. ראש הצלם היה עשוי זהב. חזזו וזרועותיו, כסף. בטנו וירכיו, נחוות. שוקיו, ברzel. וצבאות רגליו, חלק הסמוך לקרקע] ואצבעות רגליו, מהם של ברzel ומם של חרס.

מביט היה בצלם עד אשר נחתכה את הרגלים מהם חרס ומם ברzel, ונבדלה ابن אחת, לא בידים אלא מלאיה, והיא הכתה את הצלם ברגליו וניפצה והודקו כאחת כל חלקי הצלם, והיו כמוח מגנות הקץ ותשא אותם הרות, ולא ניכר שהיו שם מעולם. והאבן אשר הכתה את הצלם נעשתה להר גדול עד שמילאה את כל הארץ. זהו החלום.

וأت פתרונו אומר לפני המלך: אתה המלך, מלך מלכי המלכים אלוהי השמים נתן לך חסן ותוקף וכבוד. ואת כל דיריו הארץ נתן בידך והשליט על כל כולם. לא יהיה מלך בעתיד אשר ישנות כמוך. אתה הוא ראש הזהב. ואחרי מלכותך, מלכות בבל, תקום מלכות אחרת נחותה מכך, כמו שאחרית הימים תחלק מלוכות רומי הכללית שהכסף נחות מהזהב. זו מלוכות מדי

בעוד זמן לא רב, תיגוז האבן מלאיה [עם ישראל יכנס לפעילות עולמית בדרך לא טבויות], תדיק ותכליה את הצלם הכליל בתוכו את מדינות הנצרות ואת מדינות האסלאם, והאבן [מלכות ישראל] תהיה להר גדול ותמלא את כל הארץ.

■
גם מנבואה זו עולה מעבר לכל ספק כי יש"ו הנוצרי והדת הנוצרית שנוסדה בעקבותיו אינם מייצגים את רצון ה' בעולם כפי שהם מתימרים לומר, וכי כל דתם היא דוקא אנטי תנכית - אנטי יהודית ואנטי הגינויים (וגם - כפי שהתרברר מתוך מעשיהם - אנטי אנושית), העתידה לחlover מן העולם יחד עם שאר דתות השקר כאמור בתנ"ר:

"זְנוּן עֲבָדִיה. כתה אמר אדיי ה' ל'אָדָם [עשו=נכורות] וכו' אם תַּגְבֵּה בְּגַשֵּׁר וְאֶם בֵּין כּוֹכְבִים שְׁוִים קָנָה, מִשְׁם אָוִירִיךְ נָאָמָה ה' וכו', וְהִיא בֵּית יְעַקֵּב אֲשֶׁר, וּבֵית יוֹסֵף לְהַבָּה, וּבֵית עָשֵׂו לְקַשֵּׁע, וְדַלְקָנוּ בָּהֶם וְאֲכָלוּם וְלֹא יָהִי שָׁרֵיד לְבֵית עָשֵׂו, כי ה' דָּבָר."

¹⁰

. עובדיה א.

66 | נבואות וرمזים בתנ"ר על הזיהוף הנוצרי

בראי הסיאנס¹

אותו-האיש

לדעת אשר התרחש עם יש"ו בעולם האמת
לאחר מותו, והאם כולם שם מכירים אותו.

1. אף על פי שכדי שישיאנס ייחסב אמין נדרשים תנאים אחדים, ובמקרים מסוימים דברי הרוחות אינם מדוייקים, הובא דיווח עיתוני זה כאן. למעשה, משום המקורות הנכבדים שהביאו הוויל, על אף שלא בדקנו בעצמנו את הדרכם שבו נערך הסיאנס המזוהה בזאת. וראה בהמשך את דברי התלמיד על העלתת יש"ו באוב.

ה

עובדת הבאה דוחה בהרחבתה בשני השבועונים האמריקניים בעלי המוניטין ורבי התפוצה ה"טיים" וה"лок" וכן בירחון האגודה לארפסיקולוגיה בישראל [מס' 2 ינואר 1969]. הכתבות פורסמו בעקבות ההודעות והמסרים המוזרים שהגיעו לבישוף האמריקני ג'ים פיק מבנו ג'ים פיק בן ה-20 שהתאבד ביריה.

"חודשים מסpter אחרי מות בנו החלה שורת התרחשויות מוזרות בדירתו של הבישוף ג'ים פיק מקליפורניה. השעונים היו נעצרים בשעה-**19:08**, השעה **המדויקת** בה התאבד בנו. ספרים וקלפים היו נופלים ומסתדרים מעצם בזווית שדמתה למחוגי שעון בעומdam בשעה **19:08**. לבסוף החלט פיק שלא נתה מעולם לספרטוואליזם, לפנות אל ידיו שהתענין בתופעות על טבעיות. הידיד, שראה בך סימן מובהק לנינו של הבן ליצור קשר עם האב, היפנה את הבישוף לגב' أنها טוויג. מדיהם אנגליה מפורסמת.

ספרו רב המכר² של פיק, שיצא לאור מגולל את פרשת ההתקשרויות הערטילאיות עם בנו שמעבר לחיים. הוא מהויה גם יודוי מצעע של אב, הרואה עצמו אחראי במידת מה לגורל בנו, ומתאר את שורת המקרים שהביאה להתאבדותו של ג'ים ב-1966.

לפיק לא היה קשר נפשיعمוק עם

בננו. "היהתי עסוק מדי בעבודתי", הוא מתודה. הוא לא נקט צדים כלשהם גם כאשר החל ג'ים בגיל 16 לעשן חישש ולהתרועע עם "היפיס". במרוצת הזמן החל ג'ים להשתמש במריחואנה, ל.ס.ד. ושאר סמים מסוכנים.

ב- 1965 יצא פיק לשנת שבתו באוניברסיטת קיימברידג'אנגליה, שובלanganlia, ואז בדירתובקיימברידג' החלו התרחשויות המוזרות, שהביאו אותו אל המדומים אינה טוויג.

כבר בעת הפגישה הראשונה עם ג'טוויג נוצר הקשר עם ג'ים", כותב פיק. "אני נמצא באותו מקום משונה. נדמה לי שהזו הגיהנום". הוא אמר. בישיבה השנייה גיליה ג'ים את רגשותיו: "בתחילת היויתי אומלל מאד, האמנתי כי היריה תשים קץ לכל. קיוויתי כי המות הוא פריצה שדרוכה ניתנת לבורה אל האין" אבל אין זה כך. אילו ידעתי זאת, היויתי נשאר ומנסה לפתור את בעיותי בסביבה המכורת לי יותר".

"האם שמעת משהו על יש"ו?" שאל פיק את בנו. השאלה הייתה טבעית ביותר לגבי הבישוף המכונה על הכנסתה האפיסקופלית בקליפורניה. הוא לא ציפה, מן הסתם לתשובה המוזרה שקיבל.

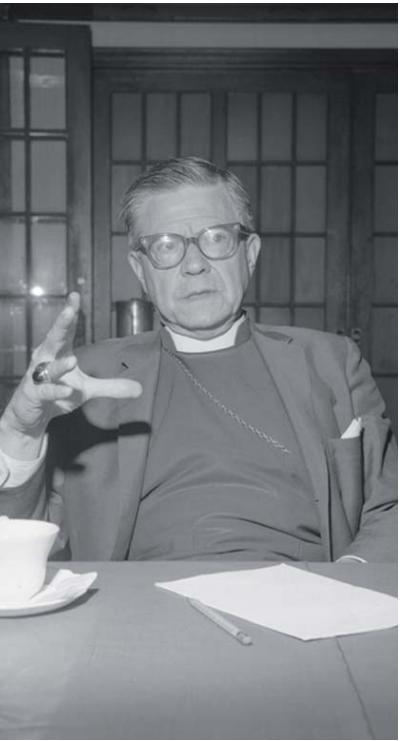
"לא!" ענה הבן ללאesisos, "לא שמעתי עליו דבר. איש אינו מדובר עליו. בנסיבות אחרים, אצלכם, אולי מכיריהם אותן. אבל כאן אין מתייחסים אליו כלל".³

במרכז השיחות אמר ג'ים כי ابوו יתאפשר מכחונו הרמה, "שתיות" הפליט פיק. אולם כעבור חצי שנה החלט הבישוף פיק להתפטר⁴ ומماז הוא מקדיש את כל זמנו ומרכו ל"מרכז לענייני מוסדות דמוקרטיים". עד כאן מתוך הדיווח העיתוני רחבה היקף על הסיאנס המרתתק, אשר ניפץ אצל רבים ברחבי העולם את אשליית האמונה באותו-האיש.

■
ולמי שמעוניין לדעת את אשר התרחש [וכנראה עדין מתרחש] עם יש"ו בעולם האמת לאחר מותו, הנה עדות עצמו לאחר שהועלה באוב על ידי אונקלוס הגר [מחבר תרגום אונקלוס על התורה, בן אחוטו של קיסר רומי] שנים ספורות לאחר הוצאה יש"ו להורג.

הדיווח על הסיאנס מופיע בתלמוד⁵ חלק מבירורי של הנסיך הרומי בחיפושו אחר

2. " הצד الآخر", מאות ג'ים פיק.
3. כמובן שאין רוחות המתים מכירות את כל החותאים הנמצאים בגיהנום, ואין שועות עליהם. ומכיון שיש"ו נידון ונענש בכל חוטא (ראה בהמשך את עדות עצמו), אין שום סיבה שישמעו עליו יותר מעיל שאור חוטאים, אף על פי שבעולם הגשמי הוא מפורסם.
4. לא פלא, לאור התשובה שקיבל מבנו על הארכרת ואי התחייבות לאليل השקר הנוצרי בעולם הרוח...
5. במסכת גיטין דף נז, א.

הבישוף ג'ים פיק

דת האמת, בטרם יבוצע צעד כל
שהוא. תחילתו הוא העלה את בלעם,
ואח"כ את יש"ו.

"אסקיה לבלעם בנגידא [העליה באוב
את בלעם בן בעור] אמר ליה מאן חשב
בזהיא עלמא? [שאל אותו אונקלוס מי
חשוב מכל האומות באותו עולם?] אמר
לייה, ישראל. אמר ליה מהו לאדובקי
בזה? [האם להתדבק בהם?] אמר ליה לא
תדרוש שלום וטובתם כל הימים.

[ನשאר שונאי ישראל גם בעולם האמת].
אמר ליה דיניה דההוא גברא במא?
[במה אתה נידון?] אמר ליה בשכבת
זרע רותחת. [לפי שהחטא את ישראל
והכשלים בבנות מואב, נידון שהיה שקווע
כלו באגם גועל רותח זה, מידה כנגד
מידה].

אזל אסקיה ליש"ו בנגידא [הlek והעליה
באוב את יש"ו. לפי שרצה לשמעו גם את
דעתו של היהודי שהיה רשע בחיו ורדפוهو
חכמי ישראל, מה יאמר לאחר מותו] אמר
לייה מאן חשב בזהיא עלמא? אמר
לייה ישראל. מהו לאדובקי בזה? אמר
לייה טובתם דרוש, רעתם בל תדרוש!
כל הנוגע בהן כאלו נוגע בלבת עינו.
אמר ליה, דיניה דההוא גברא במא?
[במה אתה נידון?] אמר ליה בצוואה
רותחת. דאמיר מר [וכפי שאמר אחד
מחכמי ישראל] **כל המליעג על דברי
חכמים נידון בצוואה רותחת**.

цитוטים מויכוחים ההיסטוריים ועוד

---

mobiotot achdot moicohim
historiyim shonim, bhem olatzo
chcamim yisrael lahatumta um
natzigim haatzrot bponi malchim
vaafipiorim.

**פרק זה נציג מובאות אחדות
מיוכחים היסטוריים שונים,
בهم אולצו חכמי ישראל
להתעמת עם נציגי הנוצרים בפני
מלכים ואפיפיורים, וכן מדברי חכמי
ישראל בספריהם אודות האבוסורדים
והזיווגים המוצאים בדת הנוצרית,
ומפריכים אותה מותכה.**

במקומות אחדים עובד הלשון, כדי
להקל על שטף הקריאה וההבנה.
ראוי לציין שויכוחים אחדים הופסקו
באמצעם לפי בקשת הצד הנוצרי שהש
כי הקרענו נשמטת מתחת לרגלו.

ashi שכח את התלמוד הלא היה אחר
החרובן. ארבע מאות שנה ואחר ישו
חמש מאות שנה, ואם היו החכמים
האלה מאמינים בישו ובמשיחותו
ובdetoo, מדוע לא כתבו בתלמוד אלא רק
את המצוות שאנו שומרין היום כמו
שם עצמן שמרו? ואיך יכול הכותר
פול לומר כך שהאמינו בישו ובdetoo,
והרי הם חיו ומתו בדת היהודים, ולמה
לא נשתרמו בדת ישו כמו שנשתרמו
הומר פול? וברצון היתי שומע איך
ובאייה מקום למד את השמד מהם.
והלא הם למדו אותנו כל תורהנו כמו
שאנו שומרים אותה עתה, וחיברו את
התלמוד להודיע לנו את המנהיגים איך
שנהגו בימי המקדש מפני הנביים
ומפה משה רבנו ע"ה. ואם האמיןנו בישו
ובdetoo היו עושים כמו הכותר פול. אך
אולי הוא מבין דבריהם יותר מהם
עצמם?... ■

"אמר פול הרשע: ותאמין שכבר בא
המשיח?
אמרתי לו שאני מאמין, ואי אפשר
להאמין במשיחותו. כי הנביא אמר
במשיח "וירך [לשון שלטון. וירדה] בים
עד ים ובנזר עד אפסי ארץ"¹, ולישו
לא היה ממשלה כלל! כי בחיו היה נרדף
מאובייו ומתחבא מפנים, ולבסוף נפל
בידיהם ולא היה יכול להציל את עצמו
מهم, ואי יושיע את כל ישראל?

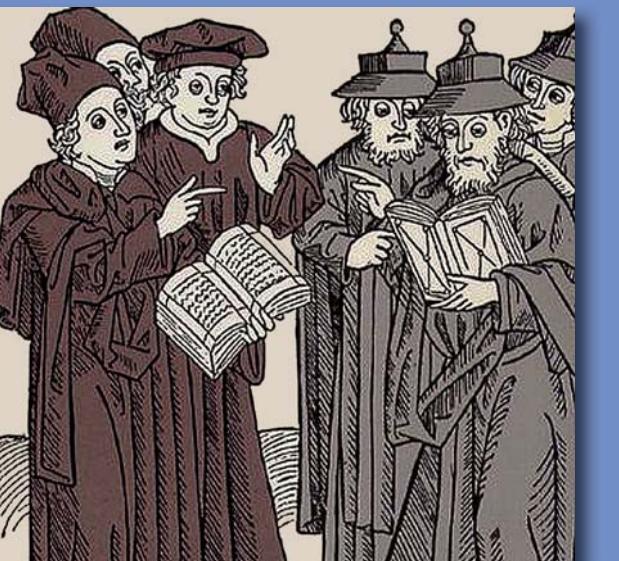

דגם של בית המקדש השני

ועוד ראייה, כי אמר הנביא שלאחר שיבוא
המשיח "זֶלְאַ יָלֹמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת רְעוֹת
וְאִישׁ אֶת אֹזְיוֹ לְאָבוֹר דָעַ אֶת הָ". כי
סֻכּוּם יַדְעַו אֹתְתִי וּכו² וגאמר "כִּי מְלָאָה
הָאָרֶץ דִּעָה אֶת הָ כְּבָיִם לִים מַכְסִים"³,
והרי זה עדין לא התקיים.

ועוד נאמר "וְכִתְתָּנוּ זְרַבְּזָתָם לְאַתִּים וּכְיוֹ
לָא יִשְׂאָ גָּוי אֶל גָּוי זְרָבָ"⁴, ומימי ישו
עד הנה יש מלחמות רבות וכל העולם
מלא חמס ושור, והנוצרים שופכים דם
יותר מכל שאר האומות. וכמה יהיה קשה
למלך ולפרשו אם לא ילמדו עוד מלחמה.
ועוד אמר הנביא על המשיח: "וְהַכְתָּה אָרֵץ
בְּשִׁבְטָ פַּיו"⁵ ומפרש בספר אשר בידי פול
[התלמוד] אם יאמרו למלך המשיח מדינה
פלונית מרדה בר, יאמר יבוא ערוב ויכלנה.
זה לא היה בישו. ועד היום במלחמותכם
עם אויביכם אתם עוברים חלוצים, ולכם
אנשי צבא וסוסים מזוינים, ולפעמים עם
כל אלה איןכם מנצחים. ועוד אביה ראיות
הרבה מדברי הנביים.

זעק הכותר ואמיר, כן דרכו באricsות דברים,
ואני יש לי לשאול! אז אמרו לי שתוק כי
הוא השואל. ופתחה האטון את פיו ויאמר,
הנה החכמים שלכם במשיח שהוא
נכבד יותר מן המלאכים, וזה אי אפשר

ויכוח דעת בין תלמידים נוצרים ויהודים
חויטר עץ של יהאן פון ארמשהיים 1483

ציור של המלך יעקב הראשון

מطبع שעליו רשום שמו של המלך יעקב

המלאים ושרי מעלה מכירין יוד
אותו. עניתי, הלא דבר ברור הוא ש
אדם מאמין בדבר שאינו ידוע לו. וכן
כן, האם אין המלאים מאמינים באנו
השילוש? ושחקו [וצחקו] כולם. וייעכ
מלך מן התיבה ועמדו כולם והל
להם.

למחר עמדתי לפני המלך ואמרתי
ליתן לי רשות לילך לעיר, ואמר לי יש
לעירך לחים ולשלום, ונתן לי שיא
מאות זהובים להוצאותי ונפטרתי ממי
באהבה רבה. השם יזכה לחיי העו
הבא אמן סלה".

(מוכר וICON הרומי) עם הקומר הדומיני
הכומר פאולוס [פול]
בשנת 1263 בברצלונה שבספרד,
במעמד מלך ספרד יאקופ הראשו(ו)

אמר הרד"ק [הרב דוד קמחי] לכון הנוצרי: "אני מבקש ממך להודיעו כאשר ביקש ישו בזמן שהרגו **"דושיעני בופי אריה"**¹⁴ בטענותכם, היה רוצה להיוושע ולהינצל או לא?"

6. ישעה נ

7. מדרש תנומא פרשת תולדות סימן
ועיין ליקוט פ' שלח.

8. סנהדרין

9 חולין צי

דניאל 10

הנישול 11

12

12. עלייה

13. בראשי

14. תהילים

יהיה אלהו ממש? עניתי ואמרתי, מתחלה התנוינו שנדבר מתחלה ביאת המשיח אם כבר בא כאשר אओמרין, ואח"כ נדבר אם אלהו הוא איש, והנה לא הוכחת שכבר בא, סתרתי כל ראיות ההבל שהbabת וזכיתי בדיני, כי עלייך להביא ראייה קיבלת עלייך. ואם לא תודה שזכה בדיון זה אני אקבל עלייך להביא ראיות גמורות בדבר, אם תשמשו ואחר שתתברר שאין ישו שלכם משazz אין לכם להתווכח עוד במשazz אז אין לנו העתיד לבוא אם הוא אדם או שהוא עמי בדבר זהה.

ויאמר המלך, ובכל זאת, ענה לו. ענוה לו. שבמשיח יהיה איש גמור מאוב וברצון קדולתו לדבר בפניהם נגד אמוןתם, אכומר פיראדי גינויה חכם גדול עצירים אמר לי שלא טוב הדבר. רישי העיר אמרו המכון העם הנוצרי היה יודים שלא עשה זה יותר. בראות כולם את רצון המלך שיר את הויכוח גמגמו כלם ואמרו שהן כן, וארכו הדברים בינוינו זה. וסוף כל הדברים, הסכמתי וכח אבל בתנאי זה שינתן לי יום שאשאל גם אני את הוכמן פול

... "אֶזְעָמֵד הַכּוֹמֶר פּוֹל וְאָמַר כִּי וְאָמַן בַּיְחֹוד גָּמָר וְעַם כֵּל זה יִשְׁלַׁשׁ, וְהָוָא דָבָר עַמּוֹק מָאֵד שְׁלַׁשׁ עַמּוֹק מָאֵד וְמָתַן אֲרוֹך בְּעָנֵין הַשְּׁילָל".

אלא בישו כי הוא אל בעצמו, והביא ראייה ממה שנאמר "ירום ונשא ונגהה במאד"⁶ "ירום מאברם ונשא כמיכח" וגהה מייעקב, וגהה כמלך השרת".⁷ עניתי לו, והלא מצינו שḤכמים אמרו דבר זה על כל הצדיקים כמו שמצינו שאמרו "גדולים צדיקים יותר מללאכי השרת",⁸ ואמרו שם רבינו ע"ה אמר למלאך במקומם שאני יושב אין לך רשות לעמוד [שם], וכן נמצא כתוב "חביבין ישראל לה' יותר מללאכי השרת".⁹ אבל הכוונה בדברי חז"ל על המשיח לומר, כי אברהם אבינו גיר גויים והיה מפרסם האמונה בהקב"ה וחלק על נמרוד המלך ולא פחד ממנו. ומה שפועל יותר ממנו, שעמד כנגד פרעה המלך הגדול ולא נשא לו פנים במקומות הגדלות אשר הכהו והוציא את עם ישראל מידו. ומלך השרת משתדלים בעוני הנגולה, כמו שנאמר "ו אין אוזד מעתזוק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם",¹⁰ ואמר "יעטה אשוב להלום עם שרד פרס"¹¹ וכו'. והמשיח יעשה יותר מכולם! ויגבה לבו בדרכי ה', ויבא ויצוה לאפיקור ולכל מלכי העמים לשלח [לשחרר] את עם ה' לעובדו, ויעשה אותן ומוותים ולא יירא מהם כלל. והוא שוכן בעיר רומי עד שיחריבנה. ואני אפרש לכם את הפרשה אם תרצו. ולא רצוי לשמעו..."

מערת המכפלה בחברון תמונה משנות ה-20 של המאה העשרים

קבר רחל בבית לחם

הראיה על אמיתת האמונה היא התמדת הניסים, כמו שהיו מתמידים בישראל בהיותם יושבים על אדמתם, מה שלא נמצא כאן למאימים באמונות הנוצרים ולא באמונות הישמעאלים".

"וכן פסוקים אחרים הביאו באונגליון בחילוף מהם, ובהיפך הכוונה שנאמרו עליה במקומם. וכל זה ירחק את האדם מלהאמין שתורת ישו תהיה אלוהית, ויכולת שהוא מאנשים שלא היו בקיים בספרי הקודש וכוונת הכתובים. ולא שמו לב לעין בהבנת הכתובים קרואו ובדריכי העבודה שבאו בתורת משה, והוא שהעבודה השלימה לה' בכל זמן ובכל מקום הוא קיום המצוות ועשיתן בפועל".

"...ובעבר זה, היהודי שהוא מORGן בעדות אמיתיות שאינן מכחישות את המוחשנות, ולא חולקות על המושכלות הראשונות מהתורה משה שהכל מודים בה שהיא אלוהית וניתנה בפרסום נдол מששים רבו, יקשה עליו להכריח שיכלו להאמין לדברים בלתי מובנים

15. ויקרא כה, כא.
16. דברים לא, יב.
17. שמוטה לד, כד.
18. מסכת אבות ה, ה.
19. מסכת יומא דף ס, א.

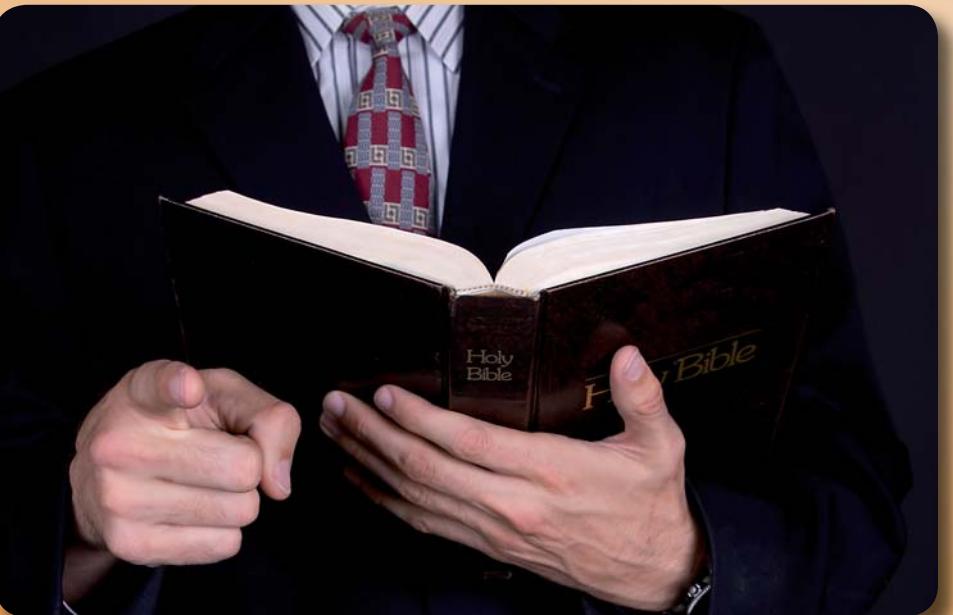
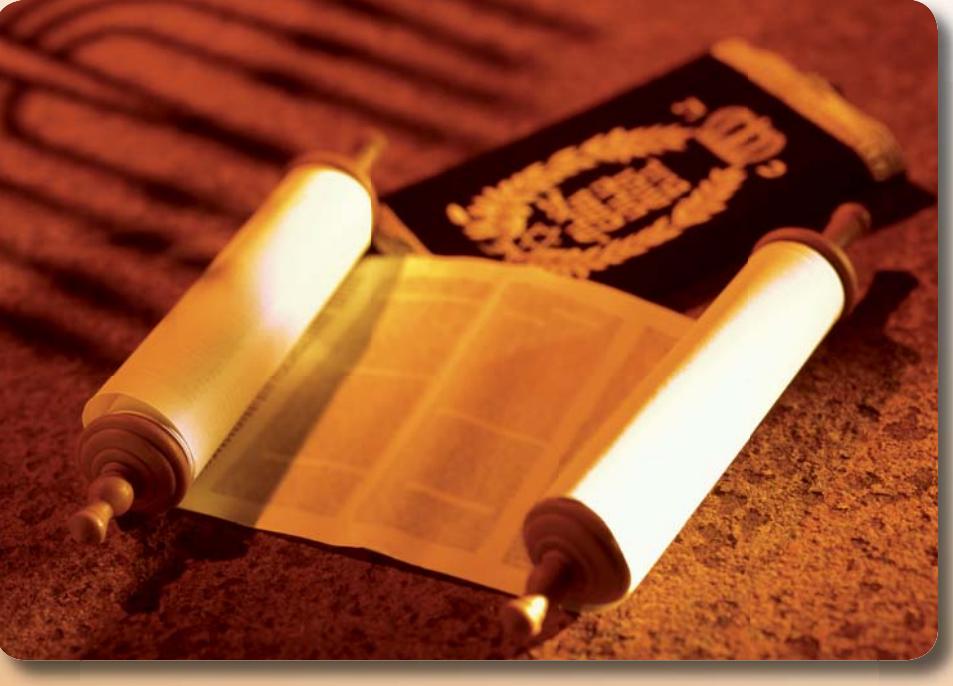
ארץ בעלתך¹⁷ וכו'. וניסים אחרים מתמידים שהיה בבית-המקדש, כמו שמנעו אותם מסכת אבות.¹⁸ ובמסכת יומא¹⁹ אמרו שהיה לשון של זהורית מלבין בכל שנה ביום הקפורים. וניסים אחרים שמנעו אותם שם שהיו מתמידים באומה. מה שלא נמצא באותה הנזירות שום נס מתמיד אשר יורה על אמיתות אמותם".

"ומה שיבiao ראייה מהצלה העמים המאמינים באמונות אינה ראייה כלל, אחר שמצאנו שקודם שניתנה תורה משה, יותר מאלפיים שנה היו כל האומות עובדים עבודה זרה בלבד ייחידי סגולה כמו האבות ודומיהם, ואף על פי כן היו כל האומות מצליות כל אחת ואחת במלכותה המיויחדתלה, והיו עומדות בשלהו והשקט. ואף שניתנה תורה היו כל האומות עובדי עבודה זרה בלבד ישראל, והוא מצליות כל אחת במלכותה. ואין הצלה סנהדריב ונובכדנאצר ואלכסנדר מוקדון והיוטם מושלים על ישראל ראייה שתהייה אמונהם טובה מאמונה יהודים. והן עוד היום הנוצרים מודים שדת הישמעאלים היא המצאת בני אדם ואני אלוהית, ועם כל זה הם מצליים ומושלים בחלק גדול מן העולם. ואם כן מוכח שאין הצלה האומה ראייה על טוב אמונתה. (שבזה יש חשבונות שמיים של שכר ועונש ועוד). ואמןם אמר הכתוב: **"ולא יזמוד איש את**

נעשה כמוهو מעולם. אבל זה של מרים ובנה הואطبع גמור. ראשית, שנמצאת הרה כשהיתה בגיל הרاوي להריון. ועוד שהרי היה לה בעל כמו שמצויר מתיא בספרו, שיחסו ישו לדוד הוא מצד יוסף בעל מרים. אם כן לאחר שהיה לה בעל יש לחוש שמא ממן התעברה, או על האלהות? אם תאמר על البشر, הנה לא הועלה תפלו, ואם על האלהות, אין האלהות צריכה הצלחה. ועוד אשאל אותך, כאשר היה צועק להיוושע, האם תאמר היה יכול, הרי הוא בחזקת שוטה, כי מי שיכל להושיע את עצמו או לא? אם צועק שהיה נושא על ידי אחר. ואם לא היה יכול להושיע את עצמו והיה צועק, הרי אתם אומרים כי האלים נתערב בبشر! ועוד אני שואל אותך, אם היה לו נשמה נשמה שאבני אדם, הרי הוא כל האדם, ואין הפרש ביןו לשאר בני אדם לאחר שמת. ואם תאמר שנשטו היהת האלהות, אם-כן לדבריך האלהות היה מבקש עזרה, ואני ראוי לומר כן. כי האלהות עוזר לאחרים ואין האחרים עוזרים לו, חלילה".

(ויכוח הרד"ק, ר' דוד קמח)
עם כומר נוצרי)

"אם לידתו הייתה בדרך ניסית, היה ראוי שתתעורר אמו כשהיתה בת שמונה שנים או עשר שנים, מה שאין דרך שאר הנשים להתעבר, ואז היו אומרים כל העולם זה פלא גדול לא

מגיל שני שנות ומלטה, ובזה התקיים מה שנאמר "קֹול בְּרִמָה נְשֶׁבֶע רַזְצֵל מִבְכָה עַל בְּגִיה".²⁶ וטענה. כי רחל ילדה את יוסף ובנימין, ולאה ילדה את יהודה. וכל הילדים שנולדו בבית הקיסר או האפיפיור. ואיך יעלה על הדעת שמשפטים שהומצאו על פי שיקול דעת של אנשים ישילמו חסרונו בחלקו של יהודה... ■

ועוד, שהפסק הזה נאמר על גלות ישראל ולא על מות ילדיה, שהרי בפסק זה נאמרה בפירוש הבשורה על השיבה מן הגלות שנאמר "וַיֵּשֶׁב מִאָרֶץ אֹיְב"²⁷, "וַיֵּשֶׁב בְּגִיאָם לְגִיאָוֹלָם".²⁸ ■

"עוד כתוב שם כי ישו אכל את קרבן הפסח בלילה, ולמחרתו נתלה. והיה בשנה ההיא פסח ביום שישי, וביום הראשון של פסח נתלה. וזה שקר גמור, כי לא יחרגו ביום קדוש. וכן בתלמוד

ישו. שהרי בתורת ישו אין בה פירות של משפטים בין אדם לחברו, וכל הנוצרים מנהיגים במשפטיהם על פי מה שסדרו חכמיהם אם במצבות הקיסר או האפיפיור. ואיך יעלה על הדעת שמשפטים שהומצאו על פי שיקול דעת של אנשים ישילמו חסרונו משפטים שבאו בתורה אלהית??" ■

"ובפרט שאין ראוי לשום אדם לתunken אלא דבר שהוא בקייא בו ויודעו היטב. ולפי הנראה, השלוחים הנזכרים לא היו בקיאים בתורת משה. שהרי נזכר בפרק ז' מספר 'אקטווש אפושטולוֹרֻום', כי אשטיין אמר כי יוסף הביא את יעקב אבי למצרים **בשבעים וחמש שבעות**, והוא יעקב ואבותוי, ונקרו **בשבעים** במערה אשר קנה אברהם בכסף מבני חמור בן שכם, וכל זה להיפך ממה שכותב בתורה בפירוש. כי בספר בראשית²⁹ מונה ומפרט את כל הנפשות שבאו עם יעקב למצרים, ויחד עם יוסף ובנוו אינם יותר משבעים, כמו שהזכיר הכתוב: "**בשבעים נָפַשׁ יָרְדוּ אֲבָתֵיכֶם מִצְרִים**".³⁰ גם המערה אשר קנה אברהם, **בחברון היא ולא בשכם**, ולא קנאה מבני חמור בן שכם אלא מאת עפרון החתי כמו שנזכר בפירוש".³¹ רבי יוסף אלבו בספר העיקרים טאמור שלישי פרק כה ■

"עוד כתוב באוונגליון כי הורדוס הרגת כל הילדים אשר בבית לחם וסביבותיה

בכמו שיש מאות שנה קודם ישו, לאות על אובדן מלכות ארם ומלכות ישראל וקיים מלכות יהודה בידי אחוז המלך. ואיך תהיה לידת ישו, אות לאחוז??" ■

"ומי נתן רשות לאפיפיור לשנות את יום השבת ואת מצוותיה? ובירידת המן הוכה את אמרת שיום השבת עצמה קודש במצו אלוהי, ולא רק מצד המנוחה כמוסכמות אנושיות. ומשם כך נאמר בענין המן: **"רָאוּ כִּי הִנֵּצֶן לְכָם הַשְׁבָתָה"**³² כי בהיות המן יורד בששת ימי השבוע, וביום השבת אנחנו יורדים, ובשביעי יורדים יומיים, הוא אותן מורה על קדושת לחם יומיים, והוא אותן מורה מאת ה' מן השבת מצד עצמו ושהוא מורה לא ידע השמיים. ולזה אי אפשר לשום אדם לבטלו. ומה גם שהיא אחת מעשרת הדיברות. והיא מצוה שקיומה ישו וכל תלמידיו. ורק כחמש מאות שנה לאחר הלידה ידעה. ונמצא שם באוונגליון גם כן כי לישו היו אחיהם שם זה מורה יוסוף ידעה... ■

"וכן היהודי שהוא בקייא בספר הקדש, וראה כי הכתובים אשר הם מביאים באוונגליון ובשער ספריהם לראייה להם, אינם מורים על ראייתם כלל, איך יכול להתפקיד להאמין בדבריהם? כמו מה שנזכר בפרק א' למאטיב,³³ שנולד ישו מבתולה לקים מה שנאמר: "**הָעֲלָמָה דָרְהָ**".³⁴ והוא מפורסם וידוע לכל יודע ספר ואפילו לתינוקות של בית רבן, שהפסק הזה נאמר לאחוז

20. מתיא.
21. ישעיה ז, יד.
22. שמוט טז, בט.
23. בפרשׂת ויגש מו, ח-כז.
24. דברים י, כב.
25. בראשית כב, י-ז.
26. ירמיה לא, יד.
27. ירמיה לא, טו.
28. ירמיה לא, טז.

ברית מילה ביום השמיני

הנצרות החליפה את יום השבת ביום אחר

להם למאmins בה, הפהוחתים גד
השם הרם והנישא ומחסרים יקר ע
ותפארתו. ואמשיל לך משל מלך ב
ודם, אשר התהפש וגילה שערו וכ
תכרייכין מלוכלכין ובגדים צואים ו
הולך בדרכים ייחידי, לא תואר לו
הדר לו, ובאו בני אדם ואמרו לא
אחד, זה הוא המלך! אם אינו מא
להם אין מקפיד עליו המלך ואינו מ
לו רעה. כל שכן מלך מלכי המל
הקדוש ברוך הוא אם באו בני א
לחסר גודלתו בגריעות עצמו בהשוו
הדרו והשפלת יקרו, מי יcriח א
איש להאמין אמונה זו?...".

"הנה אתם הנוצרים ביטלתם מצמילה וקבעתם יום ראשון במקומם שבאמרכם כי הבורא נתן התורה עד

29. סנהדרין מג, א. (השלמה של השניזורה: "בערב הפסק תלאו הוו לישו הבב והכרז ויצא לפניו ארבעים יום: ישו הוה יוצא ליסקל על שכישף והסית והדיח ישראל, כל מי שיודע לו זכות יבוא וילמד ולא מצאו לו זכות ותלאו הוו בערב הפסק

31. זכריה יג: "בר את הרעה ותפוצין ה...
 32. ישעיה מ, ג-ד: "קול קונו בא מדבר, פנו...
 ה' ישרו בערבה כסלה לאלהקינו, כל גיא א...
 וכל הר וגבעה ישפלו. ויהי העקב למי...
 והרכסים לבקעה".

- .33. סנהדרין צז, א.
- .34. ישעיה מ, כה.
- .35. שמות לג, ב.

אני מאמין בברוא עולם אשר "לא ייְצַע אֵין זָקֵר לִתְבּוֹגֶת"³⁴ אשר האמין בו אדם הראשון, והוא אשר האמיןנו בו אבותינו הראשונים אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן ושלמה וכל הצדיקים והנביאים קדושים ביאת ישו, הרי אני מאמין באמונה שהם האמינו בברוא עולם ולא האמינו בישו. ולאחר שבא ונורא בעולם אתם מאמינים כי הוא אל חיים מלך עולם, ואני תמה ואני ייְהִי להאמין דבר זה כי אל גדול ונורא אין לא ראתהו ואין לו דמות הגוף ולצורה, והוא יתעלה שמו אמר "כִּי יְהִי אֲדֹם וּזְוּלָה"³⁵ ואיך אאמין האל הגדל ונועלם ונכסה שנכנס בבראשה ויצא ילוד אשה בלי דעתה והשופתי לא ידע בין ימיןו לשמאלו, נס ומשתין, ויונק משדי אמו, ובוכה בצמאנו ורעבונו, ואמו חומלת עז ואילו לא הייתה מניקתו הוא מת בה כשר ילדים, והיה נמצא בכל דבני אדם המכוגנות והגרועות! על אני מאמין אמונה זו שאתה מאית כי שכליל לא ניתן להפחית גודלה, והשם יתעלה ולהמעית כבודו. ואם תנא

אני מאמין זהה אין אשם בו.
ועוד אומר לך, הרוי אפילו אם הינו
אמונה זו אמיתית, חיללה כל
להשימני על שלא האמנתי בחסותו
ובהשלט גדלותו תפארתו, הנוודי
יכול להחשיבני לכופר באמונתו בשמי
זה. אבל אם אין אמונה זו אמיתית,
כמה הנה !

בית המקדש אתיlid משיחיכון [נולד מישיחכם]. אך שם יצא סתירה לדבריהם, כי ישו הנוצרי נולד קודם קודם חורבן בית המקדש, וה碼רש מוכח כי ממש באותו היום שנחרב בית המקדש הייתה הלידה של המשיח, אם כן איןו ישו. (אלא שמאז החורבן נולד בכל דור אדם שרואין להיות משיח, אם אותו הדור יהיה זכאי לנגולה. ביאור).

ועוד הם מתפרקים ממה שנאמר בתلمוד³³ שיתא אלף שני עולם, אלפי שני אלף תהו. שני אלפיים תורה. שני אלפיים ימות המשיח. ונאמר זה שם בשם דבי אליהו. ואומרים כי זה אליו הנביא ודבוריו הם דברי נבואה. אבל שם יש דоказ סתירה להם, שהרי נאמר שם ובעוונותינו שרבו, יצאו מהם מה שיצאו. נמצא שבפירוש אמרו שעדיין לא בא. ועוד שישו נולד קודם קודם שהסתינו שני אלפיים של תורה, כי 172 שנים אחר חורבן הבית הסתיימו ארבעת אלפיים שנה והוא נולד ומת קודם החורבן. וענין שני אלפיים ימות המשיח ביאورو כי בתקופה זו ראויים ישראל לנגולה, אם לא יגרום החטא. ועוד דעת כי מה שנאמר בתלמוד תנא

דבי אלהו אינו אליו התשבי".
(ויכוח הרשב"א, הרב שמעון בר צמה,
בחיבורו "קשת ומגן")

אמרו: "ותלאוهو בערב פסח".²⁹ וכבר שאלתי לאחד מהם הבקיא באונונגלו אמר לי שאינו מבין את זה.

"עוד כתב שם, כי אדם אחד שאל לי מה היא המצווה הראשונה בתורה והשיבו "שמע ישראל ה' אלהיך והוא,o אהבת את ה' אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מחשבתך (?) ובכבודך". והנה המסקן הזה שעשו אלה לא היה יודע אפילו קרייא שמען!³⁰

"עוד כתב שם, כי ישו אמרacha הרוש
ותפוצנה הצאן, וטעה בכתבוב בזיכרון
עוד כתב כי על יוחנן נאמר: קול קוֹרֵ
במדבר פנו דרכְךָ ה' ישרו מסלותיו ו-
והיה העקוב למשור והרכסים לדרכְךָ
פשוטים וראו כלبشر את ישועת ו-
וינוועה רבchor ריעשיגה³²

"אבל הנוצרים טוענים כי כל נחמותיו
התקיימו בבייאת ועל ידי ישו הנוצרי,
הוא היה המשיח אשר עליו התנבא
ונבאים. וכל דבריהם דברי תורה.
ישו היה קודם החורבן והגלוות, ולא ה
אז צורך בגואל ומישיח.

ועוד הם מותפקרים בזה ממה שנמצאים במדרש קינות (איכה) שביום שחו

ירושלים וחומותיה

עשר נבואות. האחת מהן היא מה שכתוב שעתיד הקדוש ברוך הוא לקבץ את כל ישראל ולא ישאר אפלו אחד מהם בארץ נכירה שנאמר "זֶבֶתְּסָתִים עַל אֲדֹמָתָם וְלֹא אָוֹתֵר עַד מֵהֶם שָׁם".³⁹ ובימי בית שני לא נתקבעו כל ישראל לא-ארץ, אלא רק חלקם וכך שנאמר בפירוש: "כָּל הַקָּל בָּאֹזֶד, אֶרְבֶּעֶת רְבּוֹא אֲלֹפִים שָׁלַשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים [42.360]."⁴⁰

עוד, שבנחתת ירושלים לעתיד נאמר שיתקבעו בימי הישועה "אֲשֶׁר יִשְׁאָר מֵאֹשֶׁר וּמִמְצָרִים וּמִפּוּשׁ וּמְאַיִלִים"⁴¹ וכיו' ובימי הגלות הראשונה לא גלו לאי הים וכמו שנטבادر בירמיה ובחזקאל ובסוף מלכים, ומאהר שלא גלו, היאך יתקבעו משה? אלא ודאי שלא נאמרה נבואה זו על בית שני אלא על קיבוץ גלויות ישראל בעתיד.

עוד, שנאמר בנחתת ירושלים שבני נכר והגויים יבנו את חומות ירושלים וכן מה שהתנבא ישעה: "וּבָנָו בְּנֵי זָכָר וּזְנוּנִיהָ, וּמֶלֶכִים יִשְׂרָאֵל".⁴² ובימי בית שני לא די שלא בנו את החומה אלא אףלו לישראל הפריעו לבנותה כמו שנאמר: "הַבּוֹנִים בָּזָוָמָה"⁴³ וכו'.

גם אביא לך ראה מהאונגליון של שוכבים המה דבריך. שהרי ישו אמר לתלמידיו, אדם אחד היה עשיר גדול והיה על שולחנו דברי מאכל, ובא עני אחד רעב וצמא ולא נתן לו העשיר לאכול ולשתות, ומת העני וباו מלאכים והניחוו בחיק אברהם, ואחר כך מת העשיר וויהו לגיהנם. נשא העשיר את ענייו וראה את העני מתענג בחיק אברהם וביקש מאברהם תאמר לעני שאני מוביל להיות נדון בלhattat אש גדולה, וענה לו אברהם תזכיר כשהיהית בעושר הוא היה בעוני, ועכשו הוא בעושר ואתה בעוני. עד כאן טוביו (שאת העשיר הוליכו לגיהנם, ואילו אברהם והעני לא היו בגיהנם ולא היה העני מתענג בחיק אברהם). ולפי זה איך תאמין שהצדיקים היו תמיד בגיהנם עד שמת זה וירד לגיהנם והוציא כל הצדיקים משם, להא זה מ对照检查 האמונה שאתם מאמינים, וכל דבריך הבל וריק ואין לך תשובה על זה".

(ויכוח רב' יוסף קמח)

■ ■ ■
ומה ש מביאים הנוצרים ראיות מספרי הנביאים על ביאת משיחם [אשר חימות בימי בית שני], כבר הרבה להסביר עליהם רב סעדיה גאון ז"ל,³⁸ והביא ראיות ברורות שלא נתקיעו עדין הנבואות העתידות לבאבי המלך המשיח. והביא בזה חכמה לפניים, ולא נתבטל דבר מהקללה אשר ארם ה' יתעלה בעוון פרי הארץ?

הතשובה השלישית: כי משפטיו ה' הםאמת וצדק ייחדיו ועונשו הם מדחה ונגד מדחה. ואם כדבריכם כן הוא למה יסר רק את האיש והורידו לסלול ולא כזו בן אליהם לקבל יסורים ומיתה בשביל חטא האדם הראשון וחווה, גם היה ראוי שתתקבל האשה מיתה ויסורין יותר מהאיש שהרי היא הסיטה אותו לאכול מעין הדעת.

הතשובה הרביעית: אם כדבריכם כן הוא, מודיע אחר ישו לבוא קרוב לאربعת אלף שנה לאחר בריאת העולם? והלא כמה דורות שלצדיקים עברו בכל אלו השנים, והיו יותר טובים מהדור שבא ישו לפדות אותם. שהרי גם הנוצרים מודים שאבותינו אברהם יצחק ויעקב ומשה רבינו וכל נביאינו היוצדיקים גמורים ונבייאי אמרת שנבאותם מלאלים חיים ומלך עולם, ואם ישו היה אלה מדוונ הנינים להצטער בגיהנם עד שבא ונולד והוא אדם בכל דרכיו שלשים ושתיים שנה וקיבל יסורים ומיתה?

הතשובה השניה: אם כדבריהם כן הוא שבא לקבל גשם וצורה ומיתה לכפר על עוון אדם הראשון והוא מודיע האנשים והנשים שחיו אחריו שהוא מט קיבלו מיתה ויסורים? והלא נתכפר העוון ע"י מיתתו ישו, והמוות בא לעולם בכלל עוון אדם הראשון! ועוד, כמה מאותה הימים שמת יש"ו ואילך עדין האדם בזיעת אפו יכול לחם והאשה בעצב תלד בנים כמו מלפניים, ולא נתבטל דבר מהקללה אשר

36. ישעה נט, כא.

37. בראשית טו, טו.

38. בספר האמונה והדעות.

39. חזקאל לט, כת.

40. עזרא ב, סד.

41. ישעה יא, יא.

42. ישעה ס, ז.

43. נחניה ד, יא.

נהר פרת

ים המלח

הנילוס במצרים

הר הזיתים

אותם שהגלה נבוכדנאצר בבלה מבני יהודה ובנימין וקצת משאר השבטים שנספחו אליהם, אבל הגלוות הנגדולות שהגלה מלך אשר לחלה וחבור עדים שם, ומפורסמים אצל הראשונים וגם אצלנו ממלכות ישראל לפני מנהר סמבעטיון.

וועוד, הוא מה שהتنבאה יחזקאל שארץ סדום תיבנה, שנאמר: **"וְשִׁבֵּתִי אֶת שָׂדֵם וּבְגַתְּתִּהְךָ"**⁶⁵, וידוע הוא כי מימי סדום היו מותוקים והיו משקים מהם שדות כמו שכתו: **"וַיַּרְא אֲתָל כֹּל כְּפָר תִּירְדֵּן כִּי כֶּלֶת**

44. ישעיה ס, יא.

45. נחמה ז, ג.

46. ישעיה ס, יב.

47. נחמה ט, לו.

48. ישעיה יא, טו.

49. ישעיה יא, טז.

50. זכריה יד, ד.

51. חזקאל מז, א.

52. יואל ד, ית.

53. צפניה ג, ח-ט.

54. תהילים פו, ח-ט.

55. ישעיה מה, כג.

56. זכריה יד, ט.

57. ישעיה סב, ח-ט.

58. ישעיה ב, ד.

59. מיכה ד, ג.

60. ישעיה יא, ו-ט.

61. ויקרא כו, ג.

62. חזקאל ל, כה.

63. ישעיה יא, יג.

64. חזקאל טז, נג.

ישטו תירושם. שנאמר: **"גַּשְׁבֵּעַ הַבְּיִזּוֹן וּבְירֹעַ עַזּוֹ אֶם אַתְּ אֶתְּ הַגָּגָר עוֹד מְאַכֵּל כְּאַיִלָּךְ וְאֶם יַעֲתֹה בְּנֵי נִכְרֵת תִּירְוִישֵׁךְ אֲשֶׁר יַעֲתֹת בָּנוֹ כִּי מְאַסְפֵּךְ יַאֲכֵלְךָ וְהַלְּלֵךְ אֶת גַּזּוֹל וּמְקַבְּצֵךְ יַשְׂתַּחַתְּהוֹ"**⁵⁸, והיום אנו רואים שהם אוכלים לחמו ומשימים עליהם על צוארכנו והנו מושעבדים להם ומונעים תחת ידיים.

וועוד, הוא מה שהتنבאה צפניה כי כל האומות יאמינו בה' בזמן הגאולה, והוא מייחדים אלה' ישראל, שנאמר: **"כִּי זָכוּ לְיַגְּדָה קָוִים כַּיְלִים לְעַד כִּי מִשְׁפְּטֵי לְאָסָף גָּוִים לְקַבְּצֵי מִמְּלֹכּוֹת וְכַי, כִּי אָזְהָר אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרִורָה לְקַרְא כְּלָם בַּשִּׁים הַלְּעָבָדָו שְׁכָם אָזְזָבָה"**⁵⁹. וכן דוד אמר בספר תהילים: **"אֵין כְּמָבוֹךְ בְּאֲלֹהִים הַזָּאת וְאֵין כְּמַעַשֵּׂיךְ, כִּל גָּוִים אֲשֶׁר עֲשִׂיתְךָ יָבוֹא וַיְשַׁתְּטוּן לְפִנֵּיךְ"**⁶⁰. וכן בישעה נאמר: **"בַּיּוֹם יִשְׁבְּתִי יְצָא מִפְּנֵי צְדָקָתְךָ לְבָרָךְ וְכֹל יְשֻׁוּבְךָ בַּיּוֹם תִּכְרֹעַ כָּל בְּרָה תְּשִׁבַּע כָּל לְשִׁין"**⁶¹, וכן זכריה אמר: **"וְיִהְיָה הַלְּבָרָךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה הַזֶּה יְהִי הַזֶּה הַזֶּה אָזְזָבָה"**⁶², ואנחנו רואים כי טבעם כאשר תחללה.

וועוד, הוא מה שהتنבאה יחזקאל שתשוב ממלכת עשות השבטים לבית דוד והוא שני העצים לעץ אחד, מלכות ירבעם שהוא מאפרים מבני יוסף ומלכות יהודה לבית דוד, והוא מלך המשיח מבית דוד מלך עליהם, שנאמר: **"וְיָדֹר עַבְדִּי גַּשְׁיאָ כְּלָם לְעַלְמָם"**⁶³, וישעה הקדים להتنבאה בזה באמרו: **"אֶפְרַיִם כֹּא יִקְאֵא אֶת יְהִידָה וַיְהִידָה כֹּא יִצְרֵר אֶת אֶפְרַיִם"**⁶⁴, וזה לא היה בבית שני, כי לא נתקברו רק נקרים, ולא יאכלו אחרים גרים ולא

וועוד, הוא מה שהتنבאה יחזקאל שיצאו מים מירשלים שנאמר **"וַיִּשְׁבַּבְנֵי אֶל-פְּתֹוז הַבִּית וְהַגָּתָה בַּיּוֹם יִצְאֵם**⁵², וכיו. ויואל הتنבאה גם כן על זה ואמר **"וּמְעִין מִבֵּית הַיּוֹצֵא וְהַשְׁקָה אֶת גַּזּוֹל הַשְׁטִיטִים"**⁵³. ובבית שני לא היו מלאו המופתים והנחות, ולא הכחישו אדם מעולם לומר שהזה כבר היה.

שכתוב: **"כִּי הָגִי וְהַמְּמֻלָּכָה אֲשֶׁר כֹּא יַעֲבֹדוּ יַאֲבֹדוּ"**⁶⁶ ובימי בית שני היו ישראלם מושעבדים למלכויות שנאמר **"הַגָּתָה אֲגַזְזָה הַיּוֹם עֲבָדִים"**⁶⁷ וכו'.

נמצא שכל הנחות נאמרו על העתיד לבא. ועוד, שישעה הتنבאה כי ייבשו נילוס מצרים ונهر פרת בשבעה מקומות כדי שייעברו ישראל מהגלוות בדרך שרה, שנאמר **"וְהַזּוּרִים יִזְהָרְאֵל בְּאַלְמָנוֹת כִּי תִּשְׁעַזְזֵב בְּמִצְרָיִם וְכַי"**⁶⁸ וכו' **"וְקִתְּהָה מִסְלָה לְשָׁאָר עָפָרִים"**⁶⁹ וכו' והרי ידוע שהלא לא היה עדין מעולם ואף האומות אין אומרות שההיא.

וועוד, שזכריה הتنבאה **"וְגַבְּקָעַ הַזְּהִיטִים בְּזַעֲצִיוֹן**⁵⁰ וכו', גם זה לא היה עדין מעולם, ולא אמר אדם שהזה היה כבר היה.

וועוד, שהتنבאה יחזקאל⁵¹ ופירט את צורות ויפי בית המקדש שיבנה על כל פרטיו ומידות חדריו מוצאותיו ומבאותיו וכל אותו עניין לא היה עדין בבית שני. ובודאי הוא כמו שמקובל בידינו מרבותינו שייהי כן בבית שלישי.

בישקה,⁶⁶ והיום היא חרבה ומימיה
מלוחים, א"כ לא נתקיים בבית שני, אך
עתיד להתקיים בימי מלך המשיח".
(יוכח הרשב"ץ, הרב שמעון בר צמח,
בחיבורו "קשת ומגן")

טופס הכתב שליח החכם הגדל
abboñsterok לכהל קדוש גירונה בשנת
ק"ג [1473].

[1473] לחשבון הנוצרים הלכנו, כל 22
השלוחים, ובאנו לפניו האפיפיור, והוא
יושב בהיכל ההגמון בעיר טורטואה,
ובעזר האל המצליל עני מחזק מכנו,
קבל אותנו האפיפיור בסבר פנים יפות,
וביקש לדעת מכנו הערים אשר ישבנו
וישאל את שם כל אחד מכנו וזכה
להסoper שיכתבם.

...ביום השני באנו לפניו האפיפיור,
ומצאו כל החצר הגדולה מלובשת
rikmaה והוא מקום הויכוח. ושם
האפיפיור, כבר יצא זה ממידת מתוכה
שבעים כסאות להגמוני הנקרים

טורטואה

נאמר זה וחפץ היהתי לדעת פירושו.
אמר הרוב מהתהו אין לנו פירוש
אחר אלא השפט. והוא שמקל מי
שעשה חשבונות ואומר תאריך שבו
יבוא המשיח. כי ימשך מזה נזק גדול
לעם כאשר יגיע הזמן ההוא ולא יבוא
יתיאשו מהגאולה וירפה לבות המקומות
ישועה. ועוד כי האל הסתיר עניין זה
מלל החכמים ומכל הנביאים והוא
חושכ לגלותו. ועל זה כעס האפיפיור
בעס עצום ואמר, אי עם שוטים! אי
המאוסים! אי התלמודים הסכלים! וכי
דניאל אשר אמר הקץ היה ראוי לומר
עליו תיפה רוחה? הלא נראה באמת כי
פושעים ומורדים אתם והם. ענה דון
טודורוס ואמר, אי אדוננו האפיפיור! אם
התלמודים כל כך סכלים בעיניו למה
 מביא ראייה מהם לאמת שהמשיח כבר
בא? אין מביאין ראייה מן השוטים! ועל
זה כעס האפיפיור עוד יותר. אז שב
دون וידאל ואמר, אדוננו האפיפיור אין
מחוק קדושתו שייכעס בענייני הויכוח.
וכגון זה הרשות נתונה, אלא שיש בנו
עoon אחר ונכשלנו בדברינו.

ענה האפיפיור, לא תחשבו להדיinci
בדברים, מה תשיבו לאותו מאמר
שהאמיר תיפה רוחם של מחשיבי קצין?

---

66. בראשית יג, ז.
67. תלמוד ע"ז פא.
68. סנהדרין צ, ב.

נאמר ממידת מתוכה יהודי הבודה
לצד אחר כאשר נחלש מצבו הראשון.
וראיי לך שתшиб לדברי היהודים על
המאמר הזה.
אמר גירונימו, במקומי אני עומד
שהמשיח כבר בא, ואתם אומרם שלא
בא ועליכם להביא ראייה שלא בא.
ענו השלוחים, יאמרו ההגמוניים מבני
האמת על מי להביא ראייה, כי אדרבה
אנו קודמים בכמה זמנים שקבענו תורה
משה, וכי שבא להוציאנו מחזקתנו
עליו להביא ראייה. השיבו ההגמוניים, כי
כן הוא בלי ספק כמו שאתם אומרם,
ותמהנו על גירונימו כי לא דבר נכונה,
ולא כמו שנדר בתחלת כי הוא יביא
ראייה, ואנחנו כמאמר האפיפיור באנו
להחזק האמת.
אמרו השלוחים: הטעם שאנו
מחזיקים בתורתינו הוא מפני שננתנה
לנו בהtaglot כבוד האל באותות
ובמופתים לפני ששים ריבוא. ואין
לנו רשות לעוזבה אלא רק אם יבוא
הנותן בעצמו במעמד דומה ויאמר
לנו האמין בפלוני ולא כאשר יבוא
גירונימו ויאמר לנו עזבונו!
אחר זה אמר הרוב מהתהו לנירונימו:
האדם החכם! עד שאתה מביא ראייה
מן התלמוד שהמשיח כבר בא, למה
לא תביא ראייה מן התלמוד⁶⁸ עצמו
להיפך, שאמר תיפה רוחן של מחשיבי
קצין [נימה שקיים את מחשיבי תאריך
ביאת המשיח מוכחה שהמשיח עדיין לא בא?]
ענה האפיפיור ואמר, כבר שמעתי

אמר דון וידאל, לשון מחשב בלבו
עברית הוא המחשב ומוציא מסקנה
על פי החשבון. אבל הנביא המדבר
ברוח הקודש לא יקרה ממחשב את
הקץ אלא רואה את הקץ. שכן נאמר
על הנביא "אֵי זוּ בֵּית הַרְאָה"⁶⁹, כי
הוא רואה בנבואה דבר אמיתי. ועל זה
נתפיס האפיקיור ואמר כי באננו לדבר
אמת, וזה נראה לו, וכן יתיישב הדבר
בלב נבו.

(מתוך ויכוח חכמי טורטושא עם הכמה
מאישטרו יירונכו די-שנטו בפני האפיקיור
בндיקטוס השלשה עשר בשנת 1413)

כי אמו מרים התעברה מרוח הקדש
בעודה בתולה וילדתו אחרי תשעה
חדים ונשאה בתולה לאחר הלידה
כמו קדם הלידה... ושיבוש זה אמרו
לפי מה שהוא מקובל באותו הזמן
(אצל עובדי אליליום) ליחס עיבור
נשים לאלהויות, כתוב בספר קורות
אלכסנדר מוקדון שאמו נביידש אשת
פיליפוס מלך יוון היו טוענים עליה
שהתעברה מלאוה הנקרה אמונה וילדת
את אלכסנדר (משום שהתעברה
שבועה לא היה במדינה) והאמת
היא שהתעברה מנתקניבור שהיא מלך
מצרים ונורשת".

(ויכוח הרשב"א, הרב שמעון בר צמה,
בחיבורו "קשת ומגן")

וראה עוד ויכוחים היסטוריים רבים
בספר "ילקווט ויכוחים".
[גנון ויכוח רבינו יהאל מפריס עם המומר
ニキולאו דוניין בפני המלך לואי התשיעי
ובונכחות הגמוןנים משאנן מפריס ומשנליין
(בשנת 1240), ויכוח שר האוצר היהודי דון
אברהם בנבנישי עם אלפונסו מלך ספרד,
ויכוח המלומד תומס עם המלך אלפונסו
החמישי (בערך בשנת 1420), ויכוח דון
שמעאל אברבנאל עם הומר פידרו בפני
האפיקיור (בערך בשנת 1450) ועוד.]

"וכן כתוב באוונגליון שהשtan הביא את
ישו למדבר לנסותו ולהדיחו, ואמר לו
אם אתה נכנע לפני ומתפלל אליו אתן
לך וכו'. ואם הוא אל, איך יאמר לו כן
השtan שהוא רק יציר אלה? וכן כתוב
אצלם שהגיע למקום אחד ולא יכול
לעשה שם שום פלא. וזה רחוק לומר
על האל. וכן כתוב אצלם שביקשו
תלמידיו מمنנו דבר ואמר שאין זה בידו
لتת להם. מכל זה נראה בבירור כי ישו
וכן תלמידיו לא נפלו בטעות מחשבה
לחשוב שהוא אלה. ורק היה קורא
עצמו בן אלהים להיות חשוב בעיניו
מכל האדם.

וכשראו תלמידיו שנמסר ביד ישראל
ולא נתקיים דבר ממה שחשבו עלייו,
התחילו להתחכם ולומר ענייני אמוןתם
המפורטים שישו נתהווה ללא איש

ציור המתאר את הכתרת
האפיקיור בנדיקט השלשה עשר

69. שמואל א', יח.11. עובדיה א.

מיסיון הכנסייה הנוצרית בזמננו

ההטעה המכוננת הגדולה של

**10 העבודות
ש"יהודים" למען ישו
אין רוצחים שיהודים ידעו**

מאת דעוזל יעקב

Institut für Stadtgeschichte Frankfurt / Historisches Museum Frankfurt am Main

ויכוח דתי בין מלומדים נוצרים (מושמאל) ויהודים (מיין), חיתוך עץ של יוהאן פון אורטנשטיין, 1483

שער "ספר הויוקה" בו תיעד הרמב"ן את "ייחות ברצלונה" שערק עם אישים נוצריים ב-1263

אלא מאמינים כי בורא עולם, אשר ברא את כל היקום כולו והוציא את עם ישראל מצרים, מאוחר יותר עבר אשה בתולה ונולד כתינוק. והוא גם נצלב ונ נהרג בסוף ימיו בידי בני אדם... קשה להאמין, אך זהה אמונהם של כל היהודים המשיחיים / היהודים למען ישו. מי שאינו מאמין בכך שישו/עו היה כביכול אל בגוף אדם צלוב, כופר למשה בעיקר האמונה הראשון של היהודים המשיחיים.

להבדיל Alfai הבדלות, העיקר הראשון באמונה היהודית הוא שה הוא אחד ויחיד, בעוד עיקר אמונהם של המשיחיים הוא שישו היה איל בגוף אדם. ברור מトーך כך כי השם שלקו לעצם "יהודים" למען ישו, שקרי לחלוין ונועד להטויות. אגב, האם חשבתם על השאלה מדוע הם לא מכנים את עצם בשם שיגלה את פרצופם האמתי ויכריז על אמונהם בישו? מדוע רק יהודים 'למען...' למה לא לומר בפירוש מאמינים ב...? ברור שמדובר בהסואאה מתוכננת המסתירה את האמת, באמצעות שימוש במילה מפתה שמושכת להזדהות עמה. וכך שהביטוי 'למען' משמש עבורם הטעואה כדי להטויות ולהפיל יהודים בראש הנצרות, כך המילה 'יהודים' בששיהם, וכן השימוש בהם מומרם ובגויים המתחיזים ליהודים, נועדה להסואאה ולהטעה. כל בר

(ויכוח טורטוסה), וכן ויכוח הרמב"ן, שבו מתיחסים חכמים ישראל לכל טענותיהם של הנוצרים על השילוש והນבואה. מי שקר ואיכוחים אלה, יוכל להתמודד בקלות רבה עם טענותיו של כל מיסיונר.

איירוני הדבר, שדווקא אנשי הכת הטוענים שוב ושוב ש"רבניים מסתירים מאיינו את האמת", הם שנוהגים בפועל בשיטה זו, כשהם מסתירים מהקהל שומעיהם את האמת על הכת שלם, ועל עיקרי אמונהם המוזרה. כפי שאמרו חז"ל: "כל הפסל - במוומו פסל".

די להכיר את העובדות על כת זו ועיקרי אמונהם, כדי שאיש לא יוכל ליפול עוד לרישתה.

בפרק שלפנינו נחשף את פרצופם האמתי של אנשי כת נוצרית מתחזה זו.

עובדת ראשונה: יהודים משיחיים מאמנים שישו/עו היה בורא עולם בכבודו ובעצמו, ולא רק נביא בשליחות ה.

עובדת זו תרחיק מיד מן הכת כל יהודי רצינלי, ולכן, זהה גם העובדה הראשונה שהיהודים למען ישו ינסו להסתיר בהציג את אמונהם.

היהודים המשיחיים אינם מאמינים שישו/עו היה רק נביא כשאר נבאים, והיותם המפורטים של רב יוסף אלבו

עליך כוחה של הכת הנוצרית זו, טמונה בתחום ה"סוד" כביכול שהם מייצרים להקל שומעיהם, בטינה שיש אמרת נסתרת בכתב התנ"ך שרבבים לא מכירים, ורבענים מסתירים במשמעותם של 10,000 איש, ומכך את עצמה בשם "יהודים משיחיים". מרכזם נמצא ביפו אך הם פעילים גם בתל-אביב, בירושלים ועוד. בארץ הבוית הכת מונה כ-200 איש. הכת שיכת לנצרות האוונגלייסטית שכלה שאלפה לנצר ולבלול את היהודים בגויים. מי שודע בדיקת כמה מאמינים "יהודים" למען ישו", מתרחק ממנה בבדיקה כמו מכל כת נוצרית אחרת. היחידים שיכולים ליפול קרובן בראשות המיסיון הנוצרי של כת זו, הם מי שאינם מכירים את דעותיהם האמיתיות.

בשלב הראשון הם ינסו לייצר אוירה המזכירה את הפרוטוקולים של זקני ציון, הם יצירו את הנאמנים לתורת ישראל ובעיקר את תלמידי החכמים כrhoחשי מזימות ושקרים, ויציגו את עצם בתורה, ואילו את אמונהם המודע כביבול בכתב הקודש והפשט של המקרא. כדי לרכש את אמון הקרבן הם ידברו תחילה בעיקר על נבותותם וידברו בעיקר על תנ"ך, על נבותותם ועל מצוות בתורה, ואילו את אמונהם האמיתית יגלו רק למי שיילד בלימודי הכת שלהם. המסונירים למען ישו מאד לא ירצו שתடعوا כי רבניים גדולים וחובבים כבר תיעדו ויכוחים היסטוריים שערכו בתנ"ך. ורק מאוחר יותר יעזוז להזכיר את ישו, תוך כדי נסיוון להציגו כדמות ההיסטורית ששם סולף על ידי רבניים התמודדו עם כולם בספרים שפורסמו מן השם המקורי "ישוע" לשם "ישו" (ראשי תיבות לביטוי המזולזל: ימה שמו וזכרו).

במטרה להידמות ליהודים מסורתיים, ובכך לקרבם אל שולחנם. אין ליהודים משיחיים כל בעיה לצרף לשורותיהם גויים ללא גיור, ולהתחתן עם גויים וגוייות למרות האיסור המפורש בתורה: **"וְלَا תַּתְוֹצֵן בָּם בְּתֵךְ לֹא תִּתְנַצֵּחַ בְּבָנֶךָ, וּבְתֵךְ לֹא תִּתְקֹזֵז לְבָנֶךָ"**²

ולכן הם גם אינם חשים קשר או מחויבות כל שהיא למצאות התורה. לפיכך אין לדעתם כל בעיה שלא לחגוג שום חג מהגוי ישראל, לא קבוע מזוזה בבית, לא לעורך ברית מילה לבן, ולהתחתן עם גויים. אין ל"יהודים" המשיחיים כל קשר הלכתי או זהות יהודית המקשרת אותם לעם ישראל, אפילו לא מבחינה אתנית. ואם כך, נשאלת מיד השאלה, מניין בעצם הגיעה כת זו הנושאת על דגלה את המילה "יהודים"?

ובכן, הכת "היהודית משיחית" נוצרה בשנות ה-60 של המאה ה-20 בארצות הברית. זו הייתה כת נספת שהופיעה לאחר ובעקבות הנצרות האונגלייסטית. לא הייתה מעולם בהיסטוריה כת יהודית שהאמינה בישו ולא התבוללה בין הגויים (במיוחד לאור העובדה שהאמונה המשיחית אינה אוסרת התבוללות עם גויים נוצרים). ציריך לדעת שambahינה היסטורית, הנצרות הקתולית הייתה הדת הנוצרית

מוחלט, ולא יאמין בכך משום מצב בשילוש נוצרי על אל מחולק שמורכב מABA וAMA ובן. מעוניין לציין שבגלל אמונה השילוש, הרמב"ם פסק כי הנוצרים הינם עובדי אלילים שאסור אפילו להנות מיינם.

אמונה מוזרה זו שהוא שלושה לקוחה מהכנסייה הקתולית, שלקחה את הרעיון מעובדי אלילים שקדמו לנצרות, וראיתם בישו אל ולא אדם. היהודים המשיחיים מאמינים באמונה קתולית זו, ומוכנים עצמים בשם "יהודים" רק לצורך המיסיון הנוצרי המבקש למשוך אליו גם יהודים. אני מסוגל להעלות בדיוני רצוני לשרא את כל ספר התורה, ועדיין יהיה מסוגל להאמין באמונה אלילית זו.

עובדת שלישית: יהודים משיחיים / יהודים למען ישו, אין אלא נוצרים המתחפשים ליהודים.

יהודים משיחיים "למען ישו" יטענו בפניהם שם דוברים עברית, שומרים על ה"מסורת" של שמירת שבת, מזוזה וחגיגים, ואלה הופכים אותם ליהודים. מה שלא יספרו לכם הוא, שמלבד האמונה בישו וכתבי הנצרות, אין באמונותם כלל חובה לקיים כופרים בחובת כל המצוות המשיחיים כופרים בחובת כל המצוות בספר התורה (שבת, תפילה, ברית מילה) ואףלו באיסור התבולל בין הגויים. כל מנהג "מסורת" שעושים היהודים המשיחיים בישראל נעשה

הוא אחד ויחיד, **"שְׁבֵיעַ יִשְׂרָאֵל: הַאֲלֵיכֶנָּיו הַ אָזֶד"**,¹ והוא המונוטאיזם הטהור של פיו התנגדו היהודים לכל אמונה הגויים שהאמינו בربוי אלילים, ורבים הקדושים היהודים יתחמקו לספר ליהודי המתענין כי הם מאמנים בישו כבן אלהים. כל הדברים והשקרים כשרים בעיניהם, ובלבב

שעוד יהודי תנצר.

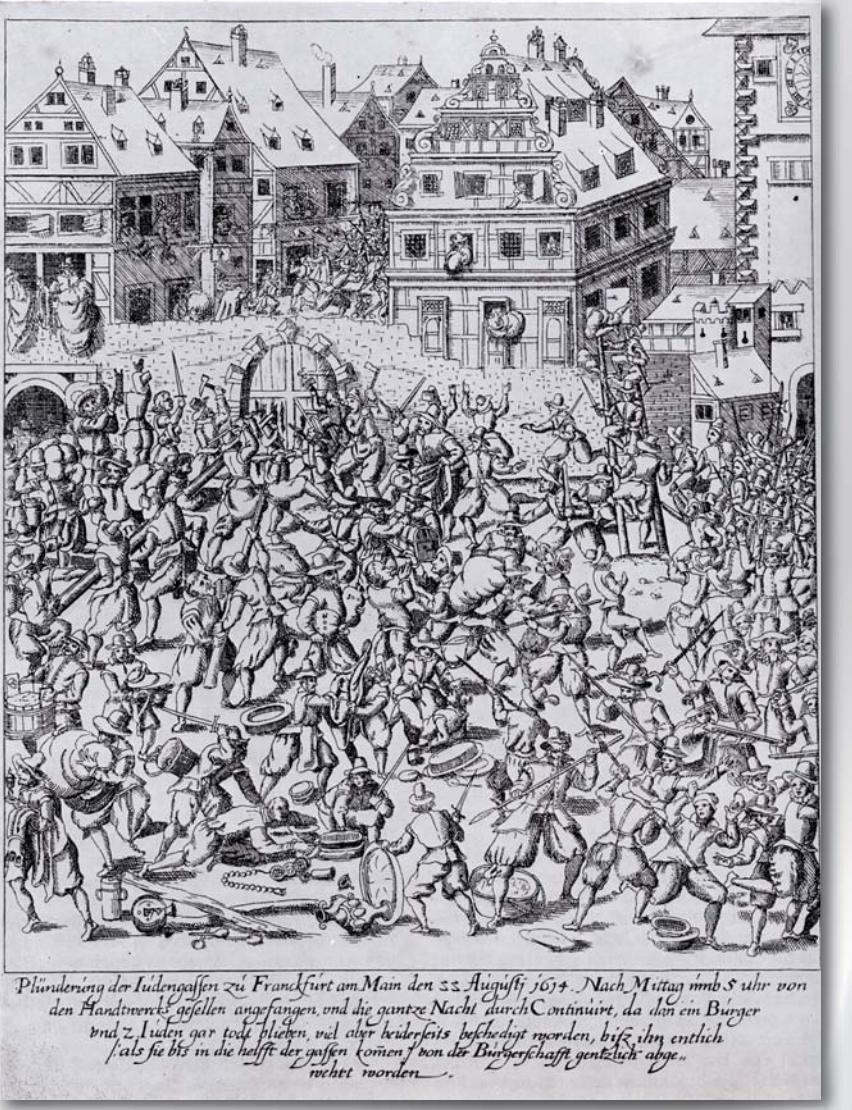
(התבלטתי אם להציג סעיף זה בראש הסעיפים, כי לאחר קריאת דבר הזה עד כדי כך, אני בטוח כמה קוראים ימשיכו לקרוא את תשעת הסעיפים הבאים על היהודים המשיחיים!).

לモותר לציין שאמונה מוזרה זו על ישוascalוקים הוא אחד מוחלט. לפי אמונהם, בורא היקום כולל אינו אלא שלושה אלים, אותם הם מכנים בשם "השילוש". הנוצרים מתפללים לישו, מברכים את הציבור בשם האב, וגם פונים בתפילהם לרוח הקודש. אם תנסו לדבר על האלילות של אמונה השילוש עם יהודים משיחיים, הם יציעו לכם מיד בתמורה כל מיני פילוסופיות "מעמיקות" ושקריות על שלשה שהם אחד.. הם גם ינסו לטעון שהמילה "אחד" בתנ"ך יכולה להתרפרש למיניהן נישואין והכירוהו כמצוין, בתקופתו ידעו על כך שישו נולד מוחץ למסגרת הנישואין והכירוהו כמצוין, כמו תקופת הנישואין והכירוהו כמצוין, כמתבקש על פי ההלכה היהודית, ובוזדי שלא סברו לרוגע את הסברה ההזואה שאמו הנושאת התערבה ע"י אל שנעשה לעובר ברחם אשה).

עובדת שנייה: יהודים משיחיים מאמנים שאלוקים אינו אחד, אלא שלושה אלים.

מיוטר לציין שלפי עיקרי האמונה היהודית, כל יהודי חייב להחרג ולא לעבור על אמונה היחיד שהיא הוא אחד עיקרי האמונה הראשונית היהודית הוא שה'

1. דברים ז, ד.
2. דברים ז, ג.

פוגרום היהודי פרנקפורט, 22
אוגוסט 1614

יצא מן הכלל נשפטים לגנ-עדן או לגהנים לפי דבר אחד ויחיד: אמונהם באוטו הצלוב. אמונה פרימיטיבית זו טעונה שכל גודלי ישראל הצדיקים והחכמים מדוריו דורות נשלחים מיד לגהנים, כי כולם כפרו בישו, ולא רק גודלי ישראל, אלא גם כל היהודים שנרצחו בידי נוצרים לאורוך הדורות - נשלו כולם לשיטם לגהנים, כי לא יעבדו את ה' תחת שכם אחד. היהודות תמיד הייתה דת גלובלית שמתיחסת לכל בני האדם, ורואה בכל גוי אדם שנברא בצלם.

האמונה הנוצרית לעומת זאת, מראשיתה הייתה דת שהציבה את האמונה בישו כעיקר ראשון במעלה, וטענה שככל מי שאינו מאמין באותו צלב, או אפילו לא שמע על נביים, דינו אחת לגהנים נזכה ללא סוף. אמונה נוצרית זו, הגובלת לדעתנו באכזריות עד כדי טירוף הדעת, הייתה מאי זמתميد נחלת הנצרות הקתולית, והיו אף כמרים ששאלו כיצד יתכן שא-ל מטיב ורחום ענייש בגהנים אף אמונה מחרידה שכזו אף בתואר "אמונה אנטישמית".

אני מסוגל להעלות בדיוני רציזלי בעל לב, שייהיה מסוגל להאמין שכל הצדיקים וקורבנות היהודים בני עמו נמצאים עתה בגהנים נזכה שיש ולהאמין בו... אמונה מזעצת זו הינה גם נחלת כל היהודים המשיחיים שלא "זכו" להכיר באמונות הנוצרית. קשה שלא להשיב ל"יהודי" המשיחי,

3. מקור: בג"ץ 265/87 גרי לי, ושירלי ברספורד ננד משרד הפנים, נתן ב-29.12.2004.
4. מקור: 7 ימים (ידיעות אחרונות), 13.8.2004.

כידוע, היהודות טוענת שגם לגויים יש חלק לעולם הבא, והם נשפטים על פי מעשיהם הטובים והרעים. וכך כל גוי שmagiu להתגיר, נאמר לו שאינו צריך לעשות כן, וכי לו שימסור שביע מצוות בני נח והוא אדם טוב וישר. היהודות מאינה שבאחרית הימים תבוא גואלה לכל העולם, וכל הגויים יעבדו את ה' תחת שכם אחד. היהודות תמיד הייתה דת גלובלית שמתיחסת לכל בני האדם, ורואה בכל גוי אדם שנברא בצלם.

האמונה הנוצרית לעומת זאת, מראשיתה הייתה דת שהציבה את האמונה בישו כעיקר ראשון במעלה, וטענה שככל מי שאינו מאמין באותו צלב, או אפילו לא שמע על נביים, דינו אחת לגהנים נזכה ללא סוף. אמונה נוצרית זו, הגובלת לדעתנו באכזריות עד כדי טירוף הדעת, הייתה מאי זמתميد נחלת הנצרות הקתולית, והיו אף כמרים ששאלו כיצד יתכן שא-ל מטיב ורחום ענייש בגהנים אף אמונה מחרידה שכזו. זה אפילו קשה להאמין ש"יהודים משיחיים" שלא הצליחו להטעות אפיקו משפטנים שאינם דתים, יצילחו להטעות את מי שאמוניהם על המסורת היהודית, ויודעים טוב מאד להבחין בין יהודי לבן דת זהה.

עובדת רביעית: לפי אמונה היהודים המשיחיים, כל מי שאינו מאמין בישו, צפוי להיענס

בו כתוב עליהם השופט אהרון ברק: "גורמים אלה (לאומיים, דתיים, לשוניים, היסטוריים...) מוביילים היום כולם למסקנה, כי מי שמאמין במשיחותו של ישו וראה באמונתו זו את האפקטיבית שבאמונתו וועשה לה נפשות ומתרכז לשם כך בקהילות, לא מתכחש לה. היהודים המשיחיים טוענו שהם אמנים כת חדשה, אך הם משחזרים את אמונה הראשונים, טוענה אשר נופלת לאור העובדה שאמונותם אינה שונה מאמונות הקתולים בשילוש "הקדוש" ובברית החדשה. אז מדוע לא שמענו עדין על "צרפטים משיחיים" או "רוסים למען ישו"? זאת מכיוון שבמדיניות אחרות אין לנוצרים מה להסתיר, והם אינם צריכים להסתתר מהחורי זהות בודיה כדי למשוך מאמינים מבני העם. لكن התchapות. מבחינתם אין כל הבדל בין "יהודים משיחיים" או "יהודים למען ישו" ובין גויים נוצרים אונגלייסטים, מלבד מבון הכנוי "יהודים" שהדבוקו לעצם. כמובן זו, ינסו "יהודים" משיחיים לטעון בתמורה שהם מדברים עברית ומשרתים בצבא - טענה אשר אינה הופכת אותם ליהודים יותר מאשר גויים נוצרים שגרים בארץ ישראל.

מעניין לציין שגם נשפטנים שאינם דתים בחנו את זכות השיבה של "יהודים משיחיים" ו"יהודים למען ישו", והגיעו למסקנה שאין להם כל זהות יהודית. כך קבע גם הרג'ץ,

ציור יהודים מועלמים על המוקד כעונש על שכיבול
חילו לחם פולחני נוצרי.

בווארייה, גרמניה 1493

על בורותם בהכרת התנ"ך והשפה העברית, ראשית מכיוון שהמילה "ברית" בלשון המקרא אין פירושה ספר, אלא הסכם או חוזה לקיום מצות (דוגמאות: "ברית בין הבתרים" בראשית טו, "דם הברית" בשמות בכתב כד). ושנית, היהות והנביא ירמיהו כותב במפורש שהברית החדשה תהיה מיועדת אך ורק לעם ישראל **"וְכָרַת אֶת בֵּית יִשְׂرָאֵל וְאֶת בֵּית יִהְוָה בְּרִית זֹהַב."**¹⁴ – ככלומר עם היהודים ולא עם אומות העולם. ואם לא די בכך, ירמיהו גם כותב במפורש שהברית החדשה תהיה קיום התורה והמצוות: **"כִּי אֶת בְּרִית אֲשֶׁר אָכְרָת אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶזְרָר הַיְמִינָה הַהֵם, נָאָם הֵן, נָתַתִּי אֶת תֹּרְתִּי בְּקָרְבָּם, וְעַל לְבָם אֲכַתְּבָנָה וְהִיִּתִּי לְהָם לְאַלְקִים, וְהַמָּתָּה יִהְיֶה לִי לְעַם."**¹⁵

5. ימות עט ע"א.
6. פרק נב.
7. פרק נד.
8. פסוק ג.
9. פסוק י.
10. פסוק ז.
11. פסוק ט.
12. פרק נג.
13. ירמיה לא, ל.
14. פרק לא, פסוק ל.
15. פסוק לב.

צדיק הסובל במשל, נאמר שיקבר עם רשיים¹¹ בעוד שלפי סיפורת ישו נקבר בAKER של צדיק מרמותיים. מלבד זאת, צריך לדעת שבמהלך פרק נב ופרק נד מדבר הנביא ישעיהו על הגלות ומונבא את גאולת כל עם ישראל בידי אלוקים, והצלתם מאומות העולם, נבואה שאנו עקרה ועניה.¹² בפרק נג ממשיל ישעיהו את עם ישראל הנמצא בגלות, לצדיק מעונה וڌוחי. חשוב לציין שבשם ממקום במהלך פרקים אלה לא מוזכרת המילה "משיח". במטרה לסלף את האמור, היהודים המשיחיים ציגו שהמשל של ישעיהו¹³ מעולם לא הוזכר בברית החדשה וגם לא על ידי הנוצרים הראשונים, שלא ראו בו כלל ראייה למשיחותו של ישו, וכփישנוכה לראות כל הקורא את הפסוקים במלואם. ורק היהודים המשיחיים בני ימיינו 'זכרו' לפטע בפרק זה, מתוך הסתמכותם על מספרם המזערתי של האנשים שייגשו לחקר ולבודק בעצמם, ופרסמו בעוזות מעוררת תמייה שכוננותו הייתה לצולב. ב. נבואה ירמיהו: הנביא ירמיהו טוען שבאהריה הימים הקב"ה יחדש עם בני ישראל את הברית הראשונה, ומכך נצלב בגnil צער ולא השair אחריו ילדים. עוד המשל מספר שכאשר יירוגו לא יאמר הצדיק מילה: **"כְּשַׁה לְפִבְּזָזוֹ יַוְבְּלָ... וְלֹא יַפְּתֹזֹ, פַּיו"**,¹⁴ בעודם קרובות במשלים ודימויים, גם בחידות וرمזים שדורשים ביאור. המיסיונרים משתמשים בעובדה זו, ובמקלות לתפשני¹⁵ וכאשר צלבו אותו הוא בכיה "אלי, אלי, למה עזבת אותי?". ובביקורת משלים וחידות מעורפלות בדברי הנביאים, והם מוצאים שוב

שאם אמונהתו הייתה נכון, רצוננו להיות בגהונים עם כל הצדיקים והישראלים בני המוקורי.

מציג לכך שלוש דוגמאות ידועות:

א. **نبואת ישעיהו:** ישעיהו מדבר על גלות בבל והחרובן,¹⁶ ובפרק אחר מתאר את ירושלים בדרך משל עצמו כאשר עקרה ועניה.¹⁷ בפרק נג ממשיל ישעיהו את עם ישראל הנמצא בגלות, למומיים וgomali חסדים, לפי יסוד זה אנו מאמינים שהוא אבי כל הרחמים. כאנשי רחמים וגומלי חסדים, לא נוכל בשום כל כך, גם לו רצינו בכך ח"ו. האמונה הנוצרית של "היהודים המשיחיים" אינה מתאימה כלל ליהודים.

עובדת חמישית: ובנים לא סילפו מעולם את השם יeshua.

כל נבאות התנ"ך זכו לביאורים של מפרשיהם המקרא. לא הייתה מעולם נבואה או פסוק ש"הוסטרו" או נותרו ללא ביאור והתייחסות של חכמי ישראל. המומחיות היחיד של יהודים משיחיים היא להציג פרקים ופסוקים בתנ"ך תוך הסתרת הפירושים, ולטוען שהם מדברים על ישו. כל מי שקרא את התנ"ך יודע שהנבאים דיברו לעתים קרובות במשלים ודימויים, וגם בחידות וرمזים שדורשים ביאור. המיסיונרים משתמשים בעובדה זו, וסומכים על בורותם של הקוראים בהערכת משלים וחידות מעורפלות בדברי הנביאים, והם מוצאים שוב

העיר טורטוסה בספרד, בה נערכ בשנים 1413-1414 וויכוחם של רבינו יוסף אלבו ומולמדים יהודים נוספים עם היהודי מומר נציג הכנסייה

השם עם או בלי האות ע'. הרבניים לא הסתרו פסוקים וגם לא הסתרו את שמו של הצלב. בין היתר נראה שרק יהודים "למען ישו" מסתירים מקהלה שומעיהם את האמת.

עובדת ששית: לפि כל נבואות בתנ"ך המשיח עדין לא הגיע.

כל הנביאים בתנ"ך טענו שעם באו המשיח ישתנה העולם, גם הנביאים מהם מצטטים היהודים המשיחיים. אין נביא אחד בכתביו הקודש שמדובר על המשיח ואינו מנבא שבאו יביא שינוי מהותי בעולם - שזאב יגור עם כבש, שבני אדם לא ילחמו עוד, שכולם ידעו את ה', שלא יהיה עוד מיתות משונות, שתהיה תחיית המתים ובעיקר גאולה ורוחחה לעם ישראל. מכיוון שנבואות אלה טרם התגשמו, ידעו בני ישראל שהמשיח עדין לא הגיעו, ואנו עדין ממשיכים ומצפים לובאו. היהודים ציפו יותר מאלף שנה למשיח שיביא גאולה לעם ישראל וגאולה לעולם,

בתנ"ך. נראה שהיהודים המשיחיים רואים את מה שהם רוצחים לראות.

שם ישו: היהודים המקראים המשיחים²⁰ חזרים וטווענים שחכמי ישראל סילפו את השם "ישו" כאשר המקורי היה "ישוע". טענה זו אינה אלא שקר היסטורי. כתבי הנצרות של הברית החדשה הועברו מזה אלף שנים בשפה היוונית והאנגלית, והם תורגמו לעברית רק בעת האחורה. רק אז בחרו המתרגמים לבנותו בשם "ישוע" ולא "ישו" (המכור לשימצה בקרב היהודים דוברי השפה העברית). אך הנוצרים הקתולים והפרוטסטנטים מעולם לא כינו את ישו בשם "ישוע" בשפתם. גם בשפה העברית התלמודית לא הייתה משמעות מיוחדת לשם זה, ואנו רואים שהتلמוד מחליף פעמים רבות בין השם "ישוע" והשם "ישו", שהוא במקורו בכלל גרסה לשם "יהושע" ולא "ישועה".²² למעשה, כשההתלמוד רצה להזכיר את ישו מן הברית החדשה, הוא כינה אותו במפורש בשם "ישו הנוצרי", כי השם "ישו" לבדו כבר היה מוכר בשפה הארמית-ערבית בפני עצמו. גויים שלא הכירו את השפה העברית התקשו לבטא את האות "ע"ן" והוא הוגים את שמו "גייזו" (מה שלבסוף הפך לשם "גייזס" בשפה האנגלית). אףלו הרמב"ם (מגדולי הפסוקים היהודיים בכל הזמנים) מזכיר את ישו לפני 800 שנה²³ בשם "ישוע הנוצרי", היה ולא הייתה משמעות מיוחדת להגיותם למסקנותיהם המשונות של הנוצרים

המשיח של הגאולה. למעשה בלשון המקרא גם מלכי הגויים נקראים בשם משיח.²⁴ לפיכך כל מפרשיה המקראי הבינו שלא מדובר כאן ב"מלך המשיח" אלא באחד המלכים המאוחרים של מלך ומאותם יותר. יתרה מזו, ומתקומות אחרות מארחים יותר. המשיח המוזכר בדניאל בפרק ט' נקרא בשם "מושיע נגיד" (כלומר שר גדול או מלך²¹), זאת ועוד גם לפि האמונה הנוצרית ישו היה רק-node ולא מלך או שר בישראל. זו עובדה ידועה שגם מפרשיה הנוצרות התהבחטו בפירושים שונים וסתורים בספר דניאל, ואפיו בנובואה המדוברת, מכיוון שהדברים כתובים בלשון סתומה וקשה מאוד לפיענוח. אין לי מושג כיצד ניתן להוציא מדברים אלה אמונה במשיח שהתגלה ומת מבלי להביא כל גאולה לעולם. מעוניין לציין שככל הברית החדש לא מוחכרת הנבואה בדניאל וגם לא בידי הנוצרים הראשונים, שלא ראו מעולם בנובואה זו ראייה לישו.

נבאות:

לא זאת בלבד שחכמי ישראל מעולם לא הסתרו את דברי הנביאים, אלא הם היו מעבירי המסורת השעבירה לנו מדור לדור את כתבי הקודש של הנביאים, והם אשר ביארו כל פסוק לפי הפשט והמסורת המקובלת בעמנו. חכמי ישראל הכירו את הנבואות בנביאים, חקרו ועיינו בהמשיח ע"פ ספר דניאל.¹⁹ לשם כך הם מסתירים את העבודה שהmillion "משיח" בלשון התנ"ך מצינית מלך, ורק לעתים נדירות מאד מצינית את מלך

16. פסוק לג.

17. פרק יב, ב.

18. פרק ז.

19. פרק ט.

20. ספר מלכים א', פרק יט, טו. וספר ישעיהו פרק מה, א.

21. ראו דוגמאות בספר שמואל א', פרק ט, טז.

22. ראו נחמה, פרק ח, ז.

23. הלכות מלכים א', פרק יג, א.

24. כתובות מלך, פרק יג, ז.

ולהשיפלם, ולהחליף התורה, ולהתעוטות רוב העולם לעבד אלהו מלעדי ה"ו. היהודים הבינו עובדה היסטורית פשוטה זו לאורך אלף שנים שנות גלות תחת אימאם הכנסייה הנוצרית. דברים אלה נוכנים כיום כפי שהיו נוכנים גם בעבר.

עובדת שביעית: הברית החדשה לא נכתבה על ידי ישוע, אלא על ידי ארבעה אנשים לא ידועים.

שאל כל היהודי מי כתב את ספר התורה, והוא ישיב לך מיד: "משה ובניו". ה' הכתוב למשה את כל התורה כולה, והיא נמסרה לכל בני ישראל עם פטירת משה. להבדיל אלף אלפי הבדלות, אם תשאלו נוצרי מי כתב את כתבי הקודש של הנוצרים, את "הברית החדשה", הוא יאלץ להשיב לך ארבעה שמות של אנשים, שחיו קרוב למאה שנה אחרי מותו של ישו. ישו לא כתב בחיו שום "ברית" ושום "נבוואה". דבריו הועברו בעל פה ונכתבו בידי בני בניהם שלא היו

24. פרק כג, ה.
25. פרק לא, ל.
26. פרק לא, כה.
27. פרק לא, לה.
28. פרק לא, לב.
29. פרק יד, ת.
30. פרק יא, ו.
31. פרק יב, ב.
32. דברים ל, ג.
33. דניאל יא, יד.

דברי הנביאים בתנ"ך. על כך מנסים היהודים המשיחיים לטעון, שהם עדין מחייבים וממתינים לבוא החוזר של ישו, שיקים לשם שינוי את כל דברי הנביאים על המשיח והגאולה... בלבד שאמונה זו בוניה על טיעון מעגלי, הנוצרים עדין ממתינים לביקורו ה"חוזר" של משיחם מזה יותר מאלפיים שנה.

הרמב"ם סיכם זאת בהגion פשטוט לכל יהודי (הלכות מלכים, פרק יא): "מלך המשיח עתיד לעמוד, ולהחזיר מלכות בית דוד לישנה הממלכה הראשונה, ובונה מקדש, ומקבץ נדחי ישראל... שנאמר: **"וַיֵּשֶׁב הָאֱלֹהִים
אֲתֶ שְׁבָיָה, וְרוֹזְמָה; וְשָׁבָ, וְקִבְצָר,
מִכֶּל הַעֲמִים..."** אם ידַּחַת נָדוֹר,
בְּקִצָּה הַשְּׁמִים - מִשְׁם, יִקְבְּצָר הָאֱלֹהִים, ומשם, יִקְרֹז... אֲלֹהִים...³¹ אֲמַעַן, וְקִזְצָר הָאֱלֹהִים...³² אם עשה והצליח, וניצח כל האומות שסביביו, ובונה מחדש במקומו, וקייב נדחי ישראל - הרי זה משיח בודאי. ואם לא הצליח עד כה, או נהרג - בידוע שאינו זה שהבטיחה עליו תורה... אף ישוע הנוצרי שדים מה שיהיה משיח, ונ נהרג בבית דין - כבר נתנבא בו דניאל, שנאמר: **"וַיִּבְנֵי
פְּרִיצֵי עָמָק, יִנְשְׁאוּ לְהֻעְמִיד זָווָן -
וְגַבְשָׁל."**³³ וכי יש מכשול גדול מזה: שכל הנביאים דברו שהמשיח גואל ישראל ומושיעם, ומקבץ נדחים מוחזק מצוותן: וזה (ישוע) גרם לאבד ישראל בחרב, ולפזר שאריהם שניוי לעולם, באופן המונוגד לכל

מנבא שבאחרית הימים יכירו כולם בכך שעם ישראל הוא העם הנבחר: **"כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אָכְרָת אֶת
בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶזְרָאֵל הַיּוֹם
זָמָן הַזֶּה, נָתַתִּי אֶת תּוֹרַתִּי בְּקָרְבָּם,
וְעַל-לִפְנֵם אֲכַתְּבָנָה, וְהַיִּתְּ לִפְנֵם
לְאַלְקִים, וְהַמָּה יְהִי לִי לְעַם..."**²⁸

הنبيיא זכריה מנבא שבבוא המשיח כל העולםollo יכיר שה' הוא אחד ונם יקרה לו אך וرك בשם אחד: **"וְהִיא
הַקְּמָתִי לְדוֹד צָבָא צָדִיק; וּמְלָך
מֶלֶךְ וְהַשְּׁכִיל,** וְעַשְׂתָּה **מִשְׁפָּט
וְצִדְקָה בָּאָרֶץ"**²⁹. ירמיהו גם מנבא שלאחר שיבוא המשיח לא יהיה עוד כופרים בעולם, אלא הכל ידעו את ה' מקטנים ועד גדולים: **"וְלֹא יָלִבְדוּ
עַד, אִישׁ אֶת רַעְיוֹן וְאִישׁ אֶת אָזְיוֹן
לְאָמֹר - דַּעַו אֶת הָאָרֶץ כִּי-כְּלָל
יַדְעַו אֹתוֹת לְמַקְתָּנָב וְעַד גָּדוֹלָב,
זָמָן הַזֶּה"**³⁰. ירמיהו גם מנבא שעם גילוי המשיח והגאולה לא יראה עוד חוסר צדק בעולם: **"בִּימִינֵם הַהְם לֹא
יִאמְרוּ עוֹד - אֲבוֹת אֲכָלוּ בְּסֶר
וְשִׁיעֵי בָּנִים תְּקַהֵנָה, כִּי אִם אִישׁ
בְּעַזּוֹ יִמּוֹת. כָּל הָאָדָם הַאֲכָל
הַבָּסֶר תְּקַהֵנָה שְׁעִיר"**³¹.

ירמיהו גם מנבא שעם ישראל ימשיך להתקיים כעם ורק בזכותו שיישמו לנצח את מצוות התורה: **"אִם יִמְשְׁיוּ
הַזְּקִים הָאָלָה, מַלְכֵי זָמָן הַזֶּה -
גַּם אָרֶע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ, מִזְמֹתָה
גַּ�י לְפָנֵי כָּל הַיּוֹם"**³². ירמיהו

אַיִלָּהֶם, כֹּא מְאַסְתִּים וְלֹא גָּעֲלָתִים לְכָלְתָם - לְהַפֵּר בְּרִיתֵיכֶם, כִּי אַיִלָּה אַלְכִּיָּהֶם, וְזָכְרָתֵיכֶם בְּרִיתֵרָאשָׁנִים, אֲשֶׁר הַזְּצָאָתִי אַתֶּם בְּאָרֶץ מִצְרָיִם לְעֵדֵי הָגָןִים, אַנְּיָה הָאֱלֹהִים הַמִּשְׁפְּטִים וְהַתּוֹרָת אֲשֶׁר נָתַן הָאָמֵן וּבֵין בָּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינְיָה, בַּיד מִשְׁאָה".⁴⁰

ה' מחייב את עם ישראל לשמור את המצוות לנצח: "זָקַת עֲוֹלָם תָּהִיה זֹאת לְכֶם, לְדָרְתָם",⁴¹ "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת הַשְׁבָּת, לְעֵשָׂות אֶת הַשְׁבָּתָת לְדָרְתָם - בְּרִית עֲוֹלָם, בִּין, וּבֵין בָּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲזַה הוּא כָּלָם".⁴² גם הנביאים מבטיחים במפורש שהتورה היא נצחית: "וְאַנְּיָה זֹאת בְּרִיתֵיכֶם, אָמַר הָאֱלֹהִים, רְוּזִי אֲשֶׁר עָלָה, וְדָבַרִי אֲשֶׁר-שְׁבָתִי בְּפִיר, כֹּא יְמֻשֹּׁו בְּפִיר וּמִפִּי זָרָעָה וּמִפִּי זָרָעָה, אָמַר הָאֱלֹהִים, בְּמַעַתָּה וְעַד עֲוֹלָם".⁴³ ואם לא-di בכר, התורה גם מבטיחה

- .34. ישעויה מא, ד.
- .35. שמואל א', פרק טו, בט.
- .36. דברים ד, ד.
- .37. שמוטה יט, ו.
- .38. שמוטה יט, ה.
- .39. ויקרא, כו.
- .40. דברים לא.
- .41. ויקרא, פרק יז, ז.
- .42. שמוטה לא טז.
- .43. ישעויה, פרק נט, כא.
- .44. דברים, פרק ל.

שבברית החדשה אף עם לא היה ולא זכר, וכל כולם מבוסס על סיפורים של ארבעה אנשים אלמוניים שככלבו סיפור. אין כל אפשרות לאמת או לסתור סיפור אחד. וזהו גם ההבדל היסודי שבין היסטוריה לבין סיפור, שההיסטוריה מועברת בידי מיליון שמהווים עדות למארע, בעוד סיפור עבר בידי ידועים, שיכלו כתוב בספריהם מה שרוצים. יחדים שיכולים לספר מה מעולם אף עם שהאמין בדברי הברית החדשה, מלבד אותם ארבעה אנשים וחברי הכת שלהם. ואם לא-di בכר, הברית החדשה בעצמה מספרת שהיו לישו רק עשרה תלמידים... במילאים אחרות, אין לנצרות כל טענה היסטורית, ושם בסיס ההיסטורי נאמן. כותבי הברית החדשה יכול לאמת את הסיפור. מכיוון שכך, כל הברית החדשה מאבדת מארכה במספר שישו קם מהקבר, אין אף עם כתובת, והאמונה בה דומה לאמונה בספר שנמצא יום אחד ב מגירה. אני כי במלוא לא היה עם שיכל לסתור או קיבל את דבריהם. עדותם של "כתב הקודש" הנוצרים הם חסרי כל מעמד מכיוון שהברית החדשה נכתבה שנים רבות אחרי מותו של ישו, כותבו כבר נכתבהידי הנבואות לישו. במילאים אחרים, אילו היה הנביא ישעויה כותב שלמשיח צרכות להיות עניינים כחולות, היו כותבי הברית החדשה מתארים את עמו עניינים כחולות. ועוד ספר התורה עבר בידי כל עם מוזרה הטענה שברוא עולם הנצחים של יציאת מצרים ומעמד הר-סיני, ואף קים מצות וחגיגות לזכרם, הרי עובדה שמיונית: ספר התורה מנבא במאפורה שה' לעולם לא יחוור בו מהברית שציווה לעם ישראל. והוא נאמר: "וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזֹה אַזְרִי אַלְכִי נִכְרֵת הָאָרֶץ, אֲשֶׁר הוּא בָּא שְׁבָתָה בְּקָרְבָּו, וְעַזְבָּנִי, וְהַפֵּר אֶת בְּרִיתֵי אֲשֶׁר בְּרִתֵּי אָתָּנוּ. ... וְזֹאת גָּם זֹאת בְּדִיוֹתָם בָּאָרֶץ"

עובדת שמיונית: ספר התורה מנבא במאפורה שה' לעולם לא יחוור בו מהברית שציווה לעם ישראל.
וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזֹה אַזְרִי אַלְכִי נִכְרֵת הָאָרֶץ, אֲשֶׁר הוּא בָּא שְׁבָתָה בְּקָרְבָּו, וְעַזְבָּנִי, וְהַפֵּר אֶת בְּרִיתֵי אֲשֶׁר בְּרִתֵּי אָתָּנוּ. ... וְזֹאת גָּם זֹאת בְּדִיוֹתָם בָּאָרֶץ

ובאים וחלקים אפילו לא רואו אותו. וכיים אותם ארבעה אנשים? איש אינו יודע, גם הכנסייה הנוצרית לא יודעת, כי הם מוזכרים רק בשמותיהם, שלא שושלות ולא תאריכים. יוצאי איפואו שכ" כתבי הקודש" על ישו נכתבו במקורות על ידי ארבעה אנשים לא ידועים לא ידועים, שיכלו כתוב בספריהם מה שרצו. יתרה מזו, לא היה מעולם אף עם שהאמין בדברי הברית החדשה, מלבד אותם ארבעה אנשים וחברי הכת שלם. ואם לא-di בכר, הברית החדשה בעצמה מספרת שהיו לישו רק עשרה תלמידים... במילאים אחרות, אין לנצרות כל טענה היסטורית, ושם בסיס ההיסטורי נאמן. כותבי הברית החדשה יכול לאמת את הסיפור. מכיוון שכך, כל הברית מאבדת מארכה במספר שישו קם מהקבר, אין אף עם כתובת, והאמונה בה דומה לאמונה בספר שנמצא יום אחד ב מגירה. אני כי במלוא לא היה עם שיכל לסתור או קיבל את דבריהם. עדותם של "כתב הקודש" הנזרים הם חסרי כל מעמד מכיוון שהברית החדשה נכתבה שנים רבות אחרי מותו של ישו, כותבו כבר נכתבהידי הנבואות לישו. במילאים אחרים, אילו היה הנביא ישעויה כותב שלמשיח צרכות להיות עניינים כחולות, היו כותבי הברית החדשה מתארים את עמו עניינים כחולות. ועוד ספר התורה עבר בידי כל עם מוזרה הטענה שברוא עולם הנצחים של יציאת מצרים ומעמד הר-סיני, ואף קים מצות וחגיגות לזכרם, הרי

ובעצמו ציווה את עם ישראל לשמעו בכל דור ודור לשופטיו, ולא לסור מדברייהם. עליינו לזכור שגם כאשר אלוקים נגלה למשה רבינו בסנה הבוער, הראשונים אליהם פנה משה היו זקנין ישראל, המדריכים את העם. ה' מעולם לא ציפה שאנשים יפרשו את הנבואה בכוחות עצמן, ושהמון העם יbear לעצמו את האמונה והמצוות כראות עיניו. לשם ביאור התורה, ה' מינה חכמים בכל דור, שהם ידריכו את העם את המצוות והאמונה הנכונה. דברים אלה נמסרו במפורש בספר התורה: "וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים מֹשֶׁה: אָסֵף לְיִשְׂבָּעִים אֲישׁ בָּזְקִינִי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יַדַּעַת, כִּי־הֵם זָקִינִי הָעָם וְשָׁטָרִי, וְלֹקְזֹת אֲתֶם אֶל־אֶחָלָמָן... וְאַצְלָתִי מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֵיכָה, וְשִׁבְתִּי עַלְיָנִים"⁴⁹, וכן הציווי בספר דברים: "אֱלֹהִים הָרְבִּים, אֲשֶׁר... דָּבָר מֹשֶׁה אֶל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּכָל־אֲשֶׁר צֹהֵה יְהוָה אֲתֶךָ אֶלְהָמָן... הַבָּנוֹת לְכֶם אֲנָשִׁים וּכְמִים וּגְבִּים, וּירְעִים לְשִׁבְטֵיכֶם; וְאֲשֶׁרֶם, בְּרָא־שָׁיְכֶם".⁵⁰ כל פרשת יתרו עוסקת בכך. חז"ל

45. דברים, פרק כט.
46. דברים לא.
47. ירמיהו, פרק לא.
48. ירמיהו, פרק לב.
49. במדבר יא, טז.
50. פרק א, א-יג.

גַּתְתִּי אֶת תּוֹרַתִּי בְּקָרְבָּם, וְעַל לְבָם אֲכַתְּבָּה, וְהִיִּתִּי לְהָם לְאֲלֹקִים,
וְהַפְּתָה יְהִי לְלִילָם.⁴⁷ וגם אומר:
וְעַתָּה, לְכָן כֵּה אָמֵר ה' אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל... וְהִי לְלִיעָם וְאַנְיָ אֲהִיה לְהָם לְאֲלֹהִים, וְגַתְתִּי לְהָם לְבָבָן אֲזֹוד
וְדַרְךָ אֲזֹוד לְיוֹרָה אֶתְתִּי בְּלִיקִים - לְטוֹב לְהָם וְלִבְנֵיָם אֲזֹרִים,
וְכַרְתִּי לְהָם בְּרִית עֲלָם - אֲשֶׁר לֹא אָשֶׁב בְּמַאֲזֹרִים לְהַטִּיב אָזְמָם,
וְאַתָּה יַרְאֵת אַתָּן בְּלִבְבָם לְבָלְתִּי סֻר מַעַלִי, וְשִׁיאֵת עַלְיָהָם לְהַטִּיב אָזְמָם, וְגַתְעִיתִים בָּאָרֶץ הַזֹּאת

בָּאָמִתָּה, בְּכָל לְבִי וּבְכָל נֶפֶשִׁי.⁴⁸ באמיתת דברי המשנה על מטה של מבריט נוצרים שנחשפו לנבאות אלה בספר התורה (הנקרא בפייהם בשם "הברית הישנה"), ובעקבות הקראיה בפסוקים אלה נטשו את כל האמונה הנוצרית, עלו לארץ ישראל והתגירו. לא מצאתי עדין נוצרי שהצליח להתחמוד עם נבאות אלה, הכתובות בפירוש בספר התורה, ואני יודע כיצד ניתן להישאר נוצרי (או "יהודי משיחי") שכן הנוצרים טוענים על פי "הברית החדשה".

אר התורה אומרת עם ישראל לא לדאוג כי "וְהִיא כִּי תִמְצָא אֶתְתֵּן רְעוֹתָה רְבוּתָה וְצָרוֹת, וְעַתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנֶיךָ לְעֵד, כִּי לֹא תִשְׁכֹּז מִפְּנֵי וּרְעוֹ".⁴⁶ כן אומר גם הנביא: "כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אָכְרָת אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲזֹרִי הַיּוֹם הַזֶּם הַזֶּם"

וְעַל לְבָבָם, וְרַק דָּרָךְ האמונה בו וקיום מצוות התורה נזכה לנואלה וההצלחה של אלוקים באחריות הימים. התורה ניבאה את הכפירה הנוצרית בעם ישראל. בספר דברים נאמרה נבואה על החורבן שייהי בעם ישראל, ועל כך שהוגויים יטענו נגד ישראל שהוא עז אותם, טענה שאכן נתענה בידי הנוצרים עוד מראשית ימיהם. התורה מנבאת זאת וכותבת: "וְאָמַר תָּדוֹר הָאָזְרָן בְּיַדְכֶם אֲשֶׁר יִקְרְבוּ מַאֲזֹרִיכֶם וְהַגְּכָרִי אֲשֶׁר יָבָא מִאָרֶץ רְזוּזָה, וְרָאוּ אֶת־מִכּוֹתָה הָאָרֶץ הַהְוָא וְאֶת תְּזַוְּלָה אֲשֶׁר זָוַלְהָ הַבָּה... וְאָמַר תָּבוֹא כָּל הָגּוֹים - עַל מִתְּהַשֵּׁה הָאָפָּה הַגָּדוֹלָה הַזֹּאת, מִתְּהַזֵּר הָאָפָּה הַזֹּאת הַגָּדוֹלָה: וְאָמַר עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת בְּרִית ה' אֱלֹהִי אֲבָתָם, אֲשֶׁר כְּרָת עַמָּם בְּהַזְּמִינָה אֲבָתָם מִאָרֶץ מִצְרָיִם".⁴⁷ הרי לנו נבואה מפורשת שהוגויים יחשבו שאלו קרים הפה את הברית עם ישראל, כפי שהר את הברית הנוצרית טוענים על פי "הברית החדשה".

יד'ר, בפרי בטזר ובפרי בקמוץ' ובפרי ארכטיך לטבה, כי ישוב ה', לשוע עלייך לטוב, באשר שיש על-ארכטיך. כי תשמע, בקהל ה' אל-ארכטיך, לשומר מיצוֹתוֹ ווּזְקִינְיוֹ הַכְּתֻובָה בְּסִפְרַת הַתּוֹרָה הַזָּהָה - כי זושב אל ה' אֱלֹהִים, בְּכָל לְבָבָךְ וּבְכָל נֶפֶשֶׁךָ".⁴⁸ נבואה זו מלמדת

לא הופיעו בראשונה בימי בית שני, אלא היו מסמיכים מדור לדור את החכמים עוד מימי משה רבינו. התורה מספרת לנו שהסנהדרין הראשונה נוצרה בידי משה רבינו מפני ה', והם המשיכו להדריך את העם עד חורבן בית המקדש השני. בספר דברים נצטו בני ישראל לעשות ככל אשר מורים לו חכמי ישראל בכל דור ודור: **"ובְּאַתָּה אֶל הַכֹּנִים הַלְוִים, וְאֶל הַשְׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בִּבְּמִינֵם הַהְמָמִים... וְשִׁמְרָת לְעֵשׂות כָּל אֲשֶׁר יָרוֹה, עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יָרוֹה, וְעַל הַמְשֻׁפֵט אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לְהָתַעֲשָׂה. לֹא תִּסְרֹר בְּנֵי הַדָּבָר אֲשֶׁר יָעִדוּ לְהָיָה יִמְיוֹן וְשִׁמְאָלִי"**,⁵¹ ואם לא די בכך, התורה אומרת במפושת שלאחר שהוא מאמין נושא ריבוי, יש לנו חובה לשמעו להחכמים בכבודו ובעצמו ציווה לשמעו התורה האלוקית שניתנה לנו לשמעו בקולם, ולכפור בנצרות בלי ספק.

עובדת עשירה: יש סיבה שאנו מאמינים בספר התורה, ולא אף דת אחרת. יהודים משיחיים לרוב תבללו כאשר ישאלו, מדוע לשיטתם מוטל علينا להאמין בכלל בספר התורה ("הברית החדשה" לשיטתם). המשיחיים כל כך רגילים לאמונה עיוורת בברית החדשה, שאין להם מושג מהם היסודות ההיסטוריים על פייהם מאמין ה'. כפי שראינו, כתבי הקודש של הנוצרים נכתבו בידי ארבעה אנשים אלמוניים ללא כתובות, וככל אלה, הינם הרבה מקומות להתפלסות ולעמוקות אחרי טענה פשוטה כל כך. אמרתי לאו יודה משיחי שוחר ב: נהג כיהודי ישר ופשוט, ולא כפילוסוף המנסה לחקור פסוקים עתיקים ולהבין נבואות, כי הרי האמת ניתנה לכל בני האדם הרוצים בה, ולא רק לחכמים ביותר. ולהיהודים היישרים אמר השם שמע לחכמים, ולכן יהודים ישראלים כפרו בישו ללא שאלות נוספת שהחכמים הורו כן. היחדים שהחליטו להאמין בישו היו מי שכרו בחכמים וחשבו שהם חכמים יותר מבorra עולם שמסר את התורה. לאחר שחכמי ישראל כפרו בישו ונbowאו בהסתמכת משה רבינו, יש לנו חובה מעשית מן התורה האלוקית שניתנה לנו לשמעו בקולם, ולכפור בנצרות בלי ספק. מה עשו יהודים צדיק וישר אם לא יסוכן על חכמיו כפי שהتورה עצמה מצואה אותן? לא יתכן שה' יטعن נגד יהודים שקיים את ציווי התורה לשמעו לחכמי נתינה בדי מקובליה ומוסריה שיפסקו על פיה הלכות ואמונה לדורות. חכמי ישראל הם אלו שהודיעו לעם במצרים שםשה ריבוי הוא אכן נביא ה' האמתי, והם אלו שהדריכו אותנו להאמין בכל נביי התנ"ר. בלאדי הכהנים, לא היינו יודעים מיהו נביא שקר ומיהו נביא אמת, שהרי לנו אין יכולת לקרוא בכתביהם התנ"ר ולהחליט לבד אילו נבאים אכן דיברו מפני ה'. חז"ל הם אלה שהודיעו לנו מיהם נביאי

.51. פרק יז, ט.
.52. דברים פרק ל, יא.
.53. דברים יז, יא.
.54. דברים ד. לב-לה.

כתביהם החסרים כל מעמד היסטורי. היהודי המשיחי מצטט מספר ירמיהו ומספר ישעהו ומספר דניאל, מבלי לשאול תחילתה, מודיע עליו להאמין לכל הנביאים הללו מלכתחילה, ולהאמין בכלל, בכל מה שכותב בספר התורה? ישנה סיבה היסטורית לאומנותנו בספר התורה, ובעקבותיו בספר הנביאים שדיברו בשם התורה. ספר התורה, בשונה מכל דת אחרת בעולם כולו, מתארת התגלות בפני עצם שלם. בספר דברים אומר ה' את ההבדל בין הדת היהודית לכל דת אחרת בעולם: **"כִּי שָׁאֵל נָא כִּילִים רָאשִׁים אֲשֶׁר הָיו כְּפִנְיָר, כִּבְנֵי הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹקִים אָדָם עַל הָאָרֶץ, וְקִמְקִצָּה הַשָּׁמַיִם, וַיַּעֲדַ-קִצָּה הַשָּׁמַיִם: הַגְּנִזָּה הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הַגְּנִזְבֵּעַ בְּמַזְדוֹ(?)?"**,⁵² השם עם קול האלים מדבר מتوزע, האש, כאשר שמעת אתה ויזי (?), או הגוזה אלקים, לבוא לקוזות לו גוי מקרוב גוי בפסות, באות ובמופתים גטויה ובמוראים גדים ככל נטויה ובמוראים גדים ככל אשר-עשיה לךם יהו אֱלֹהִיכם, במטרים קעניך (?). אתה הראת לדעת כי יהו הוא אֱלֹהִים אין עוד, בלבדו.⁵³ הסיבה שאנו יודעים

לפחות, כדי שהוא יוכל לבטל את הברית הראשונה. גם לא יתכן שצד אחד בהסכם ימשיך לקיים את התוזה, בזמן שהצד השני אפיו אינו מודיע על ביטול החוזה. עם ישראל ממשיר וקיים את החוזה עד עצם היום הזה, "לדורותם" כפי שנאמר בתורה, שמור את השבת, את ברית המילה, את חג הפסח, את יום הכיפורים וכו'. כל עוד מקיימים את הברית הישנה, זאת אומרת שלא נכרתה שום ברית חדשה. זהה הטענה ההיסטורית החזקה ביותר נגד כל האמונה בישו והברית החדשה. עצם העובדה שהנצרות באה לבטל מעמד לאומי לפני מיליוני, ומנסה לעשות זאת באמצעות טענת יחיד. יהודי רצינלי לא יוכל לעולם להאמין ליודים משיחיים הטענים לביטול התורה שניתנה במעמד ההיסטורי בפני עצם שלם, ללא התגלות שות-ערך בברית החדשה". ■ ■ ■

لتשובות מפורטות לכל טענות היעודים המשיחיים, יש לפנות לכתובת המייל (haemet@haemet.net), ולבקש את התוברת "מדוע האמונה בישו אינה רצינלית", ואת החוברת "מדוע יהודי אינו צריך להאמין בישו". המתעניין בנושא יוכל למצוא מידע רב על היהודים המשיחיים וטענות המיסיון גם באתר: www.xmessianic.co.il

המצטווה לנביאינו לבין עצמו יש חש וספק בדבריו אפיקו בדרכו, וכל שכן בדורות אחרים.⁵⁵ מי שمبין טענה זו, גם מבין מיד מדוע האדרה שבנה נגלה ה' לכל בני עמו במעמד הר-סיני, ובמשך ארבעים שנה במדבר, ולפניכן, כשגילה לנו את כוחו האדייר באמצעות עשרה מכות מצרים וקריעת ים-סוף. ה' הוכיח לעם ישראל שהוא בורא עולם ולא אדם. וכך כתוב הרמב"ם ב"אגרת תימן" המפורסתה: "שהדבר גדול הזה שנראה במציאות שהעידו עליו מבחן העדים שלא היה כר כרת הבורא ברית נצחית עם בני ישראל, וכן לכל הדורות כולם. הנוצרים ממשרדים זאת מאמינים שאלוקים חזק בו מהברית שהוא כרת עם בני ישראל במעמד הר-סיני, ומהז יצר "ברית חדשה" לכל האומות, התלויה באמונה שלא ישנה משנה ויגיע לנו על ידו באמת, כדי להעמיד רגלו לבל יمعدו אשוריינו".
וכן כתוב המלבי"ם בפירושו לתורה: "רצה ה' שתנתן התורה בפרסום גדול, וברבוי עצום של שישים ריבוא (גברים, מלבד הנשים והטף), והם הנהילו הקבלה הזאת אשר ראו בעיניהם לבנייהם אחרים לדור אחרון, ועל כן כל מי שיקום לאמר שהוא שליח מן ה' ליתן תורה לעם, נשיב אליו: תורה שלא תנtran מעת האלוקים בפרסום גדול צזה, אינה אלוקית, וכל שכן שהיא לבטול התורה הנתונה ממשה שבסא לשליך שיתראה ה' בעצמו לפניו שישים ריבוא, בפרסום גדול כמו שהתגלה בעת נתינה, כי בדבר

- נספח -

דת החקוי

**דיאונים תיאולוגיים בנושא
דת האסלאם**

**שיחה עם חוקר הדתות
מר אפרים בן יוסף
מחבר הספר 'באהלי קידר'
על האסלאם**

לצורך אישות מידע על האסלאם,

פניתי אל המומחה לדתות מראפרים
בן יוסף, מחבר הספר 'באהלי קידר',

אדם דגול שעשה בעצמו כברת דרך
ארוכה במסלול חיפושו הרוחני, והוא

ספר לעל דין עמוקה שהיה לו ממש
בימים אלו, עם בחור היהודי שעמד על

ספר התאסלמות לקרהת נישואין עם
נסיכה מוסלמית. בבקשתו שיויאל

להעלות על הכתב את תוכן השיחה,
ולאחר שנעתר לבקשתו, הנני להביא

כאן את דבריו. ארגיש כי האמור כאן
איןנו 'משלי' שנועד להמחשה, אלא

מעשה אמיתי שהתרחש.

"לפני מספר שבועות, בעודי רכון על ספרי, צלצל הטלפון בביתו שוב ושוב. בשל תדיותם הבלתי פוסקים של הצלצלים החוזרים ונשנים שסימנו עבורוי דחיפות העניין, חשתי חובה לעצמי לענות, על אף שהיתה זו עבורי שעת לימוד מוגדרת. אכן, כפי ש nichasti, מדובר היה בעניין חשוב. מזכiro של הרב דוב לפישץ מנכ"ל ארגון "יד לאחים" היה מעבר לקו. הוא שאל אם אוכל לטפל במקרה האחרון, ואני שאלתי שהגיעו לטפל במקרה האחרון, ואני שאלתי מדבר בבחור היהודי אמריקאי ממוצא ישראלי בשנות העשרים שהיו שהמזכיר

את דעתו לדת האסלאם באלה"ב בשנות העשרים שהיו. והרווי הפרודים פנו כל אחד לדרך, אביו לדרום אמריקה ואימו מצד', הסכמתו לפחות נסות לעזרה הישראלית שאיני יודע כרגע, אבל תוכל לשאול אותן היא הייתה קצת מבוהלת אך מיד התעתסה, העברתי אליו את הטלפון הנידי והיא שאלת: "מה קורה? אתם מסיימים?" בחור צחק ואמר לה, זה בסדר, אל תדאג! בעל כבר גמר את כל המלאכה, אני די השתכנע, אני מקווה שאיה בסדר ושוכל לצאת מזה. תודה שאתה שואל". הזמן עתה אליו לשבת. במהלך השבת ראתה את ההתרגשות במבטיו. הוא היה מופתע לגמרי. במהלך השבוע שלאחר הכן הוא התקשר ביוזמתו וביקש להזמין את עצמו לשבת נספת. הפעם ראתה את הדמעות בזווית עיניו סיבוב שלחן שבת עם המשפחה מיד לאחר שירות 'שלום עליכם'. הסיפור עדין לא הגיע לקיים, אבל הקוראן כבר לא מעוניין אותו. החלק הזה כבר מהוחרין.

הנה חלק מתוכנו של הדיאלוג הארוך ביןנו, מעט ממנו שבחרתי להציג לפניכם: שאלתי: מה זה נבי? האם כל דברי הנבי הם מאי אלה או שלפעמים השטן יכול גם להגביר תורה ומה מלים ולבבל את תוכן דבריו? הוא קצת מודאגת ושאלת "נו מתי זה יגמר? מתי אתה חוזר הביתה?" ענתתי שאחננו כבר מותשים ונראה לי שבאמת זה הזמן להפסיק את הויקות. בחור זה זעדה עד עמק נשמטה מלשונו לנסות ולעזור את התחילה, על מנת

להסביר את בנה האובד אל היק יהדותו ועל זהותו הלאומית ומתווך כך גם להשיבו אל היק המשפחה. הישראלי לפחות נסות לטחון שיחד יתodium. הוא לא שום ערביות ולא שום בטחון שיצא מזה שהוא. בחור השכנע באמצעות העולם. ידיעותיו בנושא יהדותו מסתכנים בהשתפות בטקסים משפחתיים שנראו בנאים ונוטלי משמעות אמיתי. בחור זה יש על ספסל לימודי הצד נסיכה ערבית שאביה הוא איל נפט מהקליניקות שעמדו לרשותי באחד מהמכונים בירושלים שם היו לנו תנאים נוחים עם אפשרות גם לשתייה חממה. השיחה עמו הייתה נעימה, בחור היה עדי نفس, ואני התרשם מהבטיחה לו והtentata בפניו שאם הוא יתאسلم, היא תינsha לו לאישה. עם סיום חוק לימודיה שבה לה אל בית אביה, והמתינה בארמוני עד שהבחור יסיים את הכנסתו. הוא כבר דאג ללקת לשיעורים בקורס בניו ג'רזי ואף המיר את דעתו, החל לנוהג במצוות הדת כולל צום הרמדאן, עליה למכה לרגלי, ואף החל לשנות את חזותו החיצונית. זkan מעדת את פניו ועוד סמנים עבריים שעת לימוד מוגדרת. אכן, כפי ש nichasti, מדובר היה בעניין חשוב. מזכiro של הרב דוב לפישץ מנכ"ל ארגון "יד לאחים" היה מעבר לקו. הוא שאל אם אוכל לטפל במקרה האחרון, ואני שאלתי מה שבחור היה אמריקאי ממוצא ישראלי בשנות העשרים שהיו שהמזכיר

השטון בלבל את דבריו, וגם הוא שיתף בנות לאלה בדרשתו. מאמיניו הוכחו על כך, ולכן הוא מנצח כי הוא חוזר בו מדבריו הראשונים שהוא בנה שיתוף בנות אלים לאלה!
שאלתי: אז אולי ישיבה אליך נבי? והוא יפקוד עליך לעשות דבר מה, אל תשמע לו? כי אולי דבריו אלו מבולבלים מעת השטון ואחר כך כשיוכחו בעtid אז הוא יתנצל ויחזור בו? אם מוחמד מבין השטן? لكن, ברור שאין לומר בקולו של אדם שכזה מפני שיש סיכוי של חמישים אחוז מרידה באלה!
שאלתי: יפה אמרת, אלא שברגע שברור לנו שכך הם פניו הדברים כי אז לא מדובר בחמשים אחוז מרידה אלא בהוכחה לנכויות שקר ולכך אסור להישמע אליו כלל מפני שהוא מאה אחוז מרידה באלה. אתה מבין?
תשובה: אני מסכים!
שאלתי: פתח בקשה את הקוראן שאלתך רשות רם שם אני אוכל לשמעו: הוא קרא בסורה 22 על הדברים שהשטון הכנס לדבריו של מוחמד.
תשובה: מוחמד לא סתר את תורה משה הוא בא לקיים אותה ולאשר את אללה, הוא יכול לסתר אותה?
אמרתי: אתה בכלל ידוע מה היה הרקע לאמרה זו של מוחמד? אני אספר לך. מוחמד היה דוחי על ידי בני שבתו בני שבט קורייש ממננו הוא בא. הם היו משתפים בנות לאלה ומוחמד רצה לשכנע אותם להאמין בו כنبي, וכן בדרשה הוא היה נחמד אליהם,

שומר מצות עולם הבא? שאלתי: אם מוחמד לא סותר את התורה והוא בא רק לאשר את תורה משה ומצוותיה, האם יש ליהודים מה שבידיכם!
שאלתי: אם מוחמד לא סותר את תורה והוא בא רק לאשר את תורה משה והוא בא לקיים אותה ולאשר את מה שבידיכם!

שאלאתי: אתה זוכר את הودאת מוחמד בסורה 22 על כך שהשטן ירד והכניס דברים בפיו? האם מוחמד שכח זאת כאשר אמר בסורה 26 "הבה ואודיעכם אל מי יורדים השטנים ממורומים. הם יורדים אל כל רמאי נפשע".

שאלאתי: האם מוחמד ניבא נבואה כל שהיא שהתגשמה או שלא התגשמה? תשובה זו לא יודעת, אני מסופק אם הייתה נבואה לגבי העתיד.

תשובה זו לא יודעת, אני מסופק אם

moslim.com³.

בקוראן: "כל ספק שיש לכם בדת תשאלו את בני ישראל, כי הם מכיריהם אותה בתורה] הטוב".⁶

"...מכיוון שלנביאים ולרבנים שלהם ניתנה התורה לשמשה, והם מעידים על אמתותה".⁷

"הם מכיריהם אותה היטב כמו שמכירים את בניהם".⁸

אתה מבין, אלו הם דברי מוחמד. הוא טוען שאנו רבני התורה אמרו שמקירם הרגנוו אל נכון, כי אלהים העלהו אליו".⁵

אותו על הר? או שהוא לא יכול להוריד הר שאפשר לתת עליו את הקוראן? האם הוא אכן נטה כל יכולת המוחמד עוזר סבור כמו שאללה הוא כל-יכל, אז אולי בכל זאת לא שווה להוריד אותו על שום הר אם אלה לא בחר לעשות זאת? (הרclin את ראשו).

שאלאתי: מוחמד אומר למאמינו לא להכנס למחוקות שיש בין נוצרים יהודים מפני שאלה הוא זה יכירע בחירותם. האם מוחמד עשה מעמד הר מכה ונתן את הקוראן לפני כל הלאום ערבי והיהודי בנוכחות אלה?

תשובה זו כתוב בקוראן שאפשר להוריד את הקוראן על הר!

שאלתי: למה?

תשובה: מוחמד אמר שאלו היה מורייד את הקוראן על הר, ההר היה מתפורר מפחד אלה.²

שאלתי: נחדר! יש לך עדות טובה מזו? מדובר בכתב מוחמד "אילו", מדובר עם דמיון מזרחי? שיעשה ממשו בפועל שיהווע עדות בלי לשחק בנדמה לי? האם אלה ריחם על ההר? אז שיברא הר מטאים? האם אלה לא יכול לבוא קוראן שהוא יכול להוריד

המ הוא צרכים ליצור מעמד עוד הרבה יותר גדול ממעמד הר סיני כדי לסתור אותו לאחר שכבר הם הודיעו באמיתותנו. מוחמד היה צריך להוריד את הקוראן על הר בנוכחות אלה לעניין כל העربים וכל היהודים ביחד כדי שאלה יודיעו לכלם על השינויים, לפחות במעט דומה לראשון, אף לפחות במעטם או לאדם על לבשר לעربים או לאדם על מה הוא מוחמד ל"כף-זכות" ולומר שהוא התכוון למרים אותן שחוירה בגלגול, מה לעשות שהמוסלמים אינם מאמינים בגולני נשומות? ואם תאמר שמדובר הארכיה ימים מתקופת יציאת מצרים ועד לסוף תקופת הבית השני אז באיזה גיל היא ילדה את ישו? והרי הקוראן אומר שהיא הייתה "עלמה צעריה"...

שאלתי: האם מוחמד השאיר או ביטל את תרי"ג המצוות שבתורת האל משה רבנו קיבל בסיני? מה הוא יאמר על כך ליהודים שהוא דורש מהם להתאסלם? שיקיימו או לא? אם לא, כיצד הוא יהיה משיח? המשיח צריך להיות משפט יהודה לכל הדעות! אלא

האם זה נקרא ל"אשר" או ל"מחוק" את המשותות מהתורת משה?

שאלתי: באיזו תקופה חי ישו בן מרימ?

תשובה: בתקופת הבית השני?

שאלתי: מודיע מוחמד אומר בפרש

בת עמרם בסורה השלישית בקוראן טעה בעוניותו התיאולוגיות [הדיות]? שאלתי: היוותם אמו של ישו היא בתו של רואה סתר את התורה כמו ישו מכם, אז מדובר לא מוחמד וגם לא ישו עשו מעמד מקביל למעמד הר סיני והוא אביו של משה נתן התורה הנודע עליו הוא מדבר שם, העם העברי או הנוצרי? חשוב בהיגיון,

השניהם הוא נתן תורה? ברור שמדובר בתבליל ב-1300 שנים. הוא היה סבור שישו הוא אחין של משה רבנו... המאמינים לדבריו חביבים לומר, או שימושה רבנו ואהרן ומרים ועמרם חיו בתקופת בית המקדש השני, או שישו ומריה חי בתקופת יציאת מצרים.

איזה מהם נכו? ואם תרצה לדון את מוחמד ל"כף-זכות" ולומר שהוא התקoon למרים אותן שחוירה בגלגול, מה לעשות שהמוסלמים אין מאמנים באחד ולא כפי שהוא חשב שהם מאמנים כמו הנוצרים בכך, והוא כבר היה שתוורת משה אמת!

הה, פתח את הקוראן וקרא: "היהו בקדושים טוענים שיש בן לאלה."

היהודים אומרים, עוזיר הוא בן האלים, והנוצרים אומרים, המשיח הוא בן האלוהים".

האם אתה מאמין בקדושים? הרי הוא מאמין את כל היהודים ומכרי עלייה להם מלחה תוך שהוא מקבל את כל היהודים לכל הנוצרים. להיכן נעלמה נבואתו? מודיע הוא לא יודע להבדיל בין אותו שבט אלמוני לכל היהודים בעולם לדורותיהם? אם לא מתוך הכרת המציאות, אז לפחות מתוך הנבואה?

שאלתי: זאת אומרת שאתה מסכים ובנוספ', הרי כתע מצד האמת, אין לו עילה להקים דת. מפני שהיהודים כן מאמנים באחד ולא כפי שהוא

חישב שהם מאמנים כמו הנוצרים בכך, והוא היה שתוורת משה אמת! (לא הייתה תנובה)

שאלתי: האם מוחמד השאיר או ביטל את תרי"ג המצוות שבתורת האל משה רבנו קיבל בסיני? מה הוא יאמר על כך ליהודים שהוא דורש מהם להתאסלם? שיקיימו או לא? אם לא, האם זה נקרא ל"אשר" או ל"מחוק" את המשותות מהתורת משה?

שאלתי: באיזו תקופה חי ישו בן מרימ?

תשובה: לא כל כך ברור. כי היהודים מוחמד נביא? רק לצדיקים. שאלתי: פתח את הקוראן בסורה 3: "כל המבקש לו דת אחרת מלבד האסלאם... ובעולם הבא ילק לאבדון". האם הפסוק ברור די? האם ברור שמדובר סותר את תורה משה? תשובה זו לא אלה כל מני חטאים!

שאלתי: זאת אומרת שאתה מסכים שמדובר לא יכול לסתור את תורה משה, ורק בגין שעם ישראל חטא לנו ישנים שינויים? נראה לי שכן!

שאלתי: ומה עם ישראל מואשם בקורסן, אתה יודעת מוחמד נביא בקורסן, פתח את הקוראן וקרא:

"היהודים אומרים, עוזיר הוא בן האלים, והנוצרים אומרים, המשיח הוא בן האלוהים".

האם אתה, כמו שבא ממצא יהודי, שמעת פעמיים על אמונה יהודית כזו? תשובה: האמת לא שמעתי! אבל אולי היה איזה שבט בערב הסעודית בעל מדינה שהאמינו בכר?

השבתי: גם אם נניח שגם אינה עלילת דמותה היה שבט יהודני נידח בסעודיה שהאמין כך, מדובר מוחמד דבר על כל היהודים בכללות והשווות אותן לנוצרים ואף התיר את דם בכללות? היכן הצדק והמוסר של אלה?

ובכלל, אם מוחמד נביא, כיצד הוא לא

.2.159 .2
.2,107-113 ;42,13-14 ;41,45 .3
4. גמרא מסכת סנהדרין פרק חמישי חסרון הש"ס ד"ה אמר עולה.
5. סורה 4 פסוקים 157,158 .
6. קוראן 10,94 .
7. קוראן 5,48,44 .
8. קוראן 2,141,146 .

ולהודות על האמת ולהיגאל יחד עם
ישראל לנצח! אנו היהודים, על אף
ההתקפות צריכים להאריך את עיניהם
ולהציג את העולם כולם ככל שהדבר
מתאפשר לנו ולהורות דרך עברו
כל המין האנושי אל האור האלוהי
האמתית של כתבי הקודש שבתנ"ר.
וזאת לא רק על מנת להשיג שלום על
פני האדמה, אלא להגיע אל המטרה
האמתית שהיא נאותם של כל
הנשימות היפותציאליות מכל העמים,
הממתינות עדין לנאותן באמצעות
בשורת הנולה האוניברסלית של
כתביו הקדושים בתנ"ר.

שאלתי: האם העולם הוא עגול או	דתיות
שטווח לדעת הקוראן?	פתרון
תשובתו: העולם הוא עגול זאת עובדה	נון של
שאין עליה עוררין גם המוסלמים	שאם
מסכימים!	הוּא
שאלתי: נכון, היום אין על זה ויכוח	אמת
כלל, אבל שאלתי אותך אם הקוראן	הוּא
הביע את דעתו? ובכן, הקוראן	ודר של
טוען שהארץ היא שטוחה פתח	למאות
בקוראן בסורה 78: "הלא פרשנו	דר את
את הארץ כצוע, וקבענו את הרים	ביני ושל
כיתדות, ואתכם זכר ונקבה בראנו.."	התנ"ך
שאלתי: האם יש סתירות בקוראן?	למאות,
תשובתו: מוחמד טענו ¹⁰ שאין סתירות	סתאות

זובתו: מוחמד טוען¹⁰ שאין סתיירות

"עם האמת" איז ממיילא הדבר
ומברר מי הוא ההיפך. עובדה זו
כוابتת לכל מוסלמי וUMBINITO
לו לאפשר שזה יקרה כי איז הא
איןנו אמרת ומוחמד מתברר
שקר. ומה עם כל מאמניינו אש
בו במשמעות הדורות? ומה יעלה ב
הנץחים? לכן, צריך כל מאמין כו
למנוע זאת בכל דרך, באמצעות
מוות, דם, מלחמת ג'ihad, התאנז
ועוד ועוד. ומכאן קצרא הח
לשאלה מדוע אירן מייצרת
גרעיני ומצהיר כי היא רוצה לה
את העם היהודי היושב בארץ יי

סכסוך בעל זיקה טהורה של מוסלמית המוכננה מבחינתה לבנוسة "ברירת שמשון" ובSEGNON "תמונות נפשי עם פלשתים". מפני האמת אינה האסלם ומויחמד לא נביא אמת והקוראן איננו ולא קדוש וטהור, ואילו התנ"ך האמת והיהודים הם העם הנברה אלה, כי אז, מוכנים העربים ביחד עם כל היהודים ולקבתו הבושה הגדולה של הכבוד הערב הקוראן כבדיה גדולה יחד עם האmittiy מתחת לאדמה ייחדיו ובמקום להישאר בחיים ולהכיר ב

לנצח העם הנבחרandi ה'קיים, למורים ניסיונות ההשמדה בהם העולם היהודי לא ישב מנגד ולא טמן ידו בצלחת אלא שיתף פעולה עם היטלר ועם כל שונאי ישראל בכל הזדמנויות אפשרית? אם התנ"ך אמת, כי אז מה יהיה על הקוראן? הוא איננו אמת? התשובה היא, בודאי שלא!!! אם היהודים הם העם הנבחר של התנ"ך, אז מה יהיה על המוסלמים האם לא החליפו אותנו? התשובה ברורה, בודאי שלא!!! לכן, מלחמתם בנו היא מלחמה דתית, הנחשבת למלחמות "קדש" מבחרינטם, מפני שברור לכולם שאם אנחנו

תקומה, לא במלחמת העצמות, ולא במלחמת התהשה, לא במלחמת השחרור, לא במלחמת ששת הימים, לא במלחמת יום כיפור... ועוד ועוד. אז היכן היא התקומה התיאולוגית של דברי "הנביא" מוחמד בקוראן אם התנ"ך מגשים את נבואותיו באשר לשיבת העם היהודי לארצו, בקיובן הגלויות ובהפרחת השממה לאחר יותר מאלפיים שנים גלות של עם קטן ורדוף כנגד כל הסיכויים הטבעיים? האין זו תקומה לנבואות התנ"ך המעודדות בעצם התגשמותן כי הוא אמת לאמתה וכי הוא איננו

עיניהם! אמנם המוסלמי נאלץ לטען כי מרורות הכל הוא ניצח. אחרת יחרב עליו עולמו. זהו עבورو צורך נפשי, דתי תיאולוגי וקיומי לטען לניצחון בצורה לא עניינית גם כאשר לכל הדעות הוא נוחל כישלון אחר CISLON, אחרת אין לו הצדקה יותר להיות מוסלמי. חשבת שאולו נשיא מצרים אנוואר סאדאת, חרף היותו מנהיג מוסלמי שהיא אדוק בדתו ומתפלל במסגד לפני כל משימה פוליטית או צבאית, חתום הסכם שלום עם ישראל למרות שבכך הוא עבר על חוקי הקוראן מפני שהוא הבין זאת סוף סוף, לאחר מלחמות כל כך רבות, בהן דברי מוחמד לא הוכיחו כלל את עצם? ידוע שבגלאן שנשיא מצרים עבר על חוקי הקוראן, הוא נרצח על ידי המאמינים. מפני שאסור היה לו לחותם על הסכם שלום לפי חוקי הקוראן. אז אולי בכל זאת כדאי ללימוד מכך מהו על נביאותו של מוחמד ועל דבריו הנبوאה הכתובים בקוראן? מדוע ארין מיצרת נשק גרעיני, הרि אנחנו איננו אמורים להיות כל גורם מאיים ש策ריך להילקה בחשbon או לחושש מפניו, לפי דברי מוחמד בקוראן? למאמינים בדברי מוחמד, אין מה לדאוג מפני היהודים מפני שהם המאמינים המוסלמים הבוטחים בדברי הנביא מוחמד בודאי נצחו את היהודים ובكلות רבבה בדברי הקוראן היהודים ייסוגו לאחרם לא תיה גרים שום נזק וגם יהודים לא תיהipa מה מוד לעربים כי הם יכולים אותם במלחמות שלлот בהם והם לספה אליהם אדמות רבות החזיק בהם משך יותר מעשרות שנים, לדכא אינטיפאדות ערביות חיים ובערים הערביות כאשר כל הערביות עם כל העשרים ושתיים ת ערב עומדות מנגד ואין לאלו הושיעם. לא מוחמד ולא הקוראן מלחמת ג'יהד ולא טורו. האם התכוון מוחמד כאשר הוא טען מאמיניו כי "אם ינסו היהודים חם בהם מיד ייסוגו אחר מפניכם לא ייוושעו? ומה יאמר מוחמד ללחמת ששת הימים מלחמה בה ו בשישה ימים גם ירושלים וגם [שתי הערים הקדשות לאסלאם, מכיה ואל-מדינה] ובכללם ערים ושטחים רבים כאשר מדינות המוסלמיות הסובבות את ישראל אצרים ירדן וسورיה הובסו לאלהר, שכל מטוסיהם הופצצו על קע כבר בתחילת המלחמה? ומה שאר המלחמות? האם אנוואר את לא התהנן בפני האו"ם והללו על ישראל להסיר את המצור של צה"ל בלב סיני מעל הארץ שישית [כוחות הצבא המצרי] המכותרת בהם? האם לא הם ביקשו הפסקת כיצד ממשיכים המוסלמים עין במוחמד אם נבאותיו אין טמות? וייתר מכך ההפרק בדבריו רישים בקוראן מתכמש לנגד

מיעדים על הקוראן שהוא שקר! רק התנ"ך הוא אמת! אתה מבין? ראה, לムוחמד הייתה נבואת שקר שקשורה בגורלו של עם ישראל.فتح בקוראן וקרא בסורה 3, שם אומר מוחמד על היהודים: "מוטב היה לבעלי הספר, לו האמיןו. יש מאמינים ביהם, ואולם מרביתם מופקרים. רק בפייהם יוכלו לפגוע בהם, ואם ינסו להילחם בהם, מיד ייסוגו לאחר מפניכם ואז לא יושעו... זה גמולם על כי המרו ועברו את גבול המותר".⁹ ועוד הוא מבטיח למאמינו: "בכל פעם שידליך [היהודים] את אש המלחמה, אללה יכבה".

כלומר, אלה יכבה את האש היהודית
והם יובסו בידי המאמינים המוסלמים
שינצחים!!!

モטב היה לו לモוחמד אילו לא היה
רובה להתרברב, מפני שמאז החל עם
ערם לחזור לארץ ישראל וуд עתה
יככב לאיש היסטורי כי דבריו אלו
לא ישנה הוכחה היסטורית כי יהודים
הכל אינם אמת וכי היהודים יכולים בהחלט
עלם להביס את מאימי מוחמד במלחמות.
סא מאמינו של מוחמד הערבים טוענים
שרה כיום בעצם כי היהודים מחוללים
ליהם שואה במצרים התיכון. אם הביטוי
כוו שואה נאמר רקט פוליטי או לא,
העש שואה זה משנה. אין היום עוד ערבים
עלם הסבורים כי "נבואת" מוחמד על כך
אשר שהיהודים "מיד ייסוגו אחר מפניכם",
להר אכן התאמתו. ההפר הוא הנכון.
מו דבריו הוכחו כלל נכונים. היהודים
הכנים

10. סורה 12.

11. בתקופת מכיה אשר מוחמד עדין היה פרו-יהודי, עוד לפני הפלג לאנטישמי ולפרו-נוצרי בתקופת אל-מדינה, הוא כתוב בקוראן על היהודים: "אללה נתן להם את הארץ המבורכת, את הצד המזרחי והמערבי [של נהר הירדן] שהבטיח אללה לאברהם. כי בני ישראל זרע אברהם יצחק וייעקב, וקיבלו את ארץ ישראל, ארץ הקודש. בغال שסבלו מפערעה וממצרים, בני ישראל נבחרו מכל האומות". [קוראן 137-133, קוראן 73-70, קוראן 24-21, קוראן 33-44].

12. סורה 12. בתקופת מכיה אשר מוחמד מוחמד ליהודים למשה ולתורה בתקופת דרכו במקה אין בתוקף. הם אינם מסקנות הקוראן, שנוטר בסופו של דבר פרו נוצרי ואנטישמי לא פחות אם לא יותר מהברית החדשה. כך שלמעשה אין ספר הסותר את דברי עצמו יותר מהקוראן. אם ניקח את ספרי כל הדתוות כאחד עם כל הסתרויות שביהם, עולה הקוראן על כולם כאחד בריבוי סתרויותיו הפנימיים ואף ב"aicton"! האם לזה יקרא הספר "הברור" שאין בו סתרויות? ■ ■ ■

13. בתקופת מכיה אשר מוחמד סתר במקנותיו בקוראן ושהוא נקרא "ספר ברור" וזהו אותן שלא בני אדם כתבו אותו אלא שהוא קיבל אותו מלאלה. המשכתי אז די לנו לבדוק דוגמא אחת לפחות כדי להפריך את ה"אות" של הספר הברור. מחד טוענו מוחמד בסורה 4 שישי עלה חי השמיימה כי אללה לא נתן להם להרוג אותו. מאידך הוא טוען בסורה 21 של הספר "הברור" כי "לא נתנו לאיש לפניו חי נצח".... האם אין זה סותר את אמונתו של מוחמד בקשר לשוו שקדם לו? מלבד זאת, מוחמד סתר במקנותיו

עם פרידה

להרחבת הידע ניתן לצפות בתוכניות ובמאמרים שבאתרים הבאים:

הדברות <http://www.hidabroot.org>

ערכים <http://www.arachim.org>

аш התורה <http://www.aish.co.il>

לקבלת עזרה:

יד לאהים - המחלקה למאבק במיסיון:

1-800-620-640 מוקד 24 שעות ביממה.

אח יקר, אחות יקרה.

בטרם נחפש את האמת האלוקית במקומות

אחרים, האם חיפשנו בתוך ביתנו??

האם בירנוו היטב את יהדותינו מקור ראשון

בצורה יסודית ובהירה?? אין ספק שכאשר

נברר היטב ונכיר את היהדות הטהורה כפי

שהיא, נוכח במהירות לראות שהאמת

האלוקית היחידה נמצאת בתוך ביתנו ואין

שום צורך לרעות בשדות זרים כדי לחפשה.

וכבר התלונן על כך הנביא ירמיה (ב, יב) בשם

ה' ואמר:

"שָׁבוּ שְׁבִים עַל אֶת וּכְכֵי שְׁתִים רֻעֹות

עֲשֵׂה עָמֵד! אַתִּי עַזְבָּו מִקְוָר בַּיִם-זָיוִים (זהו רעה אחד),

לֹזַב לְקָם בָּאָרוֹת בָּאָרוֹת

גִּשְׁפָרִים (מתמותיים ומתרקרים) **אֲשֶׁר לֹא**

יָכְלֹו הַבַּיִם".

כדי להיווכח באמת האלוקית היחידה נגד

דתוות הזיהוף והשקר, הובאו נקודות אחדות

בקצרה מבוא לחוברת זו.

אייזיק טרכ להגעה לפראג הרחוקה רק כדי

לשםוע שהוצר נמצא ב ביתו!

ידעו המעשה באותו יהודי שהתגורר בקרקוב ושמו אייזיק, אשר אמרו לו בחולמו שאוצר גדול ממתיין לו מתחת הקרקע הסמוך לארכון המלוכה בפראג הבירה. משהגיעה לשם לאחר טלטולים רבים, התאכזב לראות שהמקום מושגח ושמור על ידי פלוגות חילילים המפטרלים בקביעות במקום ואינם מניחים לאיש להתקרב. מדוידך ועצוב הוא עמד שם שעות רבות עד אשר מפקד הפלוגה ניגש והרעים עליו בקהלו, "מה אתה עושה כאן???" גומגם אייזיק וסיפר בפחד על חלומו. פרץ המפקד בצחוק ואמר לו, בלעג: "ו אני חלמתי שאוצר גדול טמון בקרקוב מתחת התנור בבית היהודי ושמו אייזיק. וכי תעלה בדעתך שאסע לשם?? והסתלק מכאן!!! פנה אייזיק לאחוריו ונס על נפשו. כשהגיע לעירו חפר מתחת התנור ב ביתו ו...מצא אוצר גדול שעשו לעשיר מופלג.

ביבליוגרפיה נבחרת

17. "זיכרון בספר". עורכים: אסף יידייה, נתן כהן, אסתר פרבשטיין, עמ' 100.
- פרסומים באנגלית**
1. **פרופ' דניאל יונה גולדהגן, A Moral Reckoning (דהיינו: חשבון נפש מוסרי).** הספר מוכיחה את השורשים הנוצריים האנטיישמיים שהביאו לשואה.
2. **פרופ' דוד קרצר, The popes against the jews (דהיינו: האפיפיורים כנגד היהודים).** Hitler's Pope נון קורנל, אפיפיור של היטלר. הספר מטיח האשמות חמורות כנגד התנהלותו של האפיפיור פיסוס ה-12 לנוכח ההשמדה היהודית בזמן השואה.
- כל הפרסומים באנגלית המוזכרים כאן הינם של חוקרים בעלי שם עולמי, ופרסומיהם זכו להכרה בינלאומית.
- הרצאות שמע:**
- הרב מרדכי נויגרשל:**
1. "האפיפיור הביתה!", הרצאה מספר 144, בקטלוג "יהדות מזוית שונה".
2. "חינוך שקרי המיסיון הנוצרי", הרצאה מספר 160, בקטלוג "יהדות מזוית שונה".
1. אירופה עד ראשית העת החדשה. הוצאת האוניברסיטה הפתוחה, תשנ"ג - תשנ"ח 1997-1993.
2. הרב חיים שלאס, "אלפיים שנות היסטוריה יהודית". תלדות עם ישראל מחורבן בית שני ועד ימינו. הוצאת ספרים פלדהיימן.
3. ד"ר אברהם פוקס, "קראי ואין עונה" - זעקה של רמה"ד וייסמנדל בתקופת השואה, עמ' 107-113.
4. הוצאת ספרים פלדהיימן.
5. פروف' אסתר פרבשטיין, "בסתר רעם" - הלכה, הגות ומנהגות בימי השואה, פרק חמישי. הוצאה מוסד הרב קוק.
6. משה בן דוד, "על פתחה של רומי". ספר מעולה, אדרוך יריעה שמפריך את כל התיאולוגיה הנוצרית.
7. יעקב צוריichi, המוקש הנוצרי. הוצאה ידיעות ספרים.
8. הרב יצחק בר אברהם מטרוקי, "חיזוק האמונה". ספרון די נדייר הסותר את טענות הנוצרים וכתבי דתם, שנתחבר במאה הי"ז, וראה אור בשנית ע"י "המוסד לעידוד ללימוד תורה".
9. הרב משה שיינפלד, קונטרס "שורפי הכתשנים מאשיים", עמ' 8-11.
10. ד"ר אברהם פוקס, "קראי ואין עונה" - זעקה של רמה"ד וייסמנדל בתקופת השואה, עמ' 107-113.
11. הוצאה מוסר נוצרי. בעריכת הרב ד"ר אליהו רחמים זיני. הוצאה ישיבת "אור וישועה".
12. משה בן דוד, "על פתחה של רומי". ספר מעולה, אדרוך יריעה שמפריך את כל התיאולוגיה הנוצרית.
13. יעקב צוריichi, המוקש הנוצרי. הוצאה ידיעות ספרים.
14. הרב מ. נויגרשל, "זהבות אל לבך", פרק "נצחות ומיסיון". הוצאה יהדות מזוית שונה.
15. הרב יצחק בר אברהם מטרוקי, "חיזוק האמונה". ספרון די נדייר הסותר את טענות הנוצרים וכתבי דתם, שנתחבר במאה הי"ז, וראה אור בשנית ע"י "המוסד לעידוד ללימוד תורה".
16. הרב משה שיינפלד, קונטרס "שורפי הכתשנים מאשיים", עמ' 8-11.
- המעוניינים להרחיב את ידיעותיהם בנושא של האנטישמיות הנוצרית לדורותיה, וכן בחשיפת הטועיות התיאולוגיות של הדת הנוצרית, מוזמנים לעיין בספרים הבאים:
1. הרב יהודה דוד איינשטיין, "אוצר היכוחים". ניו-יורק, 1928.
2. שמואל אלמוג, "שנתה ישראל לדורותיה". הוצאה מרכץ זלמן שזר, ירושלים תש"ם.
3. הרב אליהו בן אמוזג, "מוסר היהודי לעומת מוסר נוצרי". בעריכת הרב ד"ר אליהו רחמים זיני. הוצאה ישיבת "אור וישועה".
4. הרב דוד שלם, "מנגינת האופל". וכן ספרו "ויהיה כאשר תריד".
5. **פרופ' דניאל יונה גולדהגן, תלמידים מרצון בשירות היטלר: גורמים רגילים והשואה.** הוצאה ידיעות אחראנות וספרי חמד. (בעיקר בפרק הראשון הספר).
6. **פרופ' שאול פרידלנד, גרמניה הנאצית והיהודים, שנות ההשמדה: 1939-1945.** הוצאה ספרים עם עובד בע"מ, תל אביב, ייד ושם ירושלים.
7. מרדכי ברויאר, מיכאל גרצ'ן, "תולדות היהודי גרמניה בעת החדשה", א', מסורת והשכלה 1780-1600. הוצאה מרכץ זלמן שזר לתולדות ישראל, ירושלים.
8. **פרופ' אורה לימור, "בין יהודים לנוצרים: יהודים ונוצרים במערב**